

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1

คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

An Analysis of Problems and Obstacles to Learning of Freshmen of
Dhurakij Pundit University Pridi Banomyong Faculty of Law

โดย

รองศาสตราจารย์พนิจ ทิพย์มณี

วรนุช ปัญจะวัตร

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2552

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณา ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ฒ นกร รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา เลื่อนฉวี ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร ที่ได้ให้ความกรุณา เสียสละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้การศึกษานี้ของไทย โดยเฉพาะในคณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พัฒนารุดหน้ายิ่งขึ้น สอดคล้องกับโครงร่างที่เสนอไว้ว่า

“กล้วยไม้ดอกออกช้า ฉันใด
การศึกษาเป็นไป เช่นนั้น
แต่ดอกออกคราวใด งานเด่น
งานสั่งสอนปลูกปั้น เสร็จแล้ว แสงงาม”

ขอขอบพระคุณเพื่อนคณาจารย์ในคณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ อาจารย์วันเพ็ญ พินเือก อาจารย์สกุลทิพย์ อนันตรักษ์ อาจารย์นันท์วัน รามเดชะ และเจ้าหน้าที่ของศูนย์วิจัยทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และเป็นกำลังใจอย่างยิ่ง

หากงานวิจัยเล่มนี้มีข้อผิดพลาด และบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขออภัยแต่เพียงผู้เดียว

คณะผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์พินิจ ทิพย์มณี

นางสาววรรณ ขันจะวัตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญตาราง.....	(4)
สารบัญกราฟ.....	(10)
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 ระเบียบและวิธีวิจัย.....	4
1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
 บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 7
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	7
2.2 คุณลักษณะ และบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและผู้สอน.....	21
2.3 การสอนที่มีประสิทธิภาพ.....	28
2.4 บรรยาการการเรียนการสอน.....	32
2.5 เครื่องมืออุปกรณ์.....	34
2.6 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา.....	36
2.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา.....	42
2.8 สัมภาษณ์นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับที่มาของปัญหาอุปสรรค.....	53

บทที่ 3	ระเบียบและวิธีวิจัย.....	62
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
3.2	ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า.....	63
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
3.4	การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
3.5	เครื่องมือในการวิจัย (แบบสอบถาม)	67
บทที่ 4	ผลการวิจัย.....	72
4.1	ตอนที่ 1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบ แบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	74
4.2	ตอนที่ 2 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ข้อมูลพื้นฐาน กับผลการเรียนของนักศึกษา.....	87
4.3	ตอนที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริง เกี่ยวกับข้อคำถามภาพรวม 3 ด้าน.....	90
4.4	ตอนที่ 4 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียน กับข้อคำถาม 3 ด้าน.....	95
4.5	ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียน.....	143
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	148
5.1	สรุปผลภาพรวมการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน.....	149
5.2	สรุปผลข้อมูลเบื้องต้น กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	150
5.3	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน รายด้าน.....	150
5.4	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน จากตารางแสดงความถี่.....	152
5.5	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาทั่วไป ที่อยากให้นักศึกษาพิจารณา.....	153
5.6	ข้อเสนอแนะ.....	153

บรรณานุกรม	156
ประวัติผู้วิจัย.....	159

PDF

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 1	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย.....	74
ตารางที่ 2	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์.....	75
ตารางที่ 3	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียนเดิมที่สังกัด.....	76
ตารางที่ 4	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ.....	77
ตารางที่ 5	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์.....	78
ตารางที่ 6	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	79
ตารางที่ 7	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามที่พักปัจจุบัน.....	80
ตารางที่ 8	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการกู้กองทุนเพื่อการศึกษา.....	81
ตารางที่ 9	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ.....	82
ตารางที่ 10	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความพึงพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา.....	83
ตารางที่ 11	ตารางแสดงผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ทั้งหมดของชั้นปีที่ 1 วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายจากนักศึกษา 1.....	84
ตารางที่ 12	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย.....	85
ตารางที่ 13	ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลการเรียนวิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล.....	86
ตารางที่ 14	ตารางแสดงผลการเรียนจำแนกตามโรงเรียนเดิมที่สังกัด.....	87
ตารางที่ 15	ตารางแสดงผลการเรียนจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	88

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 16	ตารางผลการเรียนจำแนกตามการกู้เงินเรียนเพื่อการศึกษา.....	89
ตารางที่ 17	ตารางแสดง ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริง เกี่ยวกับข้อคำถาม ภาพรวม 3 ด้าน และรายชื่อ จำนวน 47 ข้อคำถาม....	91
ตารางที่ 18	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถาม เกี่ยวกับปัญหาและ อุปสรรค ในแต่ละด้าน โดยตารางแสดงภาพรวมของความสัมพันธ์ กับผลการเรียน.....	95
ตารางที่ 19	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 1 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	96
ตารางที่ 20	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 2 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	97
ตารางที่ 21	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 3 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	98
ตารางที่ 22	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 4 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	99
ตารางที่ 23	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 5 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	100
ตารางที่ 24	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 6 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	101
ตารางที่ 25	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 7 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	102
ตารางที่ 26	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 8 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	103
ตารางที่ 27	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในหัวข้อที่ 9 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	104
ตารางที่ 28	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในหัวข้อที่ 10 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	105
ตารางที่ 29	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในหัวข้อที่ 11 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	106
ตารางที่ 30	ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในหัวข้อที่ 12 กับผลการเรียนที่ได้รับ.....	107

[illegible]

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 66	ตารางแสดงความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในการเรียน.....	143
ตารางที่ 67	ตารางแสดงค่าความถี่ เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ไป ที่อยากให้ทางคณะ พิจารณา.....	146

PDF

สารบัญกราฟ

กราฟที่		หน้า
กราฟที่ 1	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย.....	74
กราฟที่ 2	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์.....	75
กราฟที่ 3	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียนเดิมที่สังกัด.....	76
กราฟที่ 4	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ.....	77
กราฟที่ 5	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์	78
กราฟที่ 6	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	79
กราฟที่ 7	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามที่พักปัจจุบัน.....	80
กราฟที่ 8	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา.....	81
กราฟที่ 9	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ.....	82
กราฟที่ 10	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ความพึงพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา.....	83
กราฟที่ 11	กราฟแสดงผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ทั้งหมดของชั้นปีที่ 1 วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย 1.....	84
กราฟที่ 12	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย.....	85
กราฟที่ 13	กราฟแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลการเรียนวิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล.....	86

ชื่อเรื่อง : วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์พินิจ ทิพย์มณี และนางสาววรรณุช ปัญจะวัตร

สถาบัน : นิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์

ปีที่พิมพ์ : 2552 **สถานที่พิมพ์ :** มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวนหน้างานวิจัย : 163 หน้า

บทคัดย่อ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 สถิติ นักศึกษา ที่ศึกษาในคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ในแต่ละปีจะมีประมาณ 200-250 คน แต่อย่างไรก็ตามจาก สถิติของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในคณะนิติศาสตร์ ฯ ในชั้นปี 1 แล้วพบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ.2545-2551 มี อัตราที่นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ออกกลางคันในชั้นปีที่ 2 จำนวนร้อยละ 17.16¹ ถือว่าเป็นอัตราที่ค่อนข้างมาก เพื่อตอบสนองแนวทางของมหาวิทยาลัย ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และหาแนวทางในการบริหารคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และมุ่งแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ให้ตรงกับปัญหา มากที่สุด คณะผู้วิจัยจึงมุ่งประสงค์ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 คณะ นิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยศึกษาถึงปัจจัย 3 ด้าน ปัจจัยส่วนตัว เช่น นักศึกษาขาดความตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ไม่เข้าใจบทเรียน หรือไม่สามารถสอบในวิชาที่เรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ปัจจัยด้านครอบครัว เช่น ผู้ปกครองไม่สนับสนุนในการเรียน ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว หรือนักศึกษาต้องช่วยงานครอบครัวจนไม่สามารถเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ สำเร็จได้ เป็นต้น หรือปัจจัยสุดท้ายในด้านสภาพแวดล้อมในคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ เช่น การคบ เพื่อน หรือความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษา เป็นต้น

¹ ข้อมูลสถิติจากศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1
คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อจะรับรู้ถึงปัญหา ข้อมูลในการแก้ไข
และนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต ให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

Research title: An Analysis of Problems and Obstacles to Learning of Freshmen of Dhurakij Pundit University Pridi Banomyong Faculty of Law

Researcher: Associate Professor Pinit Tipmanee (DPU Pridi Banomyong Faculty of Law)
Ms. Woranuch Panjawatr (DPU Language Institute)

Publication year: 2009 **Publisher:** Dhurakij Pundit University Press

Sources : Dhurakij Pundit University **Number of Pages :** 163 pages

Abstract

The Faculty of Law of Dhurakij Pundit University has been established since 1975. According to the statistical data, on average there are approximately 200-250 freshmen each year. However, the statistical results indicated that between the year 2002 and the year 2008, 17.16 percent² of the total number of Law students left in the second year. The figures reported were considered quite a high rate. In accordance with Dhurakij Pundit University's commitment to embarking upon a mission to produce high-quality graduates and in line with the mission to find out effective means of administration of Pridi Banomyong Faculty of Law so as to meet students' needs and to be able to find out suitable solutions to problems and obstacles of learning of Pridi Banomyong Faculty of Law freshmen, the researchers attempted to investigate the problems and obstacles of learning of Pridi Banomyong Faculty of Law freshmen in terms of three critical factors.

²Based on the statistical data provided by Dhurakij Pundit University Research Affairs

One of them was individual characteristic factor including the fact that students lacked focus on the lessons; they were absent for class too often; they did not understand the lessons; and they did not do their examinations very well, for example. Another one was family factor, such as lack of financial support from the family; family financial status; and the fact that students had to work to support the family, which possibly affected students' failure. The last factor was related to the atmosphere in Pridi Banomyong Faculty of Law, for instance, peer selection and relationship between students and advisors.

For this reason, the researchers are interested to analyze any potential problems and obstacles to learning of freshmen of Dhurakij Pundit University Pridi Banomyong Faculty of Law. The objectives are to realize the problems and obstacles and to find out effective solutions. The results of the study are expected to offer means of developing Dhurakij Pundit University Pridi Banomyong Faculty of Law for more effectiveness, modernity, and suitability to learners.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของปัญหา

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 โดยมีปณิธานให้บัณฑิตที่ศึกษาสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยมีความรู้ความสามารถ ทั้งในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ สามารถนำความรู้ ความสามารถทางด้านกฎหมาย ไปประกอบ อาชีพการงานได้หลายสาขา ตามความต้องการของหน่วยงาน และสถาบันต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาล และภาค เอกชน นอกจากนั้น คณะยังปลูกฝังให้บัณฑิตมีความสำนึก ในความเป็นนักกฎหมายที่ดี มีความประพฤติในกรอบจรรยาบรรณของวิชาชีพ มีใจคอหนักแน่น มั่นคง และมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม¹ และมุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนที่ตั้งใจเรียนคณะนิติศาสตร์ สำเร็จการศึกษาเป็นนิติ- ศาสตร์ บัณฑิตอย่างสมภาคภูมิ

สถิติดูแลนักศึกษาที่ศึกษา ในคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ในแต่ละปีจะมีประมาณ 200-250 คน แต่ อย่างไรก็ดีตาม จากสถิติของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในคณะนิติศาสตร์ฯ ในชั้นปี 1 แล้วพบว่าตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2545-2551 มีอัตราที่นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ออกกลางคันในชั้นปีที่ 2 จำนวนร้อยละ 17.16² ถือว่าเป็นอัตราที่ค่อนข้างมาก ทางมหาวิทยาลัยจึงได้มีการสำรวจความต้องการของนักศึกษาชั้นปี 1 เพื่อจะได้แก้ไขที่ต้นเหตุ และเพื่อจัดบริการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาของ นักศึกษาปีที่ 1 โดยเฉพาะในส่วนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 พบว่ามี ข้อมูลเกี่ยวกับ ความต้องการจำเป็นของนักศึกษาใน 5 ด้าน³

1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ เช่นในเรื่องสื่อการเรียนการสอน นักศึกษามีความต้องการ ให้มีความทันสมัยมากขึ้น อาจารย์บางท่านไม่มีเอกสารแจก ต้องไป หาเอง ต้องการเทพคำบรรยายของคณะนิติศาสตร์ อยากให้มีสื่อด้านภาษาอังกฤษ และด้านอื่น ๆ

¹ คู่มือปฐมนิเทศนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ นมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2550. หน้า 16.

² ข้อมูลสถิติจากศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

³ บันทึกการรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ที่ สวช. 0301/ว.022 เรื่องการสำรวจความต้องการของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2552.

หรือสื่อการเรียน ที่ทำให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง อยากให้มีอาจารย์เก่ง ๆ มาสอนมากขึ้น คอมพิวเตอร์ในบางห้องยังไม่ได้ปรับปรุงให้ทันสมัย และควรเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์ให้มากขึ้น มีการพัฒนารูปแบบการนำเสนอสื่อการสอน ไม่สอนเร็วเกินไป และอยากให้มีการทัศนศึกษานอกสถานที่มากขึ้น

ในส่วนของการงานทะเบียน นักศึกษาอยากให้มีความสะดวกรวดเร็วขึ้น ชี้แจงรายละเอียดมากขึ้น ปรับปรุงเรื่องความถูกต้องของข้อมูลนักศึกษา เก็บรวบรวมอย่างทันสมัยและเปิดเผยเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ มีการประสานงานกับคณะมากขึ้น ขยายระยะเวลาในการลงทะเบียนเพิ่มขึ้น ไม่ควรลงทะเบียนในวันอาทิตย์ และอยากให้เจ้าหน้าที่ทะเบียนยิ้มแย้มแจ่มใสมากขึ้น

2. ด้านกายภาพเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต เช่น หอพัก นักศึกษาเห็นควรเป็นบริเวณห้ามสูบบุหรี่ มีกิจกรรมกีฬาหอพัก ควรมีหอพักชายในมหาวิทยาลัย และควรเพิ่มจำนวนหอพักให้มากขึ้น เพิ่มเวลาเข้าออกมากขึ้น เพิ่มการรักษาความปลอดภัย งดใช้เสียงดัง ควรมีอินเทอร์เน็ต และให้อิสระแก่นักศึกษาในหอพักมากกว่านี้

ในส่วนของการสภาพแวดล้อมของสถาบัน นักศึกษาเห็นควรให้มีต้นไม้และดอกไม้มากกว่านี้ ลดจุดอันตรายในมหาวิทยาลัยให้น้อยลง และควรมีที่นั่งพักผ่อนมากขึ้น

ในส่วนของการสภาพห้องเรียน นักศึกษาอยากให้มีความสะอาดเพิ่มขึ้น มีสีสันทันสมัย มีโต๊ะเรียนเพียงพอกับนักศึกษา ควรปรับอุณหภูมิของแอร์ให้เหมาะสม อยากให้จัดโต๊ะเรียนให้เป็นระเบียบมากขึ้น และให้มีความรู้ดีรอบห้องเรียน

ในส่วนของการสถานที่ออกกำลังกาย นักศึกษาอยากให้มีการขยายหรือเพิ่มขนาดโรงยิม เพิ่มสนามฟุตบอลรอบโรงยิม เพิ่มสนามเบดมินตัน เพิ่มเครื่องออกกำลังกาย มีสถานที่ให้ยืมรองเท้าให้คำนึงถึงความปลอดภัย ในการเข้าเครื่องอุปกรณ์การออกกำลังกาย ควรจัดให้เป็นสัดส่วน และปรับปรุงให้ดีขึ้น ควรจัดสร้างสระว่ายน้ำให้ใหญ่กว่านี้

ในส่วนของการรักษาพยาบาล นักศึกษาอยากให้มีการประชาสัมพันธ์เรื่องโรคที่ควรรู้ พยาบาลและแพทย์ควรยิ้มแย้มและพูดจาไพเราะมากขึ้น ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงที่ตั้งห้องพยาบาลและควรปรับปรุงให้เหมาะสมกว่านี้ ห้องพยาบาลแคบเกินไป

ในส่วนของการจัดจำหน่ายอาหาร นักศึกษาอยากให้เพิ่มโต๊ะรับประทานอาหาร ขยายโรงอาหารให้ใหญ่กว่านี้ อยากให้ติดแอร์ เพิ่มคุณภาพและปริมาณมากขึ้น จัดระเบียบการเข้าแถวซื้อ

อาหาร อยากให้มีอาหารและเครื่องดื่มที่สะอาดมากกว่านี้ อยากให้แม่ค้าขายน้ำมีธัญพืชดีกว่านี้ ควรคิดพัฒาเพิ่มขึ้น ราคาอาหารควรถูกกว่านี้ ขนบแพงเกินไป

3. ด้านการให้คำปรึกษา เช่น คำปรึกษาด้านการเรียน นักศึกษาให้มีการใส่ใจมากกว่านี้ และให้คำปรึกษาอย่างจริงใจและจริงจัง อยากให้ความเห็นในคดีต่างๆ แนะนำด้านการเรียนในเนื้อหาสำคัญ ควรมีอาจารย์สำหรับปรึกษาโดยเฉพาะ เรียนวิชากฎหมายมหาชนไม่รู้เรื่อง

ในส่วนของการให้คำปรึกษาด้านการมีงานทำ นักศึกษาเห็น ควรมีการฝึกอบรมนักศึกษา เพิ่มขึ้น มีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น ควรมีสุนัขช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำงานให้นักศึกษาที่มีความสนใจในเวลาว่าง และควรมีหน่วยงานมารับสมัครที่มหาวิทยาลัย

ในส่วนของการให้คำปรึกษาปัญหาส่วนตัวอื่นๆ นักศึกษาเห็นควรมีสุนัขให้คำปรึกษา เปิดหน่วยงานใหม่ มีปัญหาเรื่องผลการเรียนต่ำกว่าเดิมมาก

4. ด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ นักศึกษาอยากให้มีข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย และมีจำนวนมากกว่านี้ มีการนำข้อมูลสำคัญแต่ละคณะ ลงในเว็บให้ชัดเจน

5. ด้านการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพ นักศึกษาอยากให้มีการส่งไปฝึกงานมากกว่านี้ มีโครงการพัฒนาอาชีพ แนะนำการประกอบอาชีพ และฝึกงานให้มากขึ้น

เพื่อตอบสนองแนวทางของมหาวิทยาลัย ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และหากแนวทางในการบริหารคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ให้ตรงกับปัญหามากที่สุด คณะผู้วิจัยจึงมุ่งประสงค์ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยศึกษาถึงปัจจัย 3 ด้าน ปัจจัยส่วนตัว เช่น นักศึกษาขาดความตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ไม่เข้าใจบทเรียน หรือไม่สามารรถสอบในวิชาที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ปัจจัยด้านครอบครัว เช่น ผู้ปกครองไม่สนับสนุนในการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หรือนักศึกษาต้องช่วยงานครอบครัว จนไม่สามารถเรียนให้เกิดประสบความสำเร็จได้ เป็นต้น หรือปัจจัยสุดท้ายในด้านสภาพแวดล้อมในคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ เช่น การคบเพื่อน หรือความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ และนักศึกษา เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปี ที่ 1 คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อจะรับรู้ถึงปัญหา ข้อมูลในการ แก้ไข และนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต ให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษา และวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ปีที่ 2 มีจำนวนลดน้อยกว่าที่แรกเข้าเรียนในชั้นปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาถึงระดับของปัญหา และอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษา สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว และสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย
3. เพื่อเสนอแนะ แนวทางการแก้ไข เพื่อการพัฒนาคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1.3 ระเบียบและวิธีวิจัย

กลุ่มประชากรที่ศึกษา: นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2552 จำนวน 235 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา: ได้แก่ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ชั้นปีที่ 1 ที่ ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 130 คน เนื่องจาก ผู้วิจัยต้องการศึกษาต่อเนื่อง จนจบโครงการ

การสุ่มตัวอย่าง : ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีผลการการเรียนดี ผลการ เรียนปานกลาง และผลการเรียนต่ำ โดยการแจกแบบสอบถาม กับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ ชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ให้ครบจำนวน 130 ชุด

1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแยกดำเนินการเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก เป็นการวิจัยเอกสาร โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย

ส่วนที่สอง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ถือเป็นการสนับสนุนส่วนแรก โดยใช้แบบสอบถามสำรวจ ปัญหาและอุปสรรค ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 โดยวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา การหาวิธีการแก้ไข โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อให้ครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะทำการศึกษา แบบสอบถามแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ทั้งปลายเปิดและปลายปิด

ส่วนที่สาม เป็นการวิจัยโดยวิธีการสัมภาษณ์อาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์ ในชั้นปีที่ 1

เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการสนับสนุนข้อมูลในส่วนแรกให้ได้ผลของการวิจัยที่ถูกต้องแม่นยำที่สุด

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ซึ่งจะเสนอให้เห็นในลักษณะของร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแต่ละข้อคำถาม ส่วนการสัมภาษณ์อาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาในการศึกษา ครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการจะฟันฝ่าอุปสรรคในการเรียนโดยไม่ย่อท้อ และต้องการให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับความจริงมากที่สุด ระดับ

ความจริงมาก ระดับความจริงปานกลาง ระดับความจริงน้อย และระดับความจริงน้อยที่สุด ให้นักศึกษาได้เลือกตอบ

3. การรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน หมายถึง การที่นักศึกษาตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการเรียนว่ามีความสามารถที่จะทำได้หรือไม่ และสามารถทำได้ในระดับใด ในการวิจัยนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับความจริงมากที่สุด ระดับความจริงมาก ระดับความจริงปานกลาง ระดับความจริงน้อย และระดับความจริงน้อยที่สุด ให้นักศึกษาได้เลือกตอบ

4. สภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย หมายถึง ลักษณะและองค์ประกอบต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยที่จะส่งเสริม และเอื้ออำนวยต่อการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับความจริงมากที่สุด ระดับความจริงมาก ระดับความจริงปานกลาง ระดับความจริงน้อย และระดับความจริงน้อยที่สุด ให้นักศึกษาได้เลือกตอบ

5. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ หมายถึง วิธีการสอนของอาจารย์ นักศึกษาในระดับปริญญาตรีในคณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ ในด้านวิธีการสอน และการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับความจริงมากที่สุด ระดับความจริงมาก ระดับความจริงปานกลาง ระดับความจริงน้อย และระดับความจริงน้อยที่สุด ให้นักศึกษาได้เลือกตอบ

6. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน หมายถึง ลักษณะของผู้ที่เรียนอยู่กับนักศึกษาในชั้นเดียวกัน ในด้านการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน การให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างกัน ทางด้านวิชาการและด้านอื่นๆ ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับความจริงมากที่สุด ระดับความจริงมาก ระดับความจริงปานกลาง ระดับความจริงน้อย และระดับความจริงน้อยที่สุด ให้นักศึกษาได้เลือกตอบ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในการพัฒนา และปรับปรุงคณะนิติศาสตร์

2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคณาจารย์คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ ในการปรับปรุงพัฒนา การเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. เพื่อจะได้ทราบปัญหา และข้อมูลในการแก้ไข ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด

DRU

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ปริทัศน์มยงค์ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับการเรียนรู้พื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎี เพื่อศึกษาพฤติกรรม และธรรมชาติการเรียนรู้ ความต้องการพื้นฐาน ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2.1.1 ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs Theory)

อับราฮัม มาสโลว์ เป็นนักจิตวิทยา มหาวิทยาลัยแบรนดิส์ ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจที่รู้จักและนำมาอ้างอิงมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง โดยมาสโลว์ระบุว่าบุคคลจะมีความต้องการที่เรียงลำดับจากระดับพื้นฐานมากที่สุดไปยังระดับสูงสุด

ขอบข่ายของมาสโลว์จะอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐาน รากฐานสามข้อ คือ

1. บุคคลคือ สิ่งมีชีวิตที่มีความต้องการ ความต้องการของบุคคลสามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพวกเขาได้ ความต้องการที่ยังไม่ถูกตอบสนองเท่านั้นสามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความต้องการที่ถูกตอบสนองแล้วจะไม่ใช่สิ่งจูงใจ
2. ความต้องการของบุคคลจะถูกเรียงลำดับตามความสำคัญ หรือเป็นลำดับขั้นจากความต้องการพื้นฐาน (เช่น อาหารและที่อยู่อาศัย) ไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน (เช่น ความสำเร็จ)
3. บุคคลที่ก้าวไปสู่ความต้องการระดับต่อไปเมื่อความต้องการระดับต่ำลงมาได้ถูกตอบสนองอย่างดีแล้วเท่านั้น นั่นคือ คนงานจะมุ่งการตอบสนองความต้องการสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัยก่อน ก่อนที่จะถูกจูงใจให้มุ่งไปสู่การตอบสนองความต้องการทางสังคม

มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) ออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ความต้องการทางสรีระ หรือความต้องการทางร่างกาย (Physiological หรือ Physical Needs)
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Needs)

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love & Belonging Needs)
4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs)
5. ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน (Self Actualization)

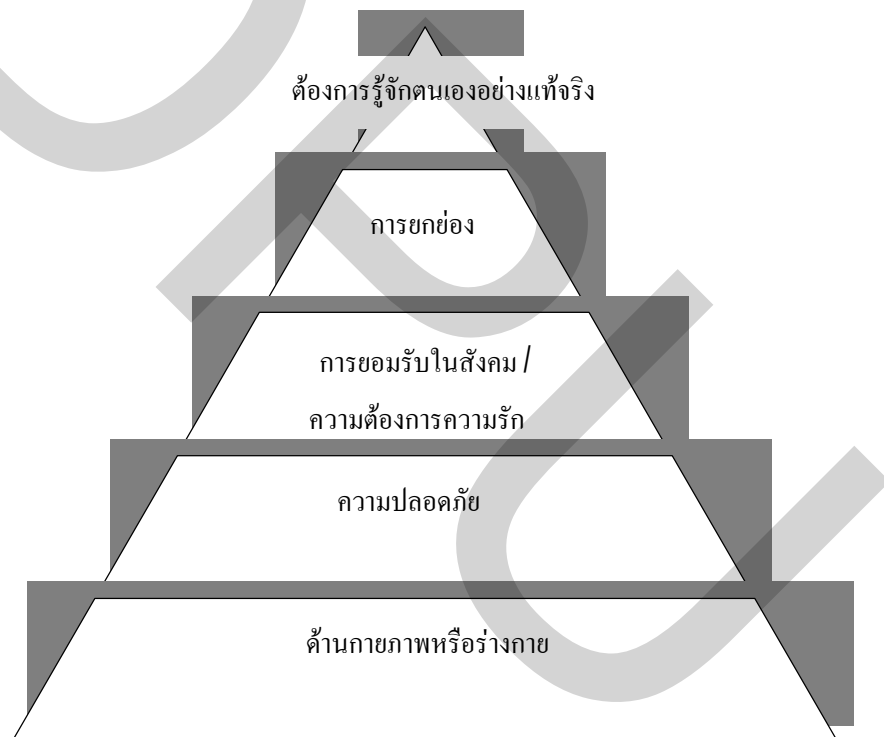
ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงความต้องการพื้นฐานในเรื่องความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน (Self Actualization) เป็นความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตน จะกล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเองปรารถนาที่จะเป็นคนที่มีความสามารถในการเรียน ในระดับมหาวิทยาลัย ให้ประสบความสำเร็จ เท่าที่จะมีความสามารถทำได้ โดยคำนึงถึงสติปัญญา ทักษะและอารมณ์ความรู้สึก ขอมรับตนเองทั้งส่วนดีส่วนเสียของตน ที่สำคัญที่สุดก็คือ การมีสติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนในการปรับตัว และเปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ “ท้าทาย” “น่าตื่นเต้น” และมีความตั้งใจถึงกระบวนการที่จะพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ และให้ตั้งใจว่า มนุษย์ทุกคนจะมีความต้องการ ที่จะพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน แต่มีน้อยคน ที่จะได้ถึงขั้น ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตนอย่างสมบูรณ์ (Self Actualization)

นอกจากความต้องการพื้นฐาน 5 ประเภท ดังกล่าว ทฤษฎีของมาสโลว์ พบว่ามีความต้องการอีก 2 ประเภท รวมอยู่ด้วย คือ

1. ความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (Need to Know and Understand)
2. ความต้องการทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Needs)

เป็นลำดับขั้นที่ 6 และลำดับขั้นที่ 7 ตามลำดับ มีนักจิตวิทยาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับการจัดลำดับแบบนี้และคิดว่า Self Actualization ควรจะเป็นความต้องการขั้นสูงสุด เพราะ Self Actualization เป็นกระบวนการ ที่คนเราทุกคนที่ได้รับความพอใจ ในความต้องการพื้นฐาน 4 ประเภทแล้ว เสาะแสวงหาอยู่เสมอไม่มีจุดจบ จึงเป็นการยากที่จะเชื่อว่าคนเราจะต้องถึงขั้น Self Actualization อย่างสมบูรณ์ก่อนที่จะมีความต้องการทางสติปัญญา หรือความต้องการที่จะรู้และ

เข้าใจ¹ มาสโลว์ได้กล่าวว่าความต้องการที่จะรู้และเข้าใจ (ความอิสระที่จะสำรวจสิ่งแวดล้อมหาข้อมูล) เป็นความต้องการที่จะเป็นที่จะมีก่อน (Preconditions) เพื่อจะมีพฤติกรรมสนองตอบความต้องการพื้นฐานอย่างอื่น (Maslow, 1970 , Frager & Fadiman, 1989) ดังนั้น ในหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับความต้องการของมาสโลว์ จึงได้ ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตนอย่างสมบูรณ์ (Self Actualization) เป็นลำดับขั้นสูงสุดของความต้องการของมาสโลว์ ดังแผนผังต่อไปนี้

แผนผังลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

¹ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, รวมบทความแนวคิดทางอาชีวศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่ (กรุงเทพมหานคร: พี. เอส.พรินท์ พ.ศ.2548) หน้า 28-29.

2.1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้

ความหมายของการเรียนรู้ มีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมายโดยทั่วไปนักการศึกษาจะให้ความหมายในลักษณะใกล้เคียงกัน มีผู้ให้ความจำกัดความที่รวบรวมไว้ ดังนี้

Hudgins ได้กล่าวถึง² การเรียนรู้ในลักษณะใกล้เคียงกันว่า การเรียนรู้นั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน หรือในเรื่องที่เกี่ยวกับท่าทีของผู้เรียนต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่ผู้เรียนกำลังจะได้มา การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อสภาพแวดล้อม

การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร หรือคงที่ โดยกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หมายถึง ความรู้ความสามารถที่จะแสดงพฤติกรรมของบุคคล หรือสัตว์ที่มีต่อสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งบุคคลนั้นได้มีประสบการณ์มาแล้วซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง และก่อนเกิดการเรียนรู้ บุคคลไม่สามารถแสดง หรือกระทำพฤติกรรมนั้นมาก่อน นอกจากนั้นแล้ว พฤติกรรม ยังรวมถึงลักษณะนิสัย หรือสมรรถภาพของมนุษย์ซึ่งคงอยู่ได้ระยะเวลาหนึ่ง และการเปลี่ยนแปลงอย่างชั่วคราว และไม่เป็นนิสัย การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นต้องเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์

การเรียนรู้³ หมายถึง การรับข้อมูลสนเทศใหม่ ๆ (new information) การเก็บข้อมูลเทศไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง และการระลึกข้อมูลเทศนั้นได้ในภายหลัง ซึ่งอาจจะสรุปเป็นขั้นตอนของกระบวนการจำ (the stages of memory) เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรับข้อมูลเทศ (reception)
2. การเก็บข้อมูลเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (retention)
3. การระลึกถึงข้อมูลเทศนั้นได้ในภายหลัง (recall)

² อ้างจากอุณตนา พคุณ, การศึกษานอกระบบโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2523) หน้า 18.

³ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, จิตวิทยาการเรียนรู้วัยผู้ใหญ่ (กรุงเทพมหานคร: โอเคียนสโตร์ พ.ศ.2538) หน้า 22-23.

ความจำของมนุษย์จะเริ่มจากการที่ประสาทสัมผัสต่าง ๆ (senses) โดยเฉพาะที่สำคัญก็คือประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ ตา หู ตลอคจนประสาทที่ทำหน้าที่รับรู้กลิ่น คือจมูก ลิ้นทำให้รู้รส และจากการสัมผัสทางด้านร่างกาย ประสาทสัมผัสดังกล่าวจะทำหน้าที่รับข้อมูลผ่านเข้ามา แล้วเปลี่ยนข้อมูลเหล่านั้น ๆ เป็นพลังงานไฟฟ้าเคมี (elector-chemical energy) จากนั้นก็ส่งต่อไปยังสมอง โดยการผ่านระบบประสาท ซึ่งสมองจะทำหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลนั้น ๆ ให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสม เพื่อเก็บไว้เป็นความจำต่อไป

การเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการ (process) ที่อินทรีย์มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปอย่างถาวร หรือค่อนข้างถาวร อันเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการฝึกหัดที่เรียกว่า เป็นกระบวนการ เพราะการเรียนรู้ต้องอาศัยระยะเวลาในการก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม และคำว่าพฤติกรรมนั้น ไม่ใช่หมายถึงการแสดงออกแต่เพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงศักยภาพ (potential) หรือความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ในของแต่ละบุคคล ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่แสดงออกมาให้เห็นเป็นพฤติกรรมที่ชัดเจนได้

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การที่บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้น โดยมีสาเหตุมาจากการได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ

ธรรมชาติของการเรียนรู้ของมนุษย์

ศาสตราจารย์อาลัน โทมัส จากสถาบันศึกษาศาสตร์ แห่งรัฐออนทาริโอ ประเทศแคนาดา ได้กล่าวว่า ธรรมชาติของการเรียนรู้ของมนุษย์ มี 8 ประการ⁴

1. การเรียนรู้คือการปฏิบัติ การลงมือปฏิบัติ คือ การฝึกให้เกิดการเรียนรู้
2. การเรียนรู้เป็นเรื่องของเอกัตบุคคล ใครจะเรียนรู้อะไรเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ทุก ๆ คนอาจนั่งฟังคำบรรยายเหมือนกัน แต่คนหนึ่งฟังแล้วได้ความคิดไปอย่างหนึ่ง อีกคนหนึ่งได้ความคิดไปอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือธรรมชาติของมนุษย์ เพราะอะไรจึงเป็นเช่นนั้น เพราะมนุษย์แตกต่างกัน ส่วนประกอบของสมองไม่เหมือนกัน ความรู้สึกนึกคิดไม่เหมือนกัน ชอบ ชัง ต่าง ๆ กัน มีข้อมูลเดิมในสมองและแนวคิดเดิม ข้อสมมติฐานเดิม แตกต่างกัน ฉะนั้น จึงรับรู้ คิดวิเคราะห์แตกต่างกันไป

⁴ วิชัย ดันศิริ, “จะจัดระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างไร” ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ พ.ศ.2539 หน้า 10-11.

3. การเรียนรู้ที่กลับหลังหันไม่ได้ เมื่อรู้แล้วจะสร้างทำเหมือนไม่รู้ไม่ได้ เมื่อรู้แล้วพฤติกรรมมนุษย์ย่อมเปลี่ยนไป เฮราคลิตุส นักปราชญ์กรีกโบราณ จึงกล่าวว่า มนุษย์ไม่สามารถจะกระโดดลงไปในแม่น้ำสายเดียวกัน 2 ครั้งได้ เมื่อมนุษย์คนหนึ่งกระโดดลงไปครั้งแรก แล้วเมื่อกระโดดครั้งที่ 2 ทั้งตัวมนุษย์ผู้นั้น ทั้งแม่น้ำสายนั้น ก็เปลี่ยนแปลงไป นี่คือความหมายของเฮราคลิตุส การเรียนรู้จึงกลับหลังหันไม่ได้ ต่างจากแผ่นเสียงที่หมุนกลับได้

4. การเรียนรู้คือการตอบสนองต่อสิ่งเร้า จะจัดการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ ก็จะต้องจัดสิ่งเร้าคือ สร้างปมปัญหาให้นักเรียนสนใจที่จะแก้ไข มนุษย์มีความอยากรู้เป็นสัญชาตญาณอยู่แล้ว หลักการสอนหนังสือที่สำคัญที่สุดหลักหนึ่ง ก็คือ จัดสิ่งเร้าไว้ตลอดเวลา นั่นคือตั้งคำถามให้นักเรียนตอบและคิด ค้นคว้า จัดสิ่งแวดล้อมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ให้แต่ละคนได้แสดงออก มนุษย์มีอัตตาเป็นพื้นฐาน การให้มนุษย์แสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ เป็นการพัฒนา “อัตตา” ในทิศทางที่ถูกต้องมากกว่าปล่อยให้แสดงออกในเชิงลบ ฉะนั้น ต้องจัดสิ่งเร้าให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจ หรือแนวโน้มของแต่ละบุคคลด้วย

5. การเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังสุภาษิตที่กล่าวว่า “You cannot teach and old dog a new trick” ฝึกฝน ในวินาทีสุดท้ายของชีวิต อาจเกิดดวงตาเห็นชอบ มองเห็นแสงสว่างสุดท้ายของชีวิต ก็ได้ ดิสเรเอลลี นายกรัฐมนตรีอังกฤษ สมัยศตวรรษที่ 19 เป็นรัฐมนตรีที่ค่อนข้างมีสีสัน และเป็นทีโปรดปรานของพระนางเจ้าวิกตอเรีย พระราชินีอังกฤษผู้ทรงมีพระชนม์ชีพยาวนาน แต่พระสวามีของพระองค์สิ้นชีพิตักษัยก่อน ทำให้มีความโทมัส วันหนึ่งดิสเรเอลลีล้มป่วยจนเจียนจะตาย เช่นกัน ได้ความว่าพระนางเจ้าวิกตอเรียจะเสด็จมาเยือน ดิสเรเอลลี ถึงกับปฏิเสธว่า อย่าทรงเสด็จมาเลย จะลำบากคนสนิทของท่านนายก จึงถามเป็นการส่วนตัว ว่าเหตุใดท่านนายกไม่ต้องการรับเกียรติยศเช่นนั้น นายกรัฐมนตรีตอบว่าฉันกลัวว่าพระองค์จะฝากความรักไปถึงเจ้าชายอัลเบิร์ต พระสวามี นี่คือการกล่าวที่แฝงอารมณ์ขันของดิสเรเอลลี จริงเท็จอย่างไร หนังสือ *cunth* สมัยศตวรรษที่ แล้ว ก็เขียนการ์ตูนเป็นภาพล้อเลียน การเรียนรู้ของมนุษย์ ตลอดชีวิต

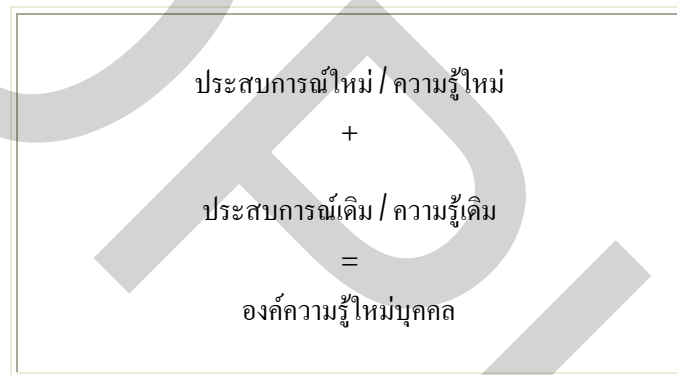
6. การเรียนรู้ใช้เวลา การเรียนรู้มีความหมายลึกซึ้ง มีระดับของการเรียนรู้ การเรียนรู้ขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ อาจใช้เวลาไม่นาน แต่หากต้องเรียนทักษะบางประการ เช่น ขับรถก็ต้องใช้เวลา 2-3 สัปดาห์ของการฝึก ยิ่งกีฬาบางประเภท เช่น กอล์ฟ ก็อาจใช้เวลาตลอดชีวิต กว่าจะเป็นมือโปร แต่การเรียนรู้ที่ยากและใช้เวลามากก็คือการเรียนรู้ทางด้านความคิด การเรียนที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตน และการเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนทัศนคติ

7. การเรียนรู้มักได้รับอิทธิพลจากผู้อื่น การเรียนรู้เป็นกระบวนการร่วมกันของสังคม เราเรียนรู้จากผู้อื่น และผู้อื่นเรียนรู้จากเรา ไม่ทราบว่าใครยับยั้งความคิดซึ่งกันและกัน

8. การเรียนรู้บังคับกันไม่ได้

2.1.3 ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructionism)

Constructionism เป็นทฤษฎีทางการศึกษาที่พัฒนาขึ้นโดย Professor Seymour Papert แห่ง M.I.T. (Massachusetts Institute of Technology) ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) หรือทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มีสาระสำคัญที่ว่า ความรู้ไม่ใช่มาจากการสอนของครูหรือผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่ความรู้จะเกิดขึ้นและสร้างขึ้นโดยผู้เรียนเอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) นอกจากนั้นมองลึกลงไปถึงการพัฒนาการของผู้เรียนในการเรียนรู้ซึ่งจะมีมากกว่าการได้ลงมือปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึง ปฏิกริยาระหว่างความรู้ในตัวของผู้เรียนเอง ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมภายนอก หมายความว่า ผู้เรียนจะสามารถเก็บข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกและเก็บเข้าไปเป็นโครงสร้างของความรู้ภายในสมองของตนเอง ขณะเดียวกันก็สามารถเอาความรู้ภายในที่ตนเองมีอยู่แล้วแสดงออกมาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ซึ่งจะเป็นวงจรต่อไปเรื่อยๆ ได้ คือ ผู้เรียนจะเรียนรู้เองจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอก แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นก็กลับเข้าไปบันทึกในสมองผสมผสานกับความรู้ภายในที่มีอยู่แล้วแสดงความรู้ออกมาสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก ดังนั้นในการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Learning by doing) จะได้ผลดีถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจในตนเอง มองเห็นความสำคัญใน

สิ่งที่เรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า (รู้ว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง) และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ภายใต้ประสบการณ์และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตนเอง

ซีมัวร์ พาร์เพิร์ต (Seymour Papert) ได้ให้ความเห็นว่า ทฤษฎีการศึกษาการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานอยู่บนกระบวนการการสร้าง 2 กระบวนการด้วยกัน

สิ่งแรก คือ ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการสร้างความรู้ใหม่ขึ้นด้วยตนเอง ไม่ใช่รับแต่ข้อมูลทีหลังไหลเข้ามาในสมองของผู้เรียนเท่านั้น โดยความรู้จะเกิดขึ้นจากการแปลความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับ

สังเกตว่าในขณะที่เรา สนใจทำอะไรสิ่งหนึ่งอยู่อย่าง ตั้งใจเราจะไม่
ลดละความพยายาม เราจะคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหานั้นจนได้

สิ่งที่สอง คือ กระบวนการการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด หากกระบวนการนั้นมีความหมายกับผู้เรียนคนนั้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้รับประสบการณ์ตรงหรือลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by doing) ได้มีส่วนร่วมในการสร้างที่มีความหมายกับตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงผสมผสานความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้ที่มีอยู่เดิมและสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา การลงมือทำด้วยตนเองโดยการได้ทำสิ่งที่ตนเองชอบหรือสนใจ ซึ่งในขณะที่ทำสิ่งที่ตนเองสนใจหรือชอบก็จะได้รับความรู้จากกระบวนการที่ทำไปพร้อม ๆ กัน

จากสาระสำคัญดังกล่าว เมื่อเราสังเกตตัวเองขณะที่เข้าร่วมอบรม จะเห็นว่ามีสาระสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism กล่าวคือ เราได้เรียนรู้โดยการลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by doing) เราทำสิ่งที่เราสนใจอยากจะทำและทำในสิ่งที่เราเป็นผู้คิดเองว่าจะทำอะไร ในขณะที่ทำเราก็จะเรียนรู้สิ่งต่างๆที่เป็นความรู้ไปพร้อม ๆ กัน เราได้จัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางที่เหมาะสมของเราเอง เราเกิดความใส่ใจกับงานของเราเกิดความสุขในการทำงาน เกิดความภาคภูมิใจเมื่อทำสำเร็จในการทำสิ่งต่างๆ ที่เราคิดเอง แม้บางครั้งเมื่อเกิดปัญหามาขึ้นเราก็จะพยายามหาวิธีการแก้ไขปัญหามาตามแนวทาง ที่เรานัดและเป็นแนวทาง ที่เหมาะสมกับตัวเราเอง

สังเกตว่าในขณะที่เราสนใจทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่อย่างตั้งใจ เราจะไม่ลดละความพยายาม เราจะคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหานั้นจนได้

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism) หรือทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มีสาระสำคัญที่ว่า ความรู้ไม่ใช่มาจากการสอนของครูหรือผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่ความรู้จะเกิดขึ้นและถูกสร้างขึ้นโดยผู้เรียนเอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) มีพื้นฐานอยู่บนกระบวนการการสร้าง 2 กระบวนการด้วยกัน

สิ่งแรก คือ ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการสร้างความรู้ใหม่ขึ้นด้วยตนเอง ความรู้จะเกิดขึ้นจากการแปลความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับ หากเป็นประสบการณ์ตรง ที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำด้วยตนเองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

สิ่งที่สอง คือ กระบวนการการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด หากกระบวนการนั้นมีความหมายกับผู้เรียนคนนั้น

ดังนั้นในกระบวนการสอนของครูจึงควรให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้จากสิ่งที่เขาได้อยู่และพัฒนาต่อยอดไปด้วยตัวของเขาเอง การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางควรจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นหลัก การสอนแบบยึดยึดความรู้จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้น้อยกว่าการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง

อย่างไรก็ตามความคิดว่าครูควรจะต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการสอนของตนเอง แต่ครั้งให้ชัดเจน พิจารณาเนื้อหาสาระที่จะสอน และวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้และควรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดหรืออย่างน้อยก็ได้มีโอกาสคิดพิจารณาด้วยตัวของเขาเอง เพื่อให้ความรู้ที่สอนนั้นมีความหมายกับผู้เรียนเอง

แนวคิดพื้นฐานและหลักการของทฤษฎี Constructionism เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีของความรู้ (Theory of Knowledge) โดย ชอง เปียเจต์ (Jean Piaget) นักจิตวิทยาชาวสวิสผู้มีชื่อเสียงมาก มีความคิดว่าเด็ก ๆ ไม่ใช่ท่อที่ว่างเปล่าที่ผู้ใหญ่จะเทข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ เข้าไป เด็กคือผู้สร้างความฉลาดและการเรียนรู้ของเขาเอง จะเห็นว่าเด็กเป็นผู้มีความสามารถ มีพรสวรรค์ที่จะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เด็กเริ่มเรียนรู้จากประสบการณ์ในโลกนี้ตั้งแต่แรกคลอดและมีสิ่งเหล่านี้ตั้งแต่

ก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนด้วยซ้ำ ซึ่งเรียกวิธีนี้ว่า เปียเจต์เลิร์นนิ่ง (Piagetion Learning) คือ การเรียนรู้โดยไม่ต้องได้รับการสอน เช่น เด็กพูดได้โดยไม่ต้องจับมานั่งสอน หรือเด็กสามารถเรียนรู้รูปทรงเลขาคณิตต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ เปียเจีย ยังอธิบายว่าพัฒนาการเกี่ยวกับความคิด ความเข้าใจของบุคคลนั้นเกิดจากการที่บุคคลพยายามจะปรับตัวให้อยู่ในสถานะสมดุลเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การปรับตัวนี้บุคคลจะใช้กระบวนการ 2 อย่าง คือกระบวนการที่ เปียเจีย เรียกว่า การดูดซึมหรือการกลมกลืน (assimilation) และการปรับความแตกต่าง (accommodation)

การดูดซึม(assimilation) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่ไม่มีอยู่ในสมองตนเอง บุคคลจะรับหรือดูดซึมเก็บเข้าไปไว้เป็นความรู้ใหม่ของตน

การปรับความแตกต่าง (accommodation) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อได้พบ หรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่สัมพันธ์กับความคิดเดิมที่มีอยู่ในสมอง บุคคลจะเริ่มปรับความแตกต่างระหว่างของใหม่กับความคิดเดิมจนเกิดความเข้าใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งใหม่นี้ และเมื่อใดที่บุคคลสามารถปรับความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ บุคคลจะอยู่ในสถานะสมดุล แต่เนื่องจากบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นกระบวนการทั้ง 2 อย่าง จึงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

แนวคิด Constructionism เป็นการเรียนที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ไม่ใช่เป็นผู้รับอย่างเดียว ความรู้เกิดขึ้นจากการสร้างขึ้นด้วยผู้เรียนเอง ไม่ใช่เกิดขึ้นจากครูหรือผู้สอน โดยความรู้ที่ได้นั้นจะต้องรวมถึงปฏิภริยาระหว่างความรู้ในตนเอง ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมภายนอก หมายความว่าบุคคลสามารถเก็บข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และเก็บเข้าไปสร้างเป็นโครงสร้างของความรู้ในสมองตนเอง ขณะเดียวกันก็สามารถเอาความรู้ภายใน ที่มีอยู่แล้วแสดงออกมาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ ซึ่งจะเป็นวงจรต่อไปเรื่อย ๆ คือ บุคคลจะเรียนรู้เองจากประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอก แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นก็กลับเข้าไปในสมองผสมผสานกับความรู้ภายในที่มีอยู่แล้วแสดงความรู้ออกมาสู่สิ่งแวดล้อมภายนอก ดังนั้นทฤษฎี Constructionism จึงให้ความสำคัญกับโอกาสและวัสดุที่จะใช้ในการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถนำไปสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนเองได้ ไม่ใช่มุ่งการสอนที่เป็นการป้อนความรู้ให้กับผู้เรียนแต่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้จากการลงมือทำ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีทางเลือกที่มากขึ้นโดยการ

ลงมือปฏิบัติหรือสร้างงานที่ตนเองสนใจ และสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาเองโดยการผสมผสานระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของบุคคล เมื่อได้รับประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ซึ่งจะสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน หลัก ๆ คือ

1. Explore คือ การสำรวจตรวจสอบ ในขั้นตอนนี้บุคคลจะเริ่มสำรวจตรวจสอบหรือพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่ (assimilation) ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อได้พบหรือ ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่ไม่มีอยู่ในสมองของตน ก็จะพยายามรับหรือดูดซึมเก็บเข้าไปเป็นความรู้ใหม่ พฤติกรรมเหล่านี้หลายท่านอาจจะเคยสัมผัสด้วยตนเอง หรือเคยสังเกตเห็นจากการเข้าร่วมกิจกรรมการต่อเลโก้ & โลโก้ จะเห็นว่าในวันแรกที่ได้พบกับอุปกรณ์ที่เป็นตัวต่อ หลาย ๆ คนที่ไม่มีประสบการณ์เลย อาจจะเริ่มจากสำรวจชิ้นส่วนต่าง ๆ ว่ามีอะไรบ้างและแต่ละตัวใช้ทำงานอะไร หรือนั่งมองคนอื่น ๆ ต่อไปก่อน อาจจะสอบถามจากเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ หรือบางคนอาจจะดูจากคู่มือที่มีอยู่เพื่อพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่นั้น

2. Experiment คือ การทดลอง ในขั้นตอนนี้จะเป็นการทดลองทำภายหลังจากที่มีการสำรวจไปแล้ว เป็นการปรับความแตกต่าง (accommodation) เมื่อได้พบหรือปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่สัมพันธ์กับความคิดเดิมที่มีอยู่ในสมอง นั้นหมายความว่าเริ่มจะปรับความแตกต่างระหว่างของใหม่กับของเดิมจนเกิดความเข้าใจว่าควรจะทำอย่างไรกับสิ่งใหม่นี้ เช่น ในการต่อเลโก้ & โลโก้ หลังจากที่ได้สำรวจชิ้นส่วนต่าง ๆ และเก็บเป็นความรู้ไว้ในสมองแล้ว ต่อไปอาจจะเป็นการทดลองสร้างโดยอาจจะสร้างตามตัวอย่างในคู่มือ หรืออาจจะทดลองต่อเป็นชิ้นงานที่ตนเองอยากจะทำ หรืออาจจะทดลองทำตามเพื่อน ๆ ก็ได้ แต่บางคนก็พยายามที่จะปรับตนเองโดยการสอบถามเพื่อนที่สามารถทำได้ ซึ่งจุดนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของการทำให้ทราบว่า “คนเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญอย่างหนึ่ง และการแสวงหาความรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว” ในขั้นตอนนี้อาจจะมีลองผิดลองถูกบ้างเพื่อจะเก็บเกี่ยวเป็นประสบการณ์ และสร้างเป็นองค์ความรู้เก็บไว้ในสมองของตนเอง อย่างไรก็ตามในขั้นตอนนี้จะเกิดทั้งการดูดซึม (assimilation) และ การปรับความแตกต่าง (accommodation) ผสมผสานกันไป

3. Learning by doing คือการเรียนรู้จากการกระทำ ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายต่อตนเอง แล้วสร้าง

เป็นองค์ความรู้ของตนเองขึ้นมา ซึ่งจะคาบเกี่ยวกับขั้นตอนที่ผ่านมา ขั้นนี้จะเกิดทั้งการดูดซึม (assimilation) และการปรับความแตกต่าง (accommodation) ผสมผสานกันไป เช่นเดียวกัน

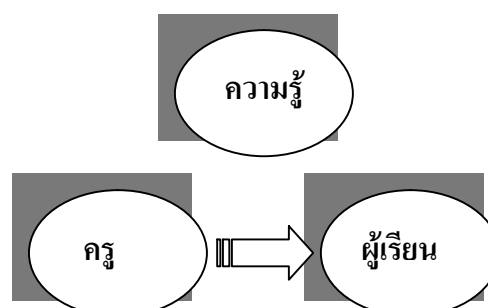
4. Doing by learning คือการทำเพื่อที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ขั้นตอนนี้ต้องผ่านขั้นตอน ทั้ง 3 จนประจักษ์แก่ใจตนเองว่าการลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือการได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่มีความหมายนั้น สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ได้และเมื่อเข้าใจแล้วก็จะเกิดพฤติกรรมในการเรียนรู้ที่ดี รู้จักคิดแก้ปัญหา รู้จักการแสวงหาความรู้ การปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ฯลฯ นั่นก็คือเกิดภาวะที่เรียกว่า "Power full learning" ซึ่งก็คือเกิดการเรียนรู้ที่จะดูดซึม (assimilation) และ การปรับความแตกต่าง (accommodation) อยู่ตลอดเวลาอันจะนำไปสู่คำกล่าวที่ว่า "คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น" นั่นเอง

อย่างไรก็ตามขั้นตอนที่กล่าวมาทั้ง 4 ขั้นจะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จนบางทีไม่สามารถแยกออกว่า พฤติกรรมที่เห็นนั้นอยู่ในขั้นตอนไหน เพราะมีการผสมผสานกันอยู่ตลอดเวลา และในการเริ่มต้นของแต่ละบุคคลนั้นอาจมีความแตกต่างกันออกไป บางคนอาจจะเริ่มที่ Experiment หรืออาจจะเริ่มที่ Learning by doing เลยก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ในสมองของแต่ละบุคคลนั้น ไม่เท่ากัน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปให้เป็นหลักการต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้ดังนี้

1. หลักการที่ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง หลักการเรียนรู้ตามทฤษฎี

Constructionism คือ การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนลงมือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความหมาย ซึ่งจะรวมถึงปฏิริยาระหว่างความรู้ในตัวของผู้เรียนเอง ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก การเรียนรู้จะได้ผลดีถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจในตนเอง มองเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า (รู้ว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง) และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา และเมื่อพิจารณาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนโดยปกติที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนั้นสามารถจะแสดงได้ดังรูป

2. หลักการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยครูควรพยายามจัดบรรยากาศการเรียนการสอน ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีทางเลือกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย (Many Choice) และเรียนรู้อย่างมีความสุขสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่าได้ ส่วนครูเป็นผู้ช่วยเหลือ และคอยอำนวยความสะดวก

3. หลักการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม หลักการนี้เน้นให้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกัน (Social value) ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าคนเป็นแหล่งความรู้อีกแหล่งหนึ่งที่สำคัญ การสอนตามทฤษฎี Constructionism เป็นการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมคนออกไปเผชิญโลก ถ้าผู้เรียนเห็นว่าคนเป็นแหล่งความรู้สำคัญและสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ เมื่อเขาจบออกไปก็จะปรับตัวได้ง่ายและทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

4. หลักการที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือการรู้จักแสวงหาคำตอบ จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเองเป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่ฝังแน่นเมื่อผู้เรียน "เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร (Learn how to Learn)"

2.1.4 ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ⁵

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอกที่มองเห็นชัด เช่น รูปร่าง หน้าตา กริยา มารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การนั่งยืน และส่วนภายในที่มองเห็นได้ยาก เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะทางอารมณ์ ความใฝ่ฝัน ค่านิยม ความสนใจ ปรัชญาชีวิต

ฟรีดแมน และโรสส์แมน (Friedman & Rosenman) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพเอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมต่อไปนี้

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่าง

⁵ ศรีเรือน แก้วกังวาน , ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (กรุงเทพมหานคร:เรือนแก้วการพิมพ์ พ.ศ.2536) หน้า 5-6.

แรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขัน กับผู้อื่น เพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มผู้อื่น อาฆาตเค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 ออดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางร่างกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีความทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสงี่ยม ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน

สรุป ลักษณะของบุคลิกภาพทั้งสองประเภท บุคลิกภาพแบบ เอ หมายถึง บุคคลที่บุคลิกภาพรีบร้อนชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย ๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย ส่วนบุคลิกภาพแบบ บี หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน ไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรมสิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล⁶ กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ

⁶ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, การแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตการพิมพ์ พ.ศ.2529) หน้า 44.

ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี สีระลอกัน นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกาย ทางจิต และบุคลิกภาพ คือบุคคลอื่น ๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะ และพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ⁷

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จาก พ่อแม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาท และเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่างๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องกับอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ และปรับตัว ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

2.2 คุณลักษณะ และบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและผู้สอน

2.2.1 คุณลักษณะ และบทบาทหน้าที่ของผู้เรียน

ผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนการสอน เพราะแม้ว่าผู้สอนจะสอนดีอย่างไร ถ้าผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียน ไม่เข้าเรียน มีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนการสอนแล้ว การ

⁷ นลอง ภิรมย์รัตน์ ,จิตวิทยาสังคม (กรุงเทพมหานคร:ประกายการพิมพ์ พ.ศ.2521) หน้า 29-30.

เรียนรู้ย่อมไม่เกิดผลสำเร็จ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ผู้เรียนของตนว่ามีลักษณะอย่างไร และมีปัญหาอะไรบ้าง เพื่อผู้สอนจะได้เข้าใจสภาพและธรรมชาติของผู้เรียนและสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะนั้น ๆ

ในการเรียนตามทฤษฎี Constructionism ผู้เรียนจะมีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติ และสร้างความรู้ไปพร้อม ๆ กันด้วยตัวของเขาเอง (ทำไปและเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน) บทบาทที่คาดหวังจากผู้เรียนคือ

1. มีความยินดีร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสนใจ
2. เรียนรู้ได้เอง รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ด้วยตนเอง
3. ตัดสินปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
4. มีความรู้สึกและความคิดเป็นของตนเอง
5. วิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นได้
6. ให้ความช่วยเหลือกันและกัน รู้จักรับผิดชอบงานที่ตนเองทำอยู่และที่ได้รับ

มอบหมาย

7. นำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้

สมิท กูดแมน และเมอร์ดิท (Smith, Goodman and Meredith.) กล่าวว่าปัญหาที่เกี่ยวกับการสอนอ่าน และเขียนของนักเรียนว่า การที่นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่าน และเขียนนั้น เป็นเพราะนักเรียนขาดทักษะพื้นฐานต่าง ๆ นอกจากนั้นเด็กยังขาดโอกาสในการเรียนอ่าน และเขียนอย่างเสรี เด็กไม่มีโอกาสอ่านออกเสียงอย่างเพียงพอ ไม่สามารถแสดงความสามารถของตนในชั้นเรียนอย่างอิสระ และที่สำคัญคือ ระบบภายในห้องเรียน เป็นต้นว่า ระบบการเรียนไม่ดีไม่มีประสิทธิภาพ อุปกรณ์การสอนไม่ดี ขาดการให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือประเมินผล และขาดการซ่อมเสริมให้แก่เด็ก⁸ ซึ่งผู้วิจัย เห็นว่านำมาเปรียบเทียบกับการศึกษา ถึงปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

⁸ รัชณี โป้ฟ้า, “ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยนาฏศิลปภาคกลาง” (ปริญญา นิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2546) หน้า 18.

นิสัยการเรียนที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แมคคอกซ์⁹ ได้ให้ความเห็นว่าความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขึ้นอยู่กับสติปัญญาและความถนัดร้อยละ 50-60 นิสัยการเรียนที่ดีประมาณร้อยละ 30-40 โอกาส และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อีกร้อยละ 10-15 ลินด์เกรน¹⁰ ได้ให้ความเห็นว่าเหตุผลที่นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับการมีนิสัยในการเรียนที่ดีถึงร้อยละ 33 การมีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เซาห์นัปัญญาร้อยละ 15 นอกจากนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวประกอบอื่น ๆ ส่วนนักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น เนื่องจากมีนิสัยการเรียนที่ไม่ดีร้อยละ 25 ขาดความสนใจในการเรียนร้อยละ 35 นอกจากนั้นขึ้นอยู่กับปัญหาส่วนตัวและตัวประกอบอื่น ๆ

ความคิดเห็นของแมคคอกซ์ และลินด์เกรน สอดคล้องกับผลการศึกษาของโคล และเฟอร์กูสัน¹¹ ซึ่งได้ศึกษาวิเคราะห์นิสัยการเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยใช้เทคนิคการสังเกต ผลปรากฏว่านักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จจะมีนิสัยแตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน ถึงแม้ระดับสติปัญญาจะเท่ากัน ปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น นักเรียนขาดความตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ไม่เข้าใจบทเรียน และไม่สามารถปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาหนึ่งที่ครูประสบเกี่ยวกับการเรียนการสอน คือปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนซึ่งมีนิสัยในการเรียนที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ ไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย ไม่เอาใจใส่ในการเรียน และทำงานตามที่ครูมอบหมายให้น้อย ไม่ค่อยถามคำถาม และตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียนหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนน้อย และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ร่วมกับเพื่อนน้อยซึ่งพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเหล่านี้รบกวนการดำเนินการสอนของครู ทำให้กิจกรรมการเรียนไม่สามารถดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ตลอดจนนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรพฤติกรรมการเรียนที่เป็นปัญหาของนักเรียนในชั้นเรียนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้ว และมีผู้ให้ความสนใจแก้ไขมาตลอด

⁹ ขจรสุตา เหล็กเพชร, “การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (วิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2522 หน้า 11.

¹⁰ ขจรสุตา เหล็กเพชร, “การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” อ้างแล้ว , หน้า 11.

¹¹ ขจรสุตา เหล็กเพชร, เล่มเดิม หน้า 12.

ฮิลเดรท¹² พบว่าสาเหตุที่ตลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเนื่องจากมีนิสัยการเรียนที่ไม่ดี ฮิลทซ์แมน (Holtzman) ได้ทำการศึกษาพบว่านิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือถ้านักเรียนมีนิสัยในการเรียนที่ดีมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ และควรคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย เช่น เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษา ต่อครูอาจารย์ สถานที่เรียน และวิชาที่เรียนรวมตลอดถึงนิสัยการเรียนด้วย

ผลการวิจัยของพวงสร้อย วรรณกุล¹³ พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักมีปัญหาทางโรงเรียน คือ ขี้เกียจ ขาดวินัย มีความสับสนวุ่นวาย และมีนิสัยในการเรียนที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นถ้ามีการปรับแก้นิสัยในการเรียนของนักเรียน ปัญหาควรจะดีขึ้นเพราะเชื่อว่า นิสัยในการเรียนจะเป็นตัวกำหนดว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ระหว่างการเรียน หรือไม่เช่นในการใช้เวลาเท่ากันแต่ผู้เรียนที่มีนิสัยในการเรียนดี จะดีกว่าผู้ที่มีนิสัยการเรียนที่ไม่ดี

เมเรนส์ และเลแมนน์ (Mehrens & Lehmann)¹⁴ กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นกับความสามารถหรือสติปัญญาอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ แรงจูงใจและนิสัยในการเรียน แมดดอกซ์ (Maddox)¹⁵ ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิสัยในการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ขึ้นอยู่กับ ความสามารถของบุคคล

¹² อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์ , “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิดและนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท” ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2532 หน้า 3.

¹³ พวงสร้อย วรรณกุล, “การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการปรับตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาวิทยาลัย (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ.2522 หน้า 19.

¹⁴ สุปราณี สนธิรัตน์ ,วิธีเพิ่มสมรรถภาพในการเรียน (กรุงเทพมหานคร:ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.2548) หน้า 75.

¹⁵ พระอดิศักดิ์ ยางธิสาร, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการรัชดา กรุงเทพมหานคร” , ปริญญาานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาวิทยาลัย สาขาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2551 หน้า 2.

และการทำงานหนักเท่านั้น แต่ยังขึ้นกับวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งลินด์เกรน (Lindgren) ได้ให้ความเห็นว่าเหตุผลที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับนิสัยการเรียนที่ดี การมีความสนใจในการเรียน เชาวนปัญญา และขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่กล่าวไว้ในรายละเอียดข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของโคลและเฟอร์กูสัน (Cole & Ferguson) ที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์นิสัยในการเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยใช้เทคนิคการสังเกต ผลปรากฏว่านักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน จะมีนิสัยในการเรียนที่แตกต่างกับนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียน แม้ว่าระดับสติปัญญาจะเท่ากัน อีลิส (Ehrlich) พบว่านักเรียนที่เรียนดีนั้นจำเป็นต้องมีนิสัยในการเรียนที่ดี ไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องรู้จักวิธีที่จะใช้เวลา กล่าวคือผู้ที่เรียนได้ดีต้องรู้จักวิธีเรียน และวิธีการทำงานให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ สิ่งเหล่านี้คือนิสัยเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งการ์เรทท์ (Garrett) ได้กล่าวถึงนิสัยโดยทั่วไปเกิดจากการเรียนรู้โดยอาศัยการฝึกหัด และการกระทำซ้ำ ๆ ซึ่งนิสัยสามารถปลูกฝังหรือเปลี่ยนแปลงและกำจัดได้ เป็นสิ่งที่แก้ไขปรับปรุงได้ดังที่ กิทเชน เฟรดเดริก และแมคเอลวี (Kitchen, Frederick & Mceleve) กล่าวว่านิสัยการเรียนไม่ใช่เกิดจากสัญชาตญาณหากแต่เป็นสิ่งที่เราต้องฝึกฝนและต้องคอยแก้ไข

แซมมวล¹⁶ ศึกษาพบว่า การสร้างนิสัยการเรียนที่ดี และการจัดระบบวิธีเรียนให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. กำหนดตารางเวลาในการเรียน โดยแน่ใจว่าได้ใช้เวลาแต่ละวิชาอย่างพอเพียง และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น
2. จัดสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงาน
3. ตั้งสมาธิอย่างแน่วแน่ ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่าจะเสร็จงาน
4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จ

¹⁶ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล, “ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา” ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2533 หน้า 40.

2.2.2 คุณลักษณะ และบทบาทหน้าที่ของผู้สอน

แม้ในปัจจุบันการสอนจะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Center) ก็ตาม แต่บทบาทของผู้สอนยังเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้สอนสามารถจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี และประสบผลสำเร็จได้ ทั้งนี้ผู้สอนต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รู้หลักจิตวิทยา และศาสตร์เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

บลูม (Bloom) ได้กล่าวถึงคุณภาพการสอนที่ดีของครูว่า มีลักษณะ 15 ประการ ดังนี้คือ

1. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเหมาะสม
2. การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน
3. การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ และแก้ไขข้อบกพร่อง
4. การวางแผน เตรียมการสอน และความพร้อมของครู
5. ผู้เรียนมีความเข้าใจจุดมุ่งหมาย และขั้นตอนในการทำงาน
6. การลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก
7. ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม
8. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
9. การใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ
10. การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน
11. การควบคุมอารมณ์ของครู
12. ความแม่นยำในเนื้อหาวิชา และความรู้ในเรื่องที่สอน
13. การให้คำขวัญเพิ่มเติมนอกเหนือจากเรื่องที่เรียนในชั้น
14. การเน้นการปฏิบัติควบคู่กับเนื้อหาวิชา
15. ความสามารถในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ

คุณลักษณะของครู¹⁷ ที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน

¹⁷ นิพนธ์ วรรณเวช. "สภาพแวดล้อมสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ในทัศนะของผู้บริหารอาจารย์ และนักศึกษา" ปรินญาณินพนธ์ กสม.(การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2538. หน้า 45.

ที่คั่น มีคุณลักษณะ เช่น การมีความรู้ ครูต้องมีความรู้ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพครูเป็นอย่างดี มีประสบการณ์ และทักษะการสอน กล่าวคือ ประสบการณ์ช่วยให้ครูได้เข้าใจปัญหาและสภาพการณ์ตามความเป็นจริงมากขึ้น ส่วนด้านทักษะในการสอนครูต้องมีความสามารถในการสอนรู้จักใช้วิธีการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและสภาพสังคม

บทบาทที่ครูควรมีในการสอนตามทฤษฎี Constructionism

ครูนับว่ามีบทบาทสำคัญมากในการที่จะควบคุมกระบวนการให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งครูตามทฤษฎีนี้ควรมีความเข้าใจในบทบาท คุณสมบัติที่ครูควรจะมี รวมทั้งทัศนคติที่ครูควรเปลี่ยน ในการดำเนินกิจกรรมการสอน ครูควรรู้จักบทบาทของตนเองอย่างแจ่มแจ้ง ครูนับว่าเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การสอนสำเร็จผล ดังนั้นจึงควรรู้จักบทบาทของตน ดังนี้ คือ

1. จัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม โดยควบคุมกระบวนการการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้และคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนดำเนินงานไปได้อย่างราบรื่น
2. แสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม(ต้องคอยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและบรรยากาศการเรียนที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา)
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎี Constructionism โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นผู้จุดประกายความคิดและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนโดยทั่วถึงกัน ตลอดจนรับฟัง และสนับสนุนส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่จะเรียนรู้เพื่อประจักษ์แก่ใจด้วยตนเอง
4. ช่วยเชื่อมโยงความคิดเห็นของผู้เรียนและสรุปผลการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมและนำทางให้ผู้เรียนได้รู้วิธีวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ เพื่อผู้เรียนจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

คุณสมบัติที่ครูควรมีในการสอนแบบ Constructionism

1. มีความเข้าใจทฤษฎี Constructionism และพร้อมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎี Constructionism
2. มีความรู้ในเนื้อหาที่สอนอย่างดี
3. มีความเข้าใจมนุษย์ มีจิตละเอียดพอที่จะสามารถตรวจสอบความคิดของผู้เรียนและดึงความคิดของผู้เรียนให้แสดงออกมามากที่สุด

4. มีการพัฒนาตนเอง ทางร่างกาย สติปัญญาและจิตใจอยู่เสมอ ครูควรรู้จักตนเองและพัฒนาความรู้ บุคลิกภาพ ของตนให้ดีขึ้น มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ไม่ถือว่าความคิดตนถูกต้องเสมอ เข้าใจและยอมรับว่าบุคคลมีความแตกต่างกัน ไม่ด่วนตัดสินผู้เรียนอย่างผิวเผิน

5. ควรมีมโนธรรมสำนึกที่ดีกับผู้เรียน เพราะการมีมโนธรรมสำนึกที่ดีของครูจะทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเกิดความเป็นกันเอง และมีความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน

6. ครูควรมีทักษะในการสื่อความหมายกับผู้เรียน ในการสอนนั้นครูจะมีการสื่อความหมายกับผู้เรียนเสมอ จึงควรสื่อความหมายให้ชัดเจน ไม่คลุมเครือ รู้จักใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ และเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน (การสื่อความหมายให้กับผู้เรียนแต่ละคนจะไม่เหมือนกันเพราะผู้เรียนมีการรับรู้และเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน)

7. มีทักษะในการใช้วิจารณญาณตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ทักษะด้านนี้ทำให้ครูดำเนินงานได้สะดวกราบรื่น เนื่องจากการสอนแบบ Constructionism นั้นผู้สอนจะต้องคอยสังเกตบรรยากาศการเรียนที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และจะต้องคอยแก้ไขปัญหาในแต่ละช่วงให้เหมาะสม ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีทักษะในการใช้วิจารณญาณตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่ดี

8. มีทักษะในการช่วยเหลือผู้เรียน บ่อยครั้ง ครูต้องคอยช่วยเหลือผู้เรียนครูจึงควรมีความเป็นมิตรเป็นกันเองกับนักเรียนเสมอ หากครูไม่มีทักษะทางด้านนี้แล้ว การช่วยเหลืออาจไม่บรรลุผล

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นคุณสมบัติที่ครูควรมีเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงมนุษยสัมพันธ์ในการเรียนการสอนและการดำเนินชีวิตประจำวันให้ดีขึ้น นอกจากนั้นสิ่งที่สำคัญมากก็คือครูควรมีพื้นฐานของความรักในวิชาชีพครู พยายามเข้าใจผู้เรียนแต่ละคนให้มากขึ้นโดยยึดหลักที่ว่าคนเรามีความแตกต่างกัน(ไม่นำคนหนึ่งมาเปรียบเทียบกับอีกคนหนึ่ง) ครูควรรู้จักเคารพความคิดของตนเองและผู้อื่น (โดยเฉพาะผู้เรียน) และควรรักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจของครูเองให้สมบูรณ์และแจ่มใสอยู่

2.3 การสอนที่มีประสิทธิภาพ

การสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์สูงสุด¹⁸ ผู้สอนควรจะรู้จักวิทยาการศึกษา ซึ่งความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษาต่ออาชีพครูสามารถช่วยครูได้ในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ช่วยครูให้รู้จักลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ครูต้องสอนโดยทราบหลักการพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพเป็นส่วนรวม
2. ช่วยให้ครูมีความเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพบางประการของนักเรียน เช่น อัดมโนทัศน์ว่า เกิดขึ้นได้อย่างไร และเรียนรู้ถึงบทบาทของครูในการที่จะช่วยนักเรียนให้มีอัดมโนทัศน์ที่ดีและถูกต้องได้อย่างไร
3. ช่วยให้ครูมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อจะได้ช่วยนักเรียนเป็นรายบุคคลให้พัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
4. ช่วยให้ครูรู้จักจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เหมาะสมกับวัย และขั้นพัฒนาการของนักเรียน เพื่อแรงจูงใจอัดมโนทัศน์ และการตั้งความมุ่งหวังของครูที่ต่อนักเรียน
5. ช่วยให้ครูทราบถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีต่ออิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น แรงจูงใจ อัดมโนทัศน์ และการตั้งความมุ่งหวังของครูที่มีต่อนักเรียน
6. ช่วยครูในการเตรียมการสอนการวางแผนการเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้นักเรียนทุกคนเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยคำนึงต่อไปนี้
 - 6.1 ช่วยครูเลือกวัตถุประสงค์ของบทเรียนโดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนที่จะต้องสอน และสามารถที่จะเขียนวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งที่ครูคาดหวังให้ นักเรียนเรียนรู้มีอะไรบ้าง โดยถือว่าวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนทราบว่าเมื่อจบบทเรียน นักเรียนจะสามารถทำอะไรได้บ้าง
 - 6.2 ช่วยครูในการเลือกหลักการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยของนักเรียนและวิชาที่สอน และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 6.3 ช่วยครูในการประเมินไม่เพียงแต่เฉพาะเวลาครูได้สอนจนจบบทเรียนเท่านั้น

¹⁸ สุรางค์ ไคว่ตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา (กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2533) หน้า 5-6.

แต่ใช้ประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนสอน ในระหว่างที่ทำการสอน เพื่อทราบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าหรือมีปัญหาในการเรียนรู้อะไรบ้าง

6.4 ช่วยครูให้ทราบหลักการทฤษฎีของการเรียนรู้ที่นักจิตวิทยาได้พิสูจน์แล้วว่า ได้ผลดี เช่นการเรียนรู้จากการสังเกตหรือการเลียนแบบ

6.5 ช่วยครูให้ทราบถึงหลักการสอนและวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง พฤติกรรมของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีอะไรบ้าง เช่น การใช้คำถาม การให้แรงเสริม และการทำตนเป็นแบบ

6.6 ช่วยครูให้ทราบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี ไม่ได้เป็นเพราะระดับเชาวน์ปัญญา เพียงอย่างเดียวแต่มีองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ ทักษะคิด หรือทัศนคติของนักเรียน และความคาดหวังของครูที่มีต่อตัวนักเรียน

6.7 ช่วยครูในการปกครองชั้นและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียน ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และเสริมบุคลิกภาพของนักเรียน ครูและนักเรียนมีความรัก และไว้วางใจซึ่งกันและกัน นักเรียนต่างก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนได้มีความสุข และนักเรียนรักโรงเรียน อยากมาโรงเรียน

แนวทางการเป็นครูกฎหมายของศาสตราจารย์คณะนิติศาสตร์¹⁹ “...เพราะรู้สึกรู้ว่าเรามีแต่ให้เพียงอย่างเดียว โดยไม่หวังอะไรตอบแทน เราเป็นครูบาอาจารย์ ขนาดตอนที่เป็นรัฐมนตรีก็ยังสอนหนังสืออยู่ คือการดำรงตำแหน่งอื่น เดียวก็จะมีเปลี่ยนแปลง แต่การเป็นอาจารย์มันเป็นอาจารย์มาตั้งแต่ต้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง มาจนถึงปัจจุบันก็ยังเป็นอาจารย์อยู่เหมือนเดิมตลอดชีวิต คำถามที่ว่าถ้าอาจารย์คณะนิติศาสตร์จะมีพิเศษสักข้อ อาจารย์จะขออะไร คำตอบที่ได้ก็คือ ก็เป็นครูบาอาจารย์ที่ดีมาโดยตลอด เพราะสิ่งนี้มันเป็นสิ่งที่ให้ได้มากเหลือเกิน เราสอนโดยไม่ได้อะไรหาความร่ำรวย วิชาชีพอื่นการเป็นทนายก็ทำไป แต่การเป็นครูบาอาจารย์ มักจะมีแต่ให้ซึ่งเราก็ก็นึกถึงที่พึ่งจะให้เขาได้ โดยไม่ได้หวังผลตอบแทนอะไร...”

¹⁹ ครูของคณะนิติศาสตร์ ก้าวอย่างของความหมาย...ความซื่อสัตย์และหน้าที่ที่ศาสตราจารย์คณะนิติศาสตร์ ภาณุไชย (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์เดือนตุลา พ.ศ.2552) หน้า 92.

ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากผู้เรียนที่สำคัญ²⁰ คือ

1. ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้อ่อน และมีความรู้ไม่เท่ากัน
2. ไม่สนใจเรียน ไม่ตั้งใจเรียน เบื่อหน่ายต่อการเรียน
3. ไม่มีความพร้อมในการเรียน เรียนไม่เป็น จดคำบรรยายไม่เป็น
4. มีจำนวนผู้เรียนมากเกินไป
5. ไม่กล้าซักถามเมื่อไม่เข้าใจ
6. ผู้เรียนขบถในเวลาเรียน
7. เกียจคร้าน ไม่ทำงานส่ง ไม่มาเรียน
8. ไม่ตรงต่อเวลา เข้าห้องเรียนสาย ส่งงานช้า
9. หากความรู้ด้วยตนเองไม่เป็น
10. สื่อสารไม่เป็น พูดไม่เป็น เขียนไม่เป็น จับประเด็นไม่ได้
11. ไม่ให้ความร่วมมือ
12. เฉื่อย ไม่กระตือรือร้น
13. สุขภาพกาย และสุขภาพจิตไม่ดี

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีประกาศ เรื่องนโยบายการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพโดยให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนมากที่สุด โดยให้อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่การสอนต้องยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้²¹

1. ให้สอนตามแผนการสอน และวัดผลการศึกษาของนักศึกษาตามที่ระบุในประมวลการสอนและแผนการสอน
2. ให้นเน้นการสอนที่ให้นักศึกษาได้คิด วิเคราะห์ เข้าใจเหตุผลของแนวคิด หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน อาจารย์ ชี้แนะแหล่งเรียนรู้หลากหลาย และสรุปเนื้อหาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

²⁰ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดม, (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2544) หน้า 53.

²¹ ประกาศมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ 0101/0102 ลงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2552 เรื่องนโยบายการเรียนการสอน

3. ให้ใช้เวลาในการเรียนการสอนให้เต็มคาบเวลา และเน้นการที่นักศึกษาได้เรียนรู้มากที่สุด
4. ในการทบทวนก่อนสอบให้ทบทวนตามเนื้อหาที่ได้สอน ไม่ให้อ้างอิง เกี่ยวกับแนวการออกข้อสอบ หรือหัวข้อเรื่องที่จะอยู่ในข้อสอบ
5. ให้ภาควิชาและคณะวิชาตรวจประมวลการสอน และแผนการสอนอย่างเคร่งครัดโดยยึดคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตร พิจารณาวิธีการสอน การวัดผลให้เหมาะสม และตำราที่ใช้ให้ทันสมัยโดยต้องมีอยู่ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย
6. ให้ภาควิชาและคณะวิชาจัดระบบการเชื่อมชั้นเรียน เพื่อช่วยกันชี้แนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

2.4 บรรยายการเรียนการสอน

การเรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎี Constructionism มีหลักสำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสัมผัสและแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกในกลุ่ม บรรยายการเรียนการสอนที่ดีนับเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้เกิดกระบวนการ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน ซึ่งควรจะมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ มีทางเลือก มีความหลากหลาย และการมีความเป็นกันเอง

1. การมีทางเลือก (Choice) คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกสร้างหรือปฏิบัติสิ่งที่ตนเองอยากจะทำหรือสนใจ การสร้างงานหรือการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมอะไรซักอย่างหนึ่ง ครูควรจะให้โอกาสกับผู้เรียน ในการได้คิด หรือเริ่มมองสิ่งที่เขาอยากจะทำ ด้วยตัวของเขาเองในบรรยากาศการเรียน ที่ผู้เรียนมีทางเลือกสร้างสิ่งที่ตนเองสนใจ ผู้เรียนจะมีความเต็มใจและใส่ใจที่จะทำงานนั้นจนสำเร็จ เพราะเป็นงานที่เขาคิดขึ้นมาเอง เขามีความรู้สึกในความเป็นเจ้าของ รู้สึกมีส่วนร่วมในการสร้างขึ้นมา และเมื่อผู้เรียนคิดเป้าหมายของการสร้างหรือคิดสิ่งที่เขาอยากจะทำได้แล้ว ก็แสดงว่าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้จากทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้ ซึ่งนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี เนื่องจากผู้เรียนจะรู้ว่าควรสร้างอะไร จากความรู้ที่มีอยู่ และเมื่อเขาได้ลงมือปฏิบัติเขาก็จะเรียนรู้จากการปฏิบัติงานนั้น

อย่างไรก็ตามในการให้สร้างงานนั้นครูควรมีหัวข้อหรือขอบเขตให้ผู้เรียนพอ สมควร เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนมีเป้าหมายหรือแนวทางเดียวกัน เช่น หลังจากการสอนทฤษฎีพื้นฐานที่

จำเป็นจบแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำทฤษฎีที่เรียนมาสร้างงานหรือทดลองปฏิบัติ โดยมีทางเลือก (เปิดโอกาส) ให้ผู้เรียนได้คิดหาวิธีการสร้างหรือทดลองตามความสนใจหรือตามความถนัดด้วยตัวเอง (ภายใต้เครื่องมือและสภาพแวดล้อมที่กำหนด)

2. การมีความหลากหลาย (Diversity) ความหลากหลายนั้นมีความสำคัญต่อ

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามทฤษฎี Constructionism 2 ประการ คือ ความหลากหลายของทักษะ และ ความหลากหลายของรูปแบบ

ความหลากหลายของทักษะ หมายถึง การที่ผู้เรียนมีทักษะที่แตกต่างกันหลายระดับ จากผู้ที่เริ่มหัดไปจนถึงผู้ที่มีความรู้มาก หรือในบางครั้งสิ่งนี้จะหมายถึง กลุ่มคนที่มีอายุแตกต่างกัน มาอยู่รวมกันภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้เดียวกัน มีการแลกเปลี่ยนหรือถ่ายทอดประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

ในบรรยากาศและสภาพการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนมีความหลากหลายของทักษะ และระดับความสามารถจะทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกัน โดยปกติแล้วคนแต่ละคนจะมีความสามารถ และทักษะแตกต่างกัน บางคนอาจจะเก่งในบางเรื่องแต่ในบางเรื่องก็ไม่ถนัด แต่ในขณะเดียวกันถ้ามีคนเก่งในเรื่องที่คนอื่นไม่ถนัดก็สามารถถ่ายทอดประสบการณ์หรือแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันได้ ดังนั้นคนที่มีความรู้หรือประสบการณ์น้อย สามารถเรียนรู้ได้จากคนที่มีความรู้มากกว่าตนเอง ส่วนผู้ที่ถ่ายทอดทักษะจะเพิ่มพูนความรู้มากขึ้นและเกิดความภาคภูมิใจจากการได้ช่วยเหลือ และอธิบายสิ่งต่าง ๆ ให้กับผู้อื่น นอกจากนี้ในการสร้างงานของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน จะเป็นการสร้างจินตนาการให้กับคนอื่น ความคิดจะถูกยืม และเสริมแต่งความรู้ให้เจริญงอกงามขึ้นด้วย

ความหลากหลายของรูปแบบ หมายถึง ความหลากหลายในวิธีการในการสร้างงาน เมื่อมีการสร้างงานจะไม่มีวิธีการ หรือกระบวนการใดที่ถือว่าถูกต้องที่สุด เพราะคนแต่ละคนมีความถนัดในการสร้างงานไม่เหมือนกัน การที่จะเอาความคิดของคนอื่นมาตัดสินกระบวนการในการสร้างงานของคนหนึ่งนั้นเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะผู้ที่สร้างเองเท่านั้นจะเป็นผู้ที่บอกได้ว่าวิธีการที่เหมาะสมสำหรับเขาคือวิธีการใด เช่น บางคนชอบวางแผนอย่างระมัดระวังก่อนที่จะทำงานจริง บางครั้งอาจมีการปรับแผนนั้นบ้างในระหว่างการทำงาน ซึ่งวิธีการนี้นับว่าเป็นวิธีการที่ดีวิธีการหนึ่งของ “นักวางแผน” แต่ก็ไม่ได้นับว่าเป็นวิธีการเดียวที่สามารถทำงานได้ อาจจะมีวิธีอื่นอีกเช่น บางคนจะชอบทำงานโดยไม่มีการวางแผนล่วงหน้าแต่จะใช้วิธีการพูดคุยหรือซักถามคน

อื่น ๆ ในขณะทำงานนั้น จากนั้นก็จะพิจารณาว่าตนเองทำอะไรไปบ้างและตัดสินใจว่าจะทำอะไรต่อไป ซึ่งเราจะเรียกผู้ที่ชอบทำงานแบบนี้ว่าผู้ทำงานที่ไม่มีแบบแผน (เป็นลักษณะคิดไปทำไป) ซึ่งรูปแบบการทำงานทั้ง 2 นี้ควรจะได้รับการยอมรับและเชื่อถืออย่างเท่าเทียมกัน

3. การมีความเป็นกันเอง (Congeniality) หมายถึง ความเป็นกันเองของสมาชิก

ทั้งหมด ได้แก่ ผู้เรียน ครู ควรมีความเป็นมิตรเป็นกันเองและเชื่อเชิญต่อผู้เรียนให้ผู้เรียนได้คิดหรือสร้างงานด้วยตนเอง ได้แสดงความคิดเห็น ได้ช่วยเหลือกัน เกิดความสามัคคีและมิตรภาพที่ดีต่อกัน นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การให้เวลาที่พอเพียงในการทำงาน เพราะในการเริ่มต้นทำงานนั้นผู้เรียนจะต้องใช้เวลาพอสมควร อาจจะใช้เวลาในการคิด พุดคุย การเดินไปดูงานของคนอื่น ๆ แล้วหยิบยืมความคิดมาใช้ นอกจากนี้ควรจะใช้เวลาสำหรับผู้เริ่มต้นสิ่งที่ผิดพลาดไป มีเวลาสำหรับการเผชิญอุปสรรคหรือสิ่งที่ปัญหา หรือให้เวลาสำหรับการไม่ได้ทำอะไรเลย (เพราะกำลังใช้ความคิด) บรรยากาศการเรียนรู้เหล่านี้จะมีทั้งความสนุกสนานในการทำงาน รวมทั้งความผิดหวัง และความภาคภูมิใจในความสำเร็จ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาแลกเปลี่ยนเป็นประสบการณ์กับผู้อื่นได้ ดังนั้น ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้พบได้พุดคุยและสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่มีความสนใจ รัก และชอบทำอะไรคล้าย ๆ กันหรือเผชิญปัญหาบางอย่างคล้าย ๆ กัน เกิดความเข้าใจเห็นอกเห็นใจ ใส่ใจซึ่งกันและกัน พยายามช่วยกันแก้ปัญหา บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ดังกล่าวทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความเป็นมิตรเป็นกันเอง ก่อให้เกิดความสามัคคีร่วมกันและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.5 เครื่องมืออุปกรณ์

หลักการของทฤษฎี Constructionism ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติหรือสร้างสิ่งที่มีความหมายกับตนเอง ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ก็ควรจะมีลักษณะที่เอื้อต่อการที่จะให้ผู้เรียนนำมาสร้างเป็นชิ้นงานที่สำเร็จได้ และตอบสนองความคิด และจินตนาการของผู้เรียนได้ หรือถ้ากล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ เครื่องมือแทบทุกชนิดที่สามารถให้ผู้เรียนสร้างงานได้ หรือสามารถลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้นั่นเอง กิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถสร้างงานได้ เช่น การปั้น ดินน้ำมัน การแกะสลัก การทอผ้า การทำอาหาร การเขียนเรื่องราว / แต่งคำขวัญ งานหัตถกรรม การ

เขียนโปรแกรม การวาดรูป การสร้างโจทย์คำถาม การทดลองทางวิทยาศาสตร์ หรือการสร้างงานอื่น ๆ อีกมากมาย

นอกจากนี้ในบางครั้งเทคนิควิธีการสอนก็อาจเป็นเครื่องมือหนึ่งในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ได้ เช่น การสอนแบบสั่งงานหรือการสอนแบบมอบหมายงาน เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งอาจจะเป็นงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มก็ได้แต่ควรจัดบรรยากาศการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าเทคโนโลยีมีบทบาทมากโดยเฉพาะเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนสำหรับการสร้างคนให้เรียนรู้เท่าทันเทคโนโลยีนั้นมีความจำเป็นมาก (โดยเฉพาะการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย) ซึ่งควรจะนำเทคโนโลยีโดยเฉพาะเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ สืบเนื่องจากเครื่องมือส่วนใหญ่ที่ทาง M.I.T. นำมาถ่ายทอดจะเป็นเครื่องมือที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีไปพร้อมกับการสร้างงานด้วย เช่น โปรแกรม Microworld , Robot Design , Electronic Newspaper เป็นต้น

คอมพิวเตอร์นั้นเป็นเครื่องมือที่ดี และง่ายต่อการเรียนรู้หลักการของทฤษฎี Constructionism เนื่องจากเอื้อต่อการที่จะให้ผู้เรียนสร้างงาน ที่สำเร็จได้ ภายในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เอง และยังตอบสนองความคิดและจินตนาการของผู้เรียนได้ดี โดยไม่ต้องใช้ทรัพยากรภายนอกมากนัก สามารถแสดงให้เห็นลำดับความคิดได้ เช่น โปรแกรม Micro world และนอกจากนั้นคอมพิวเตอร์ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อีกด้วย ดังนั้นถ้าผู้เรียนได้สร้างงานจากเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยี นอกจากจะเรียนรู้เนื้อหาที่สร้างแล้ว ผู้เรียนก็จะเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีไปในตัวด้วยเมื่อเรียนรู้ไประดับหนึ่งก็จะเกิดความรู้คล่องในเทคโนโลยีนั้น และก่อให้เกิดความมั่นใจที่เพียงพอสำหรับการนำไปใช้ในการทำงานหรือพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าคอมพิวเตอร์จะเป็นเครื่องมือที่ดีและทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้แต่การนำ Constructionism ไปใช้ในการสอนนั้นไม่จำเป็นเสมอไปที่จะต้องใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ครูผู้สอนเอง ควรพิจารณาว่าควรจะใช้เครื่องมือใดในการสอนให้เหมาะสม กับเนื้อหา และกลุ่มผู้เรียนของตนเอง

2.6 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษา

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการคุณภาพการศึกษามาจากผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับตัวผู้เรียน สภาพเศรษฐกิจ และสังคมพื้นฐานความสามารถของผู้เรียนเอง และองค์ประกอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการเรียน²² การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ ทั้งภายในและภายนอกมาควบคุมความต้องการของบุคคล และเป็นการนำเอาประสบการณ์ชีวิต และกิจกรรมมาผสมผสานเข้าด้วยกัน²³

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักการค้นคว้าและวิธีการแสวงหาความรู้ การเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการศึกษาหาความรู้ เป็นผู้ที่รู้จักตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ โดยมุ่งเน้นที่ความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในมหาวิทยาลัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนเป็นอย่างไรและลักษณะ ที่มีมาก หรือน้อย เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองยิ่งขึ้น

ในงานที่เกี่ยวข้องนี้ประกอบด้วยการวิจัย ทางด้านปัจจัยส่วนตัว ประกอบด้วย เพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน

เพศ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีผู้สนใจทำการศึกษาวิจัยทั้งใน และต่างประเทศ ดังเช่น สุขมาส ทองใส²⁴ ที่ศึกษาเรื่อง ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนนอกระบบโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สรุปว่าผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มี

²² กมล สุดประเสริฐ,คุณภาพการศึกษา (กรุงเทพมหานคร:วิทยาจารย์ กรกฎาคม พ.ศ.2520) หน้า 32-35.

²³ สุนทร สุทองหล่อ, คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต, ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ.2542 หน้า 37.

²⁴ สุขมาส ทองใส, การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของผู้เรียนนอกระบบโรงเรียน ประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2535 หน้า 29.

คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ในด้านความคิด สร้างสรรค์สูงกว่าเพศหญิง เช่นเดียวกับ Mourad (1979) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระดับ SDLRS โดยจำแนกตามระดับผลการศึกษา และเพศจะมีระดับ SDLRS แตกต่างกันหรือไม่ โดยมีนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาเฉลยกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 684 คน และนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยจอร์เจียจำนวน 185 คน นักเรียนที่มีสติปัญญาเฉลยทำแบบทดสอบความแตกต่างทางความคิดสร้างสรรค์ (torrance tests of creative thinking) และนักเรียนจำนวน 569 คน มีครูเป็นผู้ให้คะแนนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในขณะที่ Mourad พบว่า ระดับของการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่สัมพันธ์กับชั้นที่ศึกษาในคณะ หรือทำการวิจัยในระหว่างช่วงเวลา 3 ปี หรือจำนวนที่ได้กล่าวมามากกว่า 2 ปี และเมื่อเปรียบเทียบกับ ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองกับนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาเฉลยพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีสติปัญญาเฉลยตามที่ครูเป็นผู้ให้ระดับ SDLRS พบว่านักเรียนดังกล่าวมีระดับ SDLRS แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามระดับชั้นที่ศึกษาและจำแนกตามเพศ Guglielmino และคนอื่น ๆ และคณะ ศึกษาถึงการวิเคราะห์ ความต้องการด้านทักษะพื้นฐานและการออกแบบหลักสูตรสำหรับสถานที่ทำงาน คู่มือการปฏิบัติงานด้วยตนเอง ซึ่งสร้างจากประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีจุดประสงค์เพื่อให้กับผู้เชี่ยวชาญการศึกษาผู้ใหญ่ ผู้ออกแบบหลักสูตร ผู้ที่มีส่วนกระตุ้น และสนับสนุนคนงาน เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน และงานหน้าที่ของตน โดยมีจุดเน้นที่การสร้างทักษะพื้นฐาน การวิเคราะห์กระบวนการทักษะความชำนาญ ทั้งการจัดเตรียมกิจกรรมการศึกษา และการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ในสิ่งที่ยากโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค พยายามคิดหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาไปสู่ความต้องการนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทราพรพรณ สุขประชา²⁵ ที่สรุปว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่ง

²⁵ ภัทราพรพรณ สุขประชา, ผลของการประเมินผลงานของนักเรียน โดยตนเอง และ โดยครูที่มีต่อ

ใดด้วยความตั้งใจ และมุ่งมั่น โดยไม่เกรงกลัวต่ออุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น และกล้าที่จะประสบกับความล้มเหลว เนื่องจากเป็นสิ่งที่ตนต้องการ และเชื่อมั่นว่าสามารถกระทำได้ เมื่อทำสำเร็จจะเกิดความพึงพอใจ

ในการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาของ ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ²⁶ พบว่า ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น จะเป็นผู้ที่มีความพยายาม มีความอดทนในการทำงานหรือกิจกรรมที่ยากให้สำเร็จลุล่วง มีความกระตือรือร้นในการทำงาน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งวางแผนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และความรับผิดชอบซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ ใศวตระกูล²⁷ ที่กล่าวว่า ลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือ มีความรับผิดชอบในงานที่ตนทำ ซึ่งช่วยผู้เรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ วางแผนและประเมินผลงานของตนเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีผลต่อความสำเร็จ และความล้มเหลวในการเรียนอีกด้วย เนื่องจากเมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จ ตามความต้องการของตน ก็จะก่อให้เกิดความพยายามอย่างไม่ย่อท้อ พร้อมทั้งจะเผชิญกับอุปสรรค รวมทั้งสามารถควบคุมการกระทำ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะกระทำเพื่อเกิดความสำเร็จได้ จึงเห็นได้ว่าแรงจูงใจเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับอารมณ์ การเรียนรู้ที่เกิดจากความต้องการ และมีความตั้งใจ ในการเรียนรู้ของผู้เรียน จะส่งผลให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยศึกษาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ระดับเดียวกัน, วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2540 หน้า 37.

²⁶ ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน: กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ.2542 หน้า 26.

²⁷ สุรางค์ ใศวตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ.2541) หน้า 181.

ขั้นตอนที่จะเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผู้เรียนอาจหาวิธีเพิ่มแรงจูงใจ เพื่อที่จะเพิ่มความก้าวหน้าในการเรียน หรือเพิ่มความพอใจ พยายามเน้นความสำคัญของการเรียนซึ่งสิ่งที่จะทำให้ได้มีดังนี้

1. หาสาเหตุของการขาดแรงจูงใจ พยายามเพิ่มความสุข และความยินดีในการเรียนรู้ หรือเพิ่มความสนใจในกิจกรรมในการเรียนรู้

2. จัดการกับการขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะเรียนรู้ หรือจัดการกับความสงสัยในความสำเร็จของโครงการที่จะเรียนรู้

3. การเอาชนะความรู้สึกผิดหวังโทษแท้ ที่มีสาเหตุมาจากความยากลำบากต่าง ๆ บอกเล่าผู้อื่นถึงความสำเร็จของตนวิธีการ ดังนี้

3.1 การทำสมุดบันทึกส่วนตัว เพื่อใช้บันทึกข้อมูลความคิดเรื่องราวต่าง ๆ ที่เราได้เรียนรู้หรือเกิดขึ้นในสมองของเรา สมุดนี้จะช่วยสะสมความคิดทีละน้อยเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติมให้กว้างไกลออกไป

3.2 การกำหนดโครงการเรียนรู้รายบุคคล ที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะเรียนรู้อย่างไร โดยพิจารณาว่าความรู้ที่เราแสวงหานั้นช่วยให้เราถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความสนุกสนานที่จะเรียนหรือไม่ ประหยัดเงิน และเวลามากน้อยเพียงใด

3.3 การทำสัญญาการเรียน เป็นข้อตกลงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนโดยอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้เรียนที่สอดคล้องกับเป้าหมายและหลักการของสถาบันการศึกษาโดยกำหนดกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสม

3.4 การสร้างห้องสมุดของตนเอง หมายถึงรวบรวมรายชื่อข้อมูลแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ตรงกับความสนใจเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

แนวทางในวิธีการเรียนที่ถือเป็นการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ถือเป็นการปรับปรุงตนเอง²⁸ ดังนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็ว

²⁸ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล, “ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา” อ้างแล้ว หน้า 30.

และความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่า หรือ ทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำ ๆ ได้หลายครั้งในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายาม ทำจุดมุ่งหมายของเรื่องให้อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของผู้เขียน เพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน หรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ
3. การจดบันทึก บันทึกส่วนตัวที่สำคัญที่อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้
4. การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่เรียนมาก โดยใช้เวลาช่วงหนึ่งๆ เพื่อจะคงความรอบรู้เรื่องนั้นๆ ไว้
5. การเขียนรายงานหรือการทำการบ้านที่ทำไม่ได้ อาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริงๆ ซึ่งจะปรับปรุงได้โดยศึกษาให้เข้าใจก่อนทำงานนั้น
6. การใช้ห้องสมุด
7. การใช้เครื่องมืออื่นช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ ตาราง แผนภูมิ จะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

การรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน การรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตน (self-efficacy) หมายถึง การตัดสินใจของบุคคลว่าตนจะมีความสามารถกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ และมีความมั่นใจว่าจะกระทำสำเร็จโดยใช้ทักษะที่ตนมีอยู่ และทราบว่าตนเองนั้นมีความสามารถกระทำพฤติกรรมอะไรบ้าง การที่บุคคลได้รับการพัฒนาการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนนั้น จะช่วยสร้างความมั่นใจแก่ตนเองว่าจะสามารถใช้ทักษะที่มีอยู่ได้ดี และมีประสิทธิภาพ²⁹ กล่าวว่าการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนเป็นตัดสินใจความสามารถว่าตนเองเป็นผู้มีความสามารถในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้โดยใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่

²⁹ จูติพัฒน์ สงบกาย, ผลการกำกับตนเองต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ,วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2533 หน้า 17.

วิธีการเรียนถือเป็นความสำคัญประการหนึ่ง นักศึกษาจะบรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนที่ดีนั้น วิธีการเรียนมีองค์ประกอบดังนี้³⁰

1. การฝึกฝน (Practice) การฝึกฝนจะช่วยให้การเรียนรู้ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การฝึกฝนจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนสนใจ เอาใจใส่ ถ้าผู้เรียนเพียงแต่ทำกิจกรรมไปโดยไม่ตั้งใจ การฝึกฝนนั้นก็ไม่มีประโยชน์ การฝึกฝนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1.1 การฝึกฝนรวมเดียว (Massed Practice) หมายถึงการฝึกฝนในระยะเวลาอันยาวนานติดต่อกันไป

1.2 การแบ่งการฝึก (Distributed Practice) หมายถึงการฝึกฝนที่มีเวลาพักเป็นระยะ ๆ ไป จากการค้นคว้าปรากฏว่า การแบ่งการฝึกจะได้ผลดีกว่าการฝึกรวมเดียว สำหรับในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาที่ยาก ๆ หรือกิจกรรมที่อาศัยความคิดนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือ การใช้เวลาฝึกรวมเดียวติดต่อกันไปก่อนในครั้งแรก ๆ ต่อไปจึงค่อยใช้วิธีการแบ่งฝึก

1.3 การเรียนเพิ่มขึ้น (Over Practice) คือการฝึกฝนเพิ่มเติมหลังจากที่เรียนรู้แล้วจะช่วยให้จำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้จำบทเรียนได้นาน ๆ แม้ว่าจะไม่ได้นำมาใช้ก็ตาม

2. การรู้ผลงาน จะทำให้ทราบว่าข้อบกพร่องคืออะไร และควรแก้ไขอย่างไร นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้นด้วย

3. การแบ่งบทเรียนเป็นตอน ๆ จะมีผลต่อการเรียนรู้ของบุคคล

3.1 การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียน วิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ได้ผลดีที่สุดของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน บทคนเรียนได้ดีโดยการฟัง บทคนโดยการอ่าน แต่บางคนก็ต้องใช้ทั้งสองวิธีประกอบกันเราไม่อาจกล่าวได้วิธีใดให้ผลดีที่สุดยิ่งไปกว่านั้นวิธีการที่คนเราใช้เรียนยังแตกต่างกันไปตามชนิดของบทเรียนอีกด้วย

3.2 เครื่องล่อใจ (Incentive) ซึ่งหมายถึงสิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้ทำกิจกรรม หรือแสดงพฤติกรรม เครื่องล่อใจนี้ ครูอาจนำมาใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ การเรียนมากขึ้น

3.3 ความสนใจ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน

³⁰ พระอดิศักดิ์ ขางธิดา, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการรัชดา กรุงเทพมหานคร” อ้างแล้ว หน้า 12-13.

ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่ตั้งใจขึ้นได้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัยในการเรียนที่จะตัดสินใจความสามารถของตนเองมีดังนี้

1. ลักษณะของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจำสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับเชาว์ปัญญา เจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต

2. ลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้ สิ่งที่จะเรียนรู้อาจแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

2.1 บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระ หรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของบทเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความสั้นยาวของบทเรียน ความยากง่ายของบทเรียน

2.2 สื่อประกอบบทเรียน ได้แก่ สื่อสารการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นเร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่น ๆ โดยลักษณะของสื่อประกอบของบทเรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อ

สรุปว่าการรับรู้ประสิทธิภาพแห่งตนนั้นสามารถส่งผลต่อบุคคลโดยตรงในการที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองว่าจะมีความสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ จากการใช้ทักษะที่ตนเองมีอยู่หรืออาจศึกษาเพิ่มเติมเพื่อตัดสินใจว่าสามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ได้หรือไม่ และในระดับใด จากนั้นจึงดำเนินการกระทำให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา

องค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอน ได้แก่ บทบาทของผู้สอน สภาพแวดล้อมในสถาบัน ความเหมาะสมของประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียน และธรรมชาติของการเรียนรู้ ซึ่งล้วนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ สามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านความรู้ ความคิดทัศนคติ พฤติกรรมและบุคลิกภาพของผู้เรียน เช่นเดียวกับที่อัจฉรา ประไพตระกูล³¹ ได้ทำการวิจัยพบว่า

³¹ อัจฉรา ประไพตระกูล, รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ความพร้อมของผู้เรียน และสภาพแวดล้อม เป็นต้น โดยพิจารณาจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาในปัจจัยต่างกัันดังนี้

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ได้แก่ บทบาทของ ผู้สอน สภาพแวดล้อมในสถาบัน ความเหมาะสมของประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนและธรรมชาติของการเรียนรู้ ซึ่งล้วนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ สามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้าน ความรู้ ความคิด ทักษะ ทักษะ พฤติกรรม และบุคลิกภาพของผู้เรียน ดังที่ อัจฉรา ประไพตระกูล³² ได้ทำการ วิจัย พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ความพร้อมของผู้เรียน และสภาพแวดล้อม ดังนั้น นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองจะส่งผลให้เกิดการผลิต นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542³³ กำหนดว่า สถานศึกษาต้องส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ และมีความรู้ ซึ่งผู้สอน และผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน จากสื่อหรือแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ ที่อยู่แวดล้อมผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้สามารถเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ผู้เรียน

สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องปลูกฝัง และส่งเสริมลักษณะด้านการแสวงหาความรู้ ให้แก่ผู้เรียน เช่นการสอนให้รู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การเตรียมความพร้อมของ

³² อัจฉรา ประไพตระกูล, รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์ พ.ศ.2539 หน้า 63.

³³ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (กรุงเทพมหานคร: พรึกหวาน กราฟฟิค พ.ศ.2542) หน้า 14.

ห้องสมุด การเตรียมอุปกรณ์ หรือสื่อการสอนที่มีความทันสมัย เป็นต้น เมื่อผู้เรียนมีนิสัยชอบแสวงหาความรู้ก็จะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาลักษณะด้านอื่น ๆ เช่นมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

นอกจากนั้นสถาบันการศึกษา ยังต้องคำนึงองค์ประกอบ และปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ของผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญาและจิตใจ โดยสถาบันควรจัดหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนมีความรู้สึกพึงพอใจ และมีประสบการณ์ที่ดี ในขณะที่อยู่ในสถาบันนั้น ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของมนุษย์ หากสภาพแวดล้อมดีย่อมสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้น ซึ่งความรู้สึกรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจอาจนำไปสู่ประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียนในด้านบวกหรือด้านลบได้ ประสบการณ์ชีวิตในสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดการใฝ่รู้ การมีวินัยในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเองและความรับผิดชอบ³⁴ ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา ภาสุรพันธ์³⁵ ที่ทำการ ศึกษาความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่มี ต่อสภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษาจะช่วยสร้าง และปลูกฝังในนักศึกษามีความรักและกระตือรือร้นในการเรียน รวมทั้งส่งเสริมให้ นักศึกษามีความเจริญก้าวหน้า และประสบผลสำเร็จในการเรียน จากการสำรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาข้างต้น อาจสรุปได้ว่าหากมหาวิทยาลัยมีสิ่งแวดล้อม ที่ดีก็จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งงานวิจัยในครั้งนี้มุ่งหวัง และค้นหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรม ของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นอย่างไร และยังเป็นการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น และส่งผลให้มีความตั้งใจในการแสวงหาความรู้อีกด้วย

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน

สิ่งแวดล้อมทางบ้าน โดยเฉพาะสัมพันธภาพในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นด้านความสัมพันธ์

³⁴ ลดาพร บุญฤทธิ์, ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ชีวิตนักศึกษา กับเจตคติ ในวิชาชีพของบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2539. หน้า 140-141.

³⁵ กาญจนา ภาสุรพันธ์, ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8, ปรัญญานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ.2531 หน้า 44.

ของบุคคลในครอบครัว ด้านเศรษฐกิจและสังคม และด้านสภาพที่ตั้งของบ้าน ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ และเป็นส่วนช่วยเสริมการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ

สภาพแวดล้อมทางบ้าน แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน³⁶คือ

1. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา และผู้ปกครองเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาเอง ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับเด็ก ระหว่างพี่น้องกับเด็ก และสภาพทั่วไปของครอบครัว
2. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ รายรับรายจ่ายของครอบครัว สถานภาพของครอบครัว การเงินของนักเรียนที่จะใช้จ่ายเรื่องการศึกษาและส่วนตัว และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินของผู้อื่น
3. องค์ประกอบด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ สภาพของบ้าน ที่ตั้งของบ้าน สิ่งแวดล้อมในบริเวณบ้าน ตลอดจนอาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเป็นอยู่ของสังคมละแวกนั้น
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย แอนเดอร์สัน (Anderson) ได้ระบุถึงลักษณะ ของบรรยากาศทางการเรียน ที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้สึก ความรู้ และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน³⁷ ไว้ดังนี้
 1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกลึกซึ้งสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
 2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
 3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้ และให้ประโยชน์
 4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้า และมีความสอดคล้องเหมาะสม
5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือวัสดุที่พร้อมจะให้ได้ อยู่ตลอดเวลา

³⁶ พระอดิศักดิ์ ขางธิดา, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการรัชดา กรุงเทพมหานคร” อ้างแล้ว หน้า 35..

³⁷ ระพีพันธุ์ โพธิ์ศรี, สาเหตุของการสอบตกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท (มัธยมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2521 หน้า 52-54.

6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน

7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
8. สร้างความเป็นธรรมไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น
9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัวและจัดความเนื้อหาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายการเรียน

การสอน

11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่างๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรค แบ่งพวก ในหมู่นักศึกษา
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพมีขอบเขตไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ

การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน³⁸ มีดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชาตลอดจนการวางแผนแนวอาคารถูกวิธี ได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี เป็นระเบียบเพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่นน่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงาม โต๊ะเก้าอี้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร คือแนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีต้องให้ตรงกับ ความมุ่งหมายของการศึกษา และตรงกับความต้องการของเด็กในแต่ละวัน

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และถือเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนขาดเสียมิได้ และอีกสิ่งหนึ่งที่ครูสามารถจัดให้

³⁸ อัจฉรา ประไพตระกูล, รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น, อ้างแล้ว หน้า 51.

นักเรียนได้ก็คือ การจัดบทเรียน ซึ่งครูพิจารณาเลือกสรรแต่เฉพาะที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ซึ่งเหมาะสมวัย ความรู้ ความสนใจ ความต้องการของเด็ก และท้องถิ่น

4. อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และง่ายขึ้น การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด

5. กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน กิจกรรมคือ พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดหมายที่วางใจหรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่ครูสามารถจัดให้ได้ก็ได้ เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียน กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง และกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างประดิษฐ์ เป็นต้น

6. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลา เช่นเดียว ครูจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหาหรือสาขาวิชา ไม่ควรมีเกณฑ์ตายตัว

7. สถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ใช่หมายถึงห้องเรียนแต่เพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียน หรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยเร่งความรู้สึกและบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ตามก็ดี สถานที่ที่จะต้องไม่มีเสียงรบกวนจนไม่สามารถใช้สมาธิได้ และจะต้องไม่วังเวงจนรู้สึกกลับจนดูน่ากลัว ไม่เสี่ยงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นต้องเป็นประโยชน์ ต่อการเรียนโดยตรง

8. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้ และเป็นผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนและควรให้ออกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้น ๆ เสียก่อนแล้วสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่

9. ผู้สอนและวิธีการสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่ง ที่ช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี ไม่ว่าจากการศึกษางานวิจัยใดยังคงพบว่าไม่มีอุปกรณ์การสอนใดในโลกที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถในการสอนได้

แนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน³⁹ มีดังนี้

1. ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญาคือ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น
2. ส่งเสริมนักเรียนให้มีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
3. ส่งเสริมนักเรียนให้มีความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และยอมรับมติของกลุ่ม
4. ปักใจความสัมพันธ์ระหว่าง นักศึกษากับผู้สอน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้สอนถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ช่วยส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น มีผลให้เกิดความเข้าใจ ความห่วงใย และความผูกพันอันแน่นแฟ้น นักเรียนสนใจ ขอมรับในตัวครู ส่งผลต่อความสำเร็จมีแรงจูงใจในการเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างครู และนักเรียนที่ดีมีองค์ประกอบที่ช่วยสร้างเสริมหลายประการ⁴⁰ ที่จะช่วยสร้างเสริมหลายประการ คือบุคลิกภาพที่ดีบางประการของครู มีผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในชั้นเรียน ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูดการมีอารมณ์ขันการใช้บทบาทในฐานะผู้นำของครู พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติ และความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ กล่าวคือถ้าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และเป็นคนมองโลกในแง่ดี ย่อมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนกับครู ที่มีต่อทัศนคติต่อเรื่องดังกล่าว ตรงกันข้าม และการที่ครูใช้การเสริมแรงที่เหมาะสม กับนักเรียนจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน การ

³⁹ สุวศิณัฐ จตุพร ,จิตวิทยาและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 , วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2547 หน้า 28.

⁴⁰ ชีรยุทธ เสนิย์วงศ์ ณ อยุธยา ,วิชาพฤติกรรมการสอนประถมศึกษาหน่วยที่ 6-10 (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพนินิพับลิชชิ่ง พ.ศ.2525) หน้า 33.

เสริมแรงที่ทําอย่างจริงจังเหมาะสม กับสภาพการณ์ไม่จำเป็นต้องใช้การเสริมแรงเฉพาะพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิมเท่านั้น โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือพฤติกรรมมีปัญหา เป็นต้น

นอกจากนี้ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน โดยการที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็นและกระตือรือร้น เพราะนักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวมีโอกาสได้ใช้ความคิดของตนเองและมีโอกาสที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ นักเรียนเองก็มองครูเป็นมิตรเกิดความเป็นกันเอง

สไตลส์ แอนด์ดอร์ซีย์ (Stiles and Dorsey) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนการสอน⁴¹ ดังนี้

1. การเรียนการสอนแบบอัตตาธิปไตยนั้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นแบบสั่งและเชื่อฟังโดยไม่มีข้อโต้แย้งนักเรียนจะสนใจบทเรียน เพื่อคะแนนของตนเองโดยไม่คำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนกับผู้อื่น ส่วนครูไม่มีจุดหมายที่จะพัฒนานักเรียน ให้มีความเจริญในด้านต่าง ๆ เท่าที่ควรเพียงแต่ต้องการให้นักเรียนสนใจบทเรียนที่ตนกำลังสอนเท่านั้นครูใช้กฎเกณฑ์ตามที่พอใจบังคับให้นักเรียนปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติจิตใจ หรือความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนแบบนี้ นักเรียนจะมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน ไม่มีทักษะการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม

2. การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตยนั้น ครูจะเป็นผู้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างของนักเรียนทั้งด้านความสนใจ ความสามารถ ทักษะคิด ส่วนนักเรียนต้องการได้รับความรู้มากกว่าคะแนนสูง ๆ และครูเป็นเพียงที่ปรึกษาของนักเรียนเท่านั้น การเรียนการสอนแบบอัตตาธิปไตย จึงเป็นการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนซึ่งบรรยากาศแบบนี้ช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

5. ปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน

⁴¹ สุวศิษฐ์ จตุพร ,จิตวิทยาและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 ,วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต อ้างแล้ว หน้า 38.

ปัญหาของนักศึกษาโดยเฉพาะวัยรุ่นในเรื่องสัมพันธภาพกับเพื่อนถือเป็นเรื่องสำคัญ
ก่อให้เกิดปัญหากระทบกับการเรียนเป็นอย่างมาก

Knowles⁴² กล่าวว่า เพื่อนเป็นบุคคลที่ช่วยในด้านการให้ความรักคอยรับฟังเรื่องราวและ
ปัญหาต่าง ๆ ให้ความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความคิด ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งให้การสนับสนุนใน
เรื่องต่าง ๆ ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่นนั้นมีแนวโน้ม ที่จะเลือกเพื่อนที่มีความคิด และ
พฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันและเพื่อก็มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ ของวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นจะมี
ความต้องการอยู่ร่วมกับเพื่อน ที่มีรสนิยมใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านความคิด การแต่งกาย
หรือการแสดงออก พยายามปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม การคบเพื่อนดีจึงมีความสำคัญมาก
เพื่ออาจจะสอนให้ทำตามกฎเกณฑ์ที่สังคมต้องการหรือในทางตรงกันข้ามอาจสอนให้ทำอะไรฝืน
กฎเกณฑ์ ของสังคม นอกจากนั้น ที่สังคมต้องการ หรือในการพัฒนาทางด้านความรู้ ทัศนคติ
บุคลิกภาพ ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อในห้องหรือกลุ่มเดียวกันจะมีบทบาทเป็นผู้ที่คอย
ให้ความช่วยเหลือและแนะนำให้ผู้เรียน บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ในขณะที่ผู้เรียนจะต้องแข่งขันกับ
ตนเอง และเอาชนะตนเอง

เฟลด์แมน และนิวคอมบ⁴³ (Feldman and Newcomb) กล่าวถึงความสำคัญของเพื่อนที่มีต่อ
นักศึกษาว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น กลุ่มเพื่อนจะ
ตอบสนองความสนใจของนักศึกษาที่ไม่ได้รับการตอบสนองทางด้านวิชาการหรือมีความล้มเหลว
ทางวิชาการมาแล้ว กลุ่มเพื่อนจะช่วยฝึกการเข้าสังคมและการสร้างสัมพันธภาพส่วนตัวมีผลทำให้
นักศึกษาสามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยฝึกทักษะทางสังคมช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่
มั่นคง

⁴² Knowles, M.S. Self-directed Learning: A Guide for Learners and Teachers. Chicago : Association Press 1975

⁴³ กาญจนา ภาสุรพันธ์, ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8 อ่างแล้ว หน้า 41.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์⁴⁴ ให้ความเห็นว่าลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามี 2 แบบ คือ ความสัมพันธ์ทางอารมณ์และความสัมพันธ์ทางปัญญา ความสัมพันธ์ทางอารมณ์ เป็นความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานความรู้สึก และความผูกพันต่อกัน เช่น ความรู้สึกระหว่างครอบครัว ความรู้สึกผูกพันระหว่างเพื่อนกับเพื่อน การตัดสินใจอาศัยความรู้สึก อารมณ์ และอาวุโสเป็นหลัก กิจกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์นี้ได้แก่ กิจกรรมบันเทิง การเชิษฐ์กีฬา ความสัมพันธ์แบบนี้จะสูญหายหรือถูกทำลายได้ง่าย เพราะไม่เกิดขึ้นโดยเหตุผลและหลักการ ส่วน ความสัมพันธ์ทางปัญญาอาศัยความรู้ ความคิด เหตุผล สถิติปัญญา เป็นเครื่องเชื่อมโยง เช่น ความรู้- สึก ระหว่างเพื่อนร่วมทาง กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับความสัมพันธ์แบบนี้ ได้แก่ การอภิปราย หรือการ สัมมนาทางวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ความสัมพันธ์แบบนี้จะยั่งยืนมั่นคง และปฏิสัมพันธ์ที่ จำเป็นสำหรับกลุ่มเพื่อน

6. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นวิธีการ หรือการกระทำของอาจารย์ที่แสดงออกเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่นมีการเตรียมการสอน ดำเนินการสอน ใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน วัดและประเมินผลการเรียนที่ดี⁴⁵ อาจารย์จึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะช่วงส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ โดยช่วยเตรียมการเพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและค้นพบตนเอง โดยมีความล้มเหลว ทางการเรียนรู้ น้อยที่สุด สมสุข ชีระพิจิตร⁴⁶ ได้กล่าวถึงผู้สอนในระดับอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในวิชาที่สอนอย่างดี รวมทั้งต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมในสาขาที่เกี่ยวข้อง มีเหตุผลในการอ่าน การคิด และยอมรับว่า ตนมีความสามารถในการ

⁴⁴ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.2543) หน้า 47-55.

⁴⁵ สนทยา เขมวรัตน์, ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ. 2542 หน้า 25

⁴⁶ สมสุข ชีระพิจิตร, (มปป.) เอกสารประกอบการสอนวิชา “การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา” หน้า 4-6

ปฏิบัติงานของตน ส่วนสุรางค์ โค้วตระกูล⁴⁷ ได้สรุปหลักและวิธีการสอนตามทัศนะของนักจิตวิทยามนุษยนิยมว่าเน้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียน ต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ห้องเรียนต้องมีความอบอุ่นไม่มีการข่มขู่ หรือทำโทษที่รุนแรง กระตือรือร้นของผู้เรียน อาจารย์จะต้องส่งเสริม สนับสนุน และยอมรับผู้เรียนในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคล พยายามเข้าใจความรู้สึกของผู้เรียน ควรมีวิธีการสอนที่แปลกใหม่โดยการจัดประสบการณ์ที่ทำทาสติปัญญาของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจ ค้นหา และมีความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นแรงเสริมภายในที่จะปลูกฝังให้ผู้เรียนใฝ่หาความรู้ไปตลอด การจัดการสอน วิธีการสอน และหลักสูตรต่าง ๆ โดยอาจารย์ตามแนวทางที่ถูกต้องจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน เช่นเดียวกับสนทนา เขมวรัตน์⁴⁸ ที่กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ว่ามีอิทธิพลต่อผู้เรียนในการช่วยสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน อยากเข้าเรียน มีความสนใจต่อการเรียน ตลอดจนปลูกฝังเจตคติที่ดี และสรุปพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ว่า เป็นวิธีการ หรือการกระทำของอาจารย์ที่แสดงออก เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่นมีการเตรียมการสอน ดำเนินการสอน ใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน วัดและประเมินผลการเรียนที่ดี บุคลิกภาพที่เหมาะสมของอาจารย์ รวมทั้งสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างอาจารย์ กับนักศึกษาด้วย

นอกจากนี้ สุนทร โคตรบรรเทา⁴⁹ กล่าวว่า หลักและวิธีการสอนที่จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือผู้สอนมีหน้าที่ช่วยในการส่งเสริม และสร้างความสามารถให้เกิดขึ้น ตามที่ผู้เรียนต้องการ ผู้สอนจะต้องเชื่อว่า การใช้วิธีที่ถูกต้องผู้เรียนจะแสดงออกมาเองว่าเขามีความสามารถที่จะแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้กับ

⁴⁷ สุรางค์ โค้วตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2541 หน้า 344

⁴⁸ สนทนา เขมวรัตน์, ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร, ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ. 2542 หน้า 25

⁴⁹ สุนทร โคตรบรรเทา, แนวคิดและวิธีการเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ในระบบโรงเรียน, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น พ.ศ. 2525 หน้า 51

ผู้เรียน รวมทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดีด้วย สำหรับ รุ่ง แก้วแดง⁵⁰ กล่าวว่าผู้สอนต้องมีการวางแผนกิจกรรม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการศึกษาหาความ ได้ตามความถนัด โดยอาจเรียนเพียงลำพังหรือ เรียนเป็นกลุ่ม ให้โอกาส และเวลาแก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ ผู้สอนอาจเข้าไปช่วยเหลือ และให้คำแนะนำบ้าง สำหรับการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ซึ่งผลต่อความรู้สึกมีคุณค่า รู้จักเคารพตนเอง และผู้อื่นนั้น ผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีความยืดหยุ่น และควรให้ผู้เรียนไว้วางใจว่าผู้สอนสามารถเป็นที่พึ่งได้ กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจินตนาการจากไม่ก็ตาม เพราะเป็นจุดสำคัญ ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียน ได้เรียนจากความสนใจของตนเอง

จึงเห็นได้ว่าคุณลักษณะบางประการ และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของผู้เรียน พฤติกรรมการสอนของอาจารย์จึงมีความหมาย และสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียน

2.8 สัมภาษณ์นักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับที่มาของปัญหา อุปสรรค

สัมภาษณ์ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ฒ นกร ตำแหน่งคณบดี คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์

ถาม : คุณสมบัติโดยรวม อีกทั้งเป้าหมายของนักศึกษากฎหมาย ที่อาจารย์ต้องการเป็นอย่างไร

ตอบ : ต้องการให้เขาเป็นผู้ใหญ่ และรู้จักรับผิดชอบต่อตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เท่าที่ผมได้สัมผัสมาในต่างประเทศ นักศึกษานิติศาสตร์จะมีความเป็นผู้ใหญ่สูง โดยเฉพาะการแต่งกาย จะแปลกไปจากนักศึกษาคนอื่น ดูดี คงน่าจะเป็นเพราะ เมื่อจบไปแล้วไม่ว่าจะไปอยู่ในแวดวงใดก็ตาม นักกฎหมายต้อง Smart ต้องคิดเป็น เราพยายามปลูกฝังด้านทฤษฎีลงไป เวลาผมสอนผมจะพูดตลอดว่าผมกับนักศึกษามีความแตกต่างกันอยู่ 2 ข้อ ข้อ 1 คือผมเรียนกฎหมายมาก่อน ข้อ 2 คือผมไม่ต้องไปนั่งสอบ นอกจากนั้นเราเหมือนกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมพูดไปสอนไป ไม่จำเป็นต้องเชื่อ อยากให้คิดและพิจารณาเอา ถ้าอย่างนี้แล้วจะทำให้เราเป็นนักคิด นักกฎหมายต้องเป็นนักคิด จึงจะมองกฎหมายได้ลึกซึ้ง และผมได้พูดว่าการสำเร็จการศึกษามีปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัย ปัจจัย

⁵⁰ รุ่ง แก้วแดง , ปฏิบัติการศึกษไทย, พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน พ.ศ. 2542 หน้า 98

แรกคือต้องมีความเป็นตัวของตัวเองเมื่อเราเรียนแล้วจบแล้ว หรือยังไม่จบก็ต้องต้องค้นคว้าได้ หรือว่าเรื่องที่กำลังจะมาเป็นเรื่องอะไร สิ่งที่ต้องพึ่งพาอาศัยหลาย ไม่ใช่ว่าเอาคำถามมาไล่ถามถ้าสามารถค้นคว้าได้เองคือความเป็นตัวเองแล้ว ประเด็นที่2 คือให้รู้จักให้เหตุผล การให้เหตุผลในทางกฎหมายเกิดจากอ่านและการฟัง ถ้าได้อ่านมาก ฟังมากจะเกิดแง่มุมในความคิด ถ้าทุกคนเป็นสองอย่างนี้ผมถือว่าสำเร็จ แต่ว่าจำได้อย่างเดียว ยังไม่ใช่

ถาม : นักศึกษาโดยเฉพาะปี1 ที่เข้ามา มีลักษณะอย่างไร

ตอบ : เท่าที่ผมดู ผมว่าใช้ได้นะ ผมไม่ค่อยถือสาแก่นักศึกษาเท่าไร แต่อยากให้เขาคิดเป็นคิดเอง ไม่อยากแนะนำมาก แต่ถ้าคนไหนต้องการหรือมีความจำเป็นต้องดูแล เป็นพิเศษ เราก็มีอาจารย์แต่ละท่าน ซึ่งเป็นทั้งที่ปรึกษาและอาจารย์ทุกท่านดูแลได้ ส่วนผมในฐานะคณบดีก็พูดตลอดว่ามีอะไรให้เข้ามาปรึกษานะ มาปรึกษาได้ทุกเรื่อง แต่อาจเนื่องจากนักศึกษาเห็นว่าคนละวัยห่างกันมาก มีช่องว่างระหว่างวัยมาก เลยไม่ค่อยกล้าเข้ามา น่าเสียดาย มานั่งคุยกันจะได้รู้ว่าอะไรเป็นอะไร

ถาม : อาจารย์คิดว่าวิชาพื้นฐานเช่น ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ มีผลต่อการเรียนในคณะนิติศาสตร์หรือไม่ อย่างไร

ตอบ : คนจะประสบความสำเร็จในอาชีพหรือวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับกันว่า หนึ่งความรู้ต้องดี อย่างที่ผมกล่าวไว้ในตอนต้น คิดเป็นทำเป็น สองไอทีต้องได้ สามภาษาต่างประเทศควรจะให้ได้ดี ถึงระดับที่เข้าใจมาก ได้อย่างน้อยอีก 1 ภาษา ภาษาอังกฤษแน่นอนก็ถือเป็นภาษาสากล แต่กฎหมายมันก็ไม่ใช่ว่าภาษาอังกฤษภาษาเดียว น่าจะรู้ภาษาฝรั่งเศส อิตาลี เยอรมัน มันก็จะทำให้เข้าใจมากขึ้น หรือแม้แต่ภาษาในภูมิภาคเอเชีย เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น อย่างนี้ อย่างภาษาจีนเขาใช้กัน 1 ใน 6 ของพลเมืองโลก และผมก็เชื่อว่าประเทศจีน ต้องการนักกฎหมายอีกเยอะมาก แต่ต้องรู้ภาษาจีน ผมได้รู้จักกับคุณธนกร ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงของซีพี เขาก็กล่าวว่าความต้องการนักกฎหมายที่รู้ภาษาจีนมาก แต่ต้องรู้แบบใช้ได้ ซึ่งนักศึกษาที่เข้ามายังอายุน้อยการเข้าใจภาษาไม่ยากเกินความพยายาม เราต้องมุ่งมั่น อย่างเช่นอดีตท่านอธิการบดีวรากรณ์ ท่านกล่าวว่าต้องมุ่งมั่น ต้องขยัน มากเป็นพิเศษเรื่องภาษา ผมเองยังต้องปรับปรุงแม้อายุเท่านี้ บ้านผมยังรับ Bangkok Post ตั้งแต่ยังเพิ่งจบใหม่ จนถึงทุกวันนี้ ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อเพิ่มศักยภาพเสมอ

เรามีผลจากการทำวิจัยที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่านักศึกษาที่เรียนด้านนิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เรียนกฎหมายได้ดี ถ้าผมจะเดาน่าจะมาจากการคิดที่มีตรรกะ ดังนั้นถ้าคณิตศาสตร์ดีก็

คงช่วยได้เยอะ สมัยเรียนผมไม่ได้เรียนคณิตวิทย์ แต่ผมเรียนอักษรศาสตร์ แท้จริง ๆ แล้วผมเป็นคนชอบคณิตวิทย์มาก โดยเฉพาะวิชาที่ชอบมากคือเรขาคณิตผมทำได้ดีมาก และสนุกมาก พิสูจน์อย่างไรให้ได้ย៉างนั้น ชอบมาก ด้วยเหตุนี้แหละจะเป็นเหตุให้ผมเรียนนิติศาสตร์แล้วสนุก

ถาม : อาจารย์คิดว่าเหตุใดนักศึกษานิติศาสตร์จึงออกไประหว่างทางมาก

ตอบ : ผมก็ไม่อาจพูดได้เต็มปากนัก แต่สำหรับตัวผมทุกคนที่จะออกไปคณะอื่นผมเกลียดกล่อมตลอด ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามันเกลียดกล่อมไม่ได้หรอกเพราะบางคนไม่ชอบ เขาคิดว่าเรียนได้ แท้จริง ๆ ไม่ไหว กฎหมายเรียนยาก ต้องเป็นนักอ่าน บางคนไม่อ่าน นักกฎหมายต้องเป็นนักอ่าน อ่านไปเรื่อย ๆ อ่านทุกโอกาสที่มี อย่าอยู่ว่าง

ถาม : ทางแก้ไม่ให้นักศึกษาย้ายคณะ อาจารย์ทำอย่างไร

ตอบ : ความที่กฎหมายไม่ได้ต่อยอดจากวิชาที่เราเรียนมาก สมัยเรียนมัธยมผมก็อยู่ในระดับแถวหน้า ผมก็สอบตกกฎหมายเหมือนกัน เพราะเราไม่ได้รับคำแนะนำจากใคร ปี 2 กฎหมายล้วน ๆ ถ้าหากผ่านปีสองไปได้ก็ โอเคแล้ว ถ้าดูทำไปไม่รอดก็จะชิงออกเสียก่อนแล้ว จริง ๆ แล้วไม่มีการสอบไหนหรอกที่วัดผล 100% ผมเชื่อ เด็กตกไม่ใช่ว่าไม่เก่ง เด็กได้ไม่ใช่ว่าเก่งมีหลายปัจจัย แต่เราไม่มีทางเลือกต้องวัดกันแบบนี้ บ้านเราวัดกันเรื่องการสอบเยอะมาก แล้วเด็กไทยเราอบหมายให้ทำอะไร เราจะไม่ค้นคว้า อย่างในต่างประเทศ เขาจะมีเวลาบรรยาย 3 เดือน แต่ในระหว่าง 3 เดือนเขาจะให้ค้นคว้าให้เราส่งงาน คือการเรียนมันแล้วแต่วิธีการของแต่ละประเทศ แต่นิสัยเด็กไทยไม่ชอบค้นคว้า เพราะคิดไม่เป็น อย่างการออกข้อสอบของผมจะมี ความจำ มีข้อสอบเหตุผล และข้อ 3-4 จะนำเสนอความคิดต่าง ๆ ข้อสอบความจำนักศึกษาก็จะได้คะแนนดี เป็นที่เลื่องลือกันว่าสอบกับอาจารย์คดีจะให้ผ่านนั้นไม่ยาก แต่จะให้ได้คะแนนดียาก เพราะผมเรียกร้อยหลายอย่าง

ถาม : จำนวนนักศึกษาอาจารย์พอใจหรือไม่

ตอบ : ผมคิดว่าจำนวนที่เป็นอยู่ดีแล้วนะ ถ้ามากไปไม่มีประโยชน์ แต่ก่อนนี้มหาวิทยาลัยเอกชนจะแย่งลูกคำกัน คนที่เข้ามาด้วยความสมัครใจ การรับเข้ามามันถูกเลือกแล้ว ผมเชื่อว่ามหาวิทยาลัยมันจะอยู่ได้ต้องด้วย Staff อาจารย์ทั้งหลาย ถ้าเราพัฒนาอาจารย์ได้นักศึกษาจะมาเอง แต่ถ้าเราไม่พัฒนาอาจารย์ต่อไปพ่อแม่เด็กจะต้องมองว่าจะส่งลูกไปเรียนที่ไหนดี อย่างมหาวิทยาลัยของรัฐเราไม่ต้องพูด แต่ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนเขาต้องมองดูที่อาจารย์เป็นหลัก ผมคิดว่าคณะเราไม่เลวนะ ผมตั้งเป้าว่าถ้า Momentum เราไปแบบนี้ อาจารย์ในคณะมีตำแหน่งทางวิชาการมีคุณวุฒิสั่งขึ้นอย่างเป็นที่น่าพอใจ มหาวิทยาลัยของรัฐบางแห่งก็อาจสู้เราไม่ได้ เรามีอาจารย์ผู้ใหญ่มาก

มานั่งเยอะ จะเป็นตัวชี้ชวนการตัดสินใจ ที่จะทำให้ผู้ปกครองส่งบุตรหลานเขาเข้ามาด้วยความเชื่อมั่น คุณต่างประเทศในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงอาจารย์เขาเก่ง ไม่ใช่มหาวิทยาลัยใหญ่นะ คิดว่าของเรามีส่วนคืออาจารย์ชั้น 8 ของเราทำงานกันไม่หยุดนะเท่าที่ผมสังเกตเราพัฒนาเรื่อย ๆ ส่วนอาจารย์ชั้น 9 ที่พัฒนาแล้ว ก็ยังพัฒนาต่อแล้วมันมีการผสมผสานกันได้ ระดับผู้อาวุโสทั้งหลายกับน้องๆ บรรยายการสอนอาจารย์ไม่มีได้เจอที่ไหนหรือผมรับรอง เป็นการช่วยให้น้องๆ ได้คู่กัน มีความกระตือรือร้น ในทางวิชาการเป็นเหมือนเพื่อนกันทั้งหมด ผมว่าคณะเราไปได้ และไปได้ดีทีเดียวน่าสนใจ ที่นี้ผมต้องคิดต่ออีกว่าถ้าเป็นนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ แล้วเราจะไปอย่างไรกันดี ผมคิดว่าพวกเราต้องช่วยกันคิดว่าเราจะทำอย่างไรให้คณะไปได้ดีที่สุด

สัมภาษณ์รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา เลื่อนฉวี ตำแหน่งรองคณบดี คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์

ถาม : คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ มีเป้าหมายต้องการให้นักศึกษามีลักษณะอย่างไร

ตอบ : อยากให้นักศึกษาได้รับความรู้ให้มากที่สุด นอกจากความรู้แล้วต้องการได้รับสิ่งอื่นที่มีประโยชน์เพิ่มเติมนอกเหนือจากความรู้ทางด้านนิติศาสตร์ เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ที่คณะจัดขึ้น หรือพวกการอบรมพิเศษที่มหาวิทยาลัยจัด เช่น อบรมบุคลิกภาพ ฯลฯ จบแล้วมีโอกาสได้งาน อยากให้เขามีประสบการณ์ในการทำงานก่อนสำเร็จการศึกษา ได้ฝึกปฏิบัติงาน

ถาม : พื้นฐานของนักศึกษาที่เข้ามาเป็นอย่างไร

ตอบ : คือเด็กของเราที่เข้ามา ที่รู้ๆ เป็นเด็กต่างจังหวัดเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อน นอกจากนั้นหลายคนพลาด Entrance คณิตศาสตร์ค่อนข้างอ่อนด้วย ดังนั้นเมื่อเข้ามาในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะปี 1 ภาษาอังกฤษมีพื้นฐานที่อ่อนมาอยู่แล้ว เมื่อมาเรียนที่นี่ก็รู้ว่าทางสถาบันภาษาก็พยายามให้ความรู้แก่นักศึกษาให้มากที่สุด แต่เนื่องจากพื้นฐานอ่อนจึงกลายเป็นยาตำ ทำให้นักศึกษาตกแล้ว ตกอีก ซ้ำแล้วซ้ำอีก เป็นอุปสรรคในการที่จะผ่านขึ้นชั้นไปในชั้นปีที่ 2 หรือแม้แต่คณิตศาสตร์ก็เช่นกัน รู้สึกว่าทางพื้นฐานเขาจะปรับหลักสูตรคณิตศาสตร์ไม่ให้ Pure เกินไป ที่จะทำให้นักที่อ่อนคณิตศาสตร์เรียนยากเกินไป แต่ว่าภาษาอังกฤษเป็นปัญหาสำคัญ

มากของเด็ก โดยเฉพาะนิสิตาจารย์พื้นฐานภาษาอังกฤษอ่อน เป็นปัญหาของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องตระหนักเรื่องความสำคัญของภาษาอังกฤษ ว่าควรเริ่มต้นเรียนตั้งแต่ประถมปีที่ 1 และต้องจัดครูที่มีความรู้ทางด้านภาษาสอนเด็กมากขึ้น

ถาม : อาจารย์คิดว่านักศึกษาที่มาเรียนคณะนิสิตาจารย์มีเป้าหมาย ในการมาเรียนชัดเจนหรือไม่

ตอบ : เท่าที่สังเกต อย่างน้อยเกือบครึ่งชัดเจน ณ ปัจจุบันนี้คุณภาพของนักศึกษาของเราดีขึ้นหลายคนตั้งใจมาเรียน แต่อีกครึ่งหนึ่งไม่ทราบว่าทำอะไรดี อ่อนคณิตศาสตร์ อ่อนภาษาอังกฤษ ไม่รู้จะเรียนคณะอะไรดีก็เลยมาเรียนนิสิตาจารย์ เพราะเข้าใจผิดคิดว่ายังต้องอย่างเดียวกึ่งสอบได้เรียนได้ ซึ่งเข้าใจผิดอย่างมาก แต่ยังดีที่อย่างน้อยกว่าครึ่งที่เป้าหมายชัดเจน

ถาม : ฐานะของนักศึกษานิสิตาจารย์เป็นอย่างไร

ตอบ : นักศึกษาของเราเป็นนักศึกษาทุนเสียเยอะ โดยเฉพาะทุนกีฬา ทุนตัวแทนจังหวัด พวกทุนช่วยเหลือเสริมโอกาส เป็นต้น ฐานะของนักศึกษาไม่ร่ำรวย พอมีอันจะกินเท่านั้น เป็นเด็กต่างจังหวัด และมาอยู่หอพักมาก

ถาม : จำนวนนักศึกษาในชั้นปีหนึ่งเป็นไปตามเป้าหมาย ที่ผู้บริหารตั้งไว้ หรือไม่

ตอบ : เราตั้งเป้าบวกลบไว้ที่ 250 คน ก็เป็นไปตามเป้า แต่จบไม่ถึงจากเทอม 1 ไปเทอม 2 พอเด็กเริ่มเรียนแล้วไม่อยากจะเรียนแล้วหายไปไหนเทอม 2 ปี 1 ต่อมาพอมาเจอวิชาบังคับแกนของคณะ เช่นหลักกฎหมายมหาชน หลักกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา ซึ่งค่อนข้างยากและนักศึกษาปรับตัวยังไม่ได้ เพราะคณะนิสิตาจารย์ไม่ใช่วิชาต่อยอด ถ้าไม่ชอบจริงๆ จะรับตรงนี้ไม่ได้ ปรับตัวไม่ทัน ไม่รู้เทคนิค การตอบ การอ่าน วิชากฎหมาย พอตกแล้วถอดใจ ทำให้นักศึกษาหลายคนจะแนนนิดๆ ในระดับมัธยมแต่พอมาอยู่ที่นี่กลับตกไม่ไหวแล้ว รู้สึกมันยากเกินไป บ้างก็ย้ายคณะ บ้างก็ลาออกไปเลย แต่ละคณะมีธรรมชาติและลักษณะของนักศึกษาต่างกัน ตรงนี้ก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ

ตัวอย่างเช่นคณะการบัญชี นักศึกษาจะเป็นผู้หญิง ผู้หญิงตั้งใจจะเรียนบัญชีเลยจะมีระเบียบวินัยสูง และเชื่อได้ว่าจบอย่างน้อย 70-80% แต่นักศึกษาคณะเราเป็นนักศึกษาชายมาก และมาจากต่างจังหวัด พอเข้ามากรุงเทพแล้วควบคุมตัวเองไม่ได้เพราะอยู่ห่างไกลพ่อแม่ อีสร์เสรี ทำให้หล่นกลางทางไปมาก

ถาม : อาจารย์คิดว่ามีวิธีแก้อย่างไร

ตอบ : ในชั้นปีหนึ่ง เริ่มแรกคิดว่าตัวหลักสูตร เทอม 1 นักศึกษายังพอไหว แต่พอเทอมสอง

มาเจอวิชาแกนตรงนี้เป็นอุปสรรค ทางคณะพยายามจัดให้มีตัวแทนนักศึกษาสนใจน้อย อาจมองว่าเป็นรุ่นพี่ไม่ใช่อาจารย์ไม่ค่อยมาติวเท่าไร อีกอย่างที่คณะพยายามเสนอต่อที่ประชุมกรรมการวิชาการว่าอยากให้มีการเก็บคะแนน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้อ่านหนังสือมาเรื่อยๆ แต่มีกรรมการบางท่านดึงไปในแนวทางไม่ยอมรับระบบการเก็บคะแนน เราก็พยายามให้มีเสริมด้วยการติวมากขึ้น เด็กปีหนึ่งส่วนใหญ่การเรียนต้องเรียนต่างตึกไม่ได้เรียนในตึกเดียว ที่นี้พอหมดชั่วโมงก็ไม่ว่างไปไหนอิสระมาก ไม่มีที่จะนั่ง/ที่จะอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับทางคณะเท่าไร อยากให้มาอยู่ตึกเดียวกัน จะได้มีรุ่นพี่รุ่นน้องมีความผูกพันกันในคณะ แต่ในด้านการบริหารไม่อาจทำได้ เพราะในปี 1 เป็นการสอนรวมกันหลายคณะ และการใช้ห้องเป็นการรวมเข้าศูนย์กลาง ทำให้นักศึกษาของเราแทบไม่ได้เจอกัน บางที่รุ่นพี่รุ่นน้องไม่รู้จักกัน อาจารย์ในคณะก็ยังไม่รู้จัก นักศึกษามีเวลามากกว่าการเรียนในระดับมัธยมใช้เวลาในการเที่ยวกับเพื่อน ไม่อยู่ในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเรื่องการจัดตารางสอน ซึ่งเกิดจากการรวมศูนย์กลางทำให้เราไม่สามารถจัดตารางสอนในลักษณะที่คณะต้องการได้ เพราะต้องขึ้นกับอาจารย์ผู้สอนต่างคณะ ขึ้นอยู่กับห้องเรียน ขึ้นอยู่กับเวลาหลายอย่าง เพราะเป็นการรวมศูนย์กลางเราไม่มีอิสระในการจัด เพราะฉะนั้นอาจเจอชั่วโมงเรียนเช้า และก็บ่ายไปเลย นักศึกษาก็จะว่าง แต่ก็พยายามบอกสำนักวิชาการแล้ว ว่าช่วยพยายามจัดให้นักศึกษาเรียนให้เต็มที่ที่เป็นบางวันและให้หยุดไปเลยในบางวัน เพื่อให้ในวันว่างเขาจะได้ไปทำอย่างอื่นได้ และให้เรียนได้เต็มที่ เช่นบางวันมีเรียนวิชาเดียวเขาจะไม่ยอมมาเรียน แต่หากมีหลายวิชาจะมีผลมาก

ถาม : ในเรื่องการ Retire นักศึกษาอาจารย์มีความเห็นอย่างไร

ตอบ : เห็นด้วย แต่ว่าก่อนจะ Retire เขาเราช่วยหรือดูแลเขาเต็มที่แล้วหรือยัง ที่เห็นด้วย เพราะถ้านักศึกษาว่ามีการ Retire จะตั้งใจเรียนมากขึ้น แต่หากไม่มีเรียนยังงี้ก็ได้มีเงินเรียนมันก็จบ เช่นนี้แล้วนักศึกษาจะไม่ตั้งใจเรียนไปเรื่อยๆ จนถึงปีที่ 8 คิดว่าไม่เป็นไร แต่เราใช้เกณฑ์ก่อนข้างต่ำคือต่ำว่า 1.0 จึงจะ Retire นักศึกษาเหล่านี้ก็มีพฤติกรรมไม่อยากจะเรียนอยู่แล้ว บางคนพอ Retire ไปแล้วก็กลับมาใหม่ขอคืนสภาพโดยการโอนหน่วยกิต จากการสังเกตนักศึกษาที่ขึ้นชื่อ Retire ก็มักขาดการติดต่ออยู่แล้ว หรือไม่ก็จะมาสอบอยู่แล้ว หรือไม่อยากจะเรียนอยู่แล้ว ดังนั้นมาตรการ Retire ก็จะเป็นการขู่หรือเกมขู่ ให้ตั้งใจเรียนว่าให้มาเรียนนะ มิฉะนั้นอาจ Retire ได้

ถาม : ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างคณะกับผู้ปกครองเป็นอย่างไร

ตอบ : ในส่วนกลางจะเป็นเรื่องของทางทะเบียนมีเอกสารถึงผู้ปกครอง แต่ในระดับคณะเราจะมีการจัดประชุมผู้ปกครองสำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ แต่เริ่มแรกนักศึกษาที่เข้าใหม่ก็จะ

มีการปฐมนิเทศ และมีประชุมผู้ปกครอง แต่ต่อจากนั้นเราจะติดต่อผู้ปกครองในกรณีที่นักเรียนมีผลการเรียนต่ำ ต่ำกว่า 2.0 จะมีจดหมายเชิญผู้ปกครองมาคุยกันหาแนวทางแก้ไข แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะอยู่ต่างจังหวัด จึงไม่ค่อยสะดวกที่จะมา ที่ตอบรับมาก็ประมาณ 10-20% เท่านั้น กรณีที่ผู้ปกครองมาหาเองก็มีแต่ส่วนใหญ่จะเข้าวิกฤตแล้ว เช่นลูกไม่เรียน ผลการเรียนไม่ดี มีปัญหาในลักษณะต่างๆ กลัวลูกจะถูก Retire สมัยก่อนเราจะส่งหนังสือเป็นจุลสารถึงผู้ปกครองหรือศิษย์เก่า คณะเสมอ แต่ปัจจุบันด้วยงบประมาณจำกัดจึงแทบจะไม่ได้มีเอกสารใด ๆ ส่งไปถึง

ถาม : อาจารย์คิดว่าการติดต่อถึงผู้ปกครองมากขึ้นจะช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ได้

ตอบ : ก็จะดีขึ้น นักเรียนกลัวผู้ปกครองจะไม่ให้เรียนหากไม่ตั้งใจเรียน แต่นักศึกษาที่ผลการเรียนไม่ดีจะปิดบังซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ นานา

ถาม : ในเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษา

ตอบ : ทางคณะพยายามปรับเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษา ให้นักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาได้พบกันมากขึ้น แต่อาจารย์บางท่านยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเท่าที่ควร ยิ่งปัจจุบันการลงทะเบียนแบบ Online นักศึกษาแทบไม่มาหาอาจารย์เลย แม้จะบอกว่าต้องมาเซ็นชื่อก่อนนะ แต่นักศึกษากลับไปลงทะเบียนกันเองที่บ้านความผิดพลาดเกิดขึ้นทางคณะจึงต้องมาแก้ไขปัญหากันตลอด แล้วถามว่าจะให้อาจารย์ที่ปรึกษาตามเด็กได้ยังไง เพราะเด็กมันไม่มา อาจารย์ที่ปรึกษาเก็บหลักฐานการลงทะเบียนไว้ส่วนหนึ่ง ก็ไม่ครบทั้งหมด เด็กไม่มาหาอาจารย์ที่ปรึกษา สมัยก่อนทะเบียน จะไม่ลงทะเบียนให้ต้องมีลายเซ็นอาจารย์ที่ปรึกษาก่อน

ตอนนี้ยังคิดว่าอยากจะในสามวิชากฎหมายในปีหนึ่ง มีความรู้เบื้องต้นกฎหมาย อยู่เทอม 1 เทอม 2 มีหลักกฎหมายมหาชน กฎหมายแพ่งหลักทั่วไป กฎหมายอาญาภาคทั่วไป อยากจะแบ่งสามวิชาโดยเอาวิชาใดวิชาหนึ่งไปเรียนในปี 2 เทอม 1 เพราะ 3 วิชามาอยู่ในเทอม 2 ดูหนักไป ยากสำหรับนักศึกษากับการปรับตัว อาจารย์ที่สอนปีหนึ่งต้องยอมมากต้องสอนอย่างไรให้นักศึกษาเข้าใจได้รับความรู้ เพราะเป็นช่วงที่ต้องปรับตัว และยังปรับตัวไม่ค่อยได้

**สัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ ปีที่ 2 ที่ต้องการย้ายคณะ เลขทะเบียน
51127-0012 ภายหลังเปลี่ยนใจเรียนในคณะเดิมต่อไป**

ถาม : ปัญหาที่นักศึกษาต้องการจะย้ายคณะทั้งที่กำลังจะขึ้นชั้นปี 2 เทอม 2

ตอบ : จริง ๆ แล้วไม่อยากจะย้ายเพราะตั้งใจที่จะเรียนคณะนิติศาสตร์มาแต่เริ่มแรกแล้ว เพราะอยากเป็นตำรวจ ขณะนี้กำลังเรียนรักษาดินแดน (รค.) ปีที่ 5 อยู่ สาเหตุที่อยากย้ายเพราะ เห็นเกรดตัวเองแล้วไม่ไหว ถามตัวเองว่าจะไปไหวหรือ จะได้หรือ ไม่ไหวแน่ จะสู้เขาได้หรือ มันเหนื่อยมาก แต่ก็ถามตัวเองว่าถ้าย้ายไปคณะอื่นจะชอบหรือ เพราะไม่ใช่สิ่งที่เราชอบ

ถาม : ถ้าต้องย้ายจะย้ายไปคณะไหน

ตอบ : ไม่คณะบริหาร ก็คงเป็น รปศ. แต่มันไม่ใช่เป้าหมายของตัวเองที่วางไว้ ปี 2 วิชา กฎหมายหนูได้เกรดแย่มาก 2 วิชาที่ประกาศไป ทั้งกฎหมายแพ่ง 2 หรือกฎหมายอาญาภาคความผิด ได้ D หกคนเลย หนูสงสัยตัวเองว่าจะไปไม่รอด แล้วก็ส่งสารพ่อแม่ด้วยกลัวเสียใจ อีกอย่างเกรด ตอนปี 1 โดยเฉพาะวิชาต่างคณะเกรดดีมากได้ประมาณ 2 กว่า ๆ แต่ตอนนี้เกรดแย่มาก ผลการสอบ ยังออกไม่ครบยังไม่ได้คิดคะแนนเฉลี่ย

ถาม : เป็นคนจังหวัดไหน พ่อแม่ประกอบอาชีพอะไร

ตอบ : เป็นคนภูเก็ต พ่อทำงานโรงแรม แม่ทำงานเป็นแม่บ้าน ภูมุนเพื่อการศึกษา หลังจาก ที่มาขอคำปรึกษาอาจารย์ แล้วโทรกลับไปหาท่าน ท่านก็อยากให้สู้ทำตามที่ตั้งใจ เพราะถ้าเปลี่ยนใจ เป้าหมายที่ตั้งไว้ก็เปลี่ยน ถ้าแค่นี้ย่อท้ออีกหน่อยจะสู้ใครได้ ก็อยากจะให้สู้ต่อไป

**สัมภาษณ์นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ ปีที่ 2 ที่ตกลงย้ายคณะ เลขทะเบียน
51127-0xxx**

ถาม : ทำไมไม่อยากย้ายคณะ

ตอบ : สอบตกทั้งอาญา นิติกรรม รัฐธรรมนูญ ก็คือกฎหมายทั้ง 6 ตัว ผ่านเฉพาะหนี้
ตัวเดียว

ถาม : แล้วที่ผ่านได้เกรดอะไร

ตอบ : ได้เกรด C

ถาม : ต้องการย้ายไปคณะอะไร

ตอบ : ต้องการย้ายไปคณะบริหาร แต่จริง ๆ แล้วตั้งแต่เริ่มตัดสินใจมาเรียนที่ มธบ. ก็ตั้งใจว่าจะเรียนนิติศาสตร์ หนูชอบ แต่พอได้สัมผัส แม้จะใจสู้แต่ก็ไม่ไหวแล้ว ตอนนี้ได้ G.P.A. ประมาณ 1.5 เท่านั้น เพื่อน ๆ ในกลุ่มหนูหลายคนก็ไปขอ Drop บางคนก็มาทำเรื่องเหมือนหนู

ถาม : สักกี่คน

ตอบ : 2-3 คน แต่ละคนก็มีความเห็นไม่เหมือนกัน บางคนก็โดนพ่อแม่บังคับมาไม่ชอบ บางคนก็คิดเหมือนหนู ของหนูไม่ไหวจริง ๆ เรียนไปเรื่อย ๆ ถ้าไม่รีบแก้ไขก็จะตกสะสมมากขึ้นมากขึ้น

ถาม : เป็นคนจังหวัดอะไร

ตอบ : เป็นคนประจวบ พ่อแม่ก็ไม่ว่าอะไร

ถาม : พ่อแม่เป็นนักกฎหมายหรือเปล่า

ตอบ : ไม่ใช่

ถาม : คิดว่าทำไมตนเองถึงสอบไม่ผ่านช่วยวิเคราะห์ให้หน่อย

ตอบ : ตอนเรียนหนูเข้าใจ หนูเข้าเรียนนะ แต่เหมือนกับหนูอธิบายไม่เป็นอธิบาย แล้วอาจารย์ไม่เข้าใจตามที่หนูอธิบาย ก็เลยไม่ไหว

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเพื่อวิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริติพนมยงค์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสนอแนะ แนวทางการแก้ไข และพัฒนาคณะนิติศาสตร์ปริติพนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และระดับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา โดยใช้วิธีการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร ตำราวิชาการต่าง ๆ วิเคราะห์สาเหตุ ของปัญหา การหาวิธีแก้ไข โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในระดับปัญหา และอุปสรรค ในการเรียน ของนักศึกษา ใน 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย อีกทั้งผู้วิจัยยังสัมภาษณ์อาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการเรียน การสอนนักศึกษานิติศาสตร์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสนับสนุนข้อมูลในส่วนแรก ให้ได้ผลวิจัยที่ถูกต้อง และแม่นยำที่สุด อีกทั้งผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการศึกษา จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1. เกรตพื้นฐานความรู้เดิม และเกรตที่ได้
2. ปัจจัยส่วนตัว ได้แก่ การรับรู้ความสามารถ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ปรดิพนมยงค์ ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 จำนวนทั้งสิ้น 235 คน

3.1.2 การคำนวณหาขนาดตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา ใช้เกณฑ์การเลือกกลุ่มประชากร แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี ผลการเรียนปานกลาง และผลการเรียนเรียนต่ำ

ขั้นที่ 1 เลือกกลุ่มตัวอย่างจากเกรดเฉลี่ยสุดท้ายก่อนเข้าศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้
 นักศึกษากลุ่มผลการเรียนดี เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ขึ้นไป
 นักศึกษากลุ่มผลการเรียนปานกลาง เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 2.00-2.99
 นักศึกษากลุ่มผลการเรียนต่ำ เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 1.00-1.99

ขั้นที่ 2 กำหนดสุ่มตัวอย่าง จากนักศึกษา 3 กลุ่ม ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธี การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Method) และ การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Nonrandom Method) จนได้ตัวอย่างครบจำนวน รวม 130 ตัวอย่าง

3.2 ตัวแปรที่ควรศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ โรงเรียนสังกัดเดิม ที่พักอาศัยเดิม การกู้ยืมเงินเพื่อ การศึกษา และปัญหาและอุปสรรคในการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษาประกอบด้วย การ รับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

ตัวแปรตาม ผลการเรียน ได้แก่ นักศึกษากลุ่มผลการเรียนดี เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ขึ้นไป นักศึกษากลุ่มผลการเรียนปานกลาง เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 2.00-2.99 และ นักศึกษากลุ่มผลการเรียนต่ำ เกรดเฉลี่ยอยู่ที่ 1.00-1.99

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแยกดำเนินการเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการรวบรวมจากตำรา บทความ นิตยสาร วิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลอ้างอิงต่าง ๆ

ส่วนที่สอง ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายโดยตรง โดยใช้แบบสอบถามสำรวจ ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 โดยวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา การหาวิธีการแก้ไข โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อให้ครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ที่จะทำการศึกษา แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ทั้งปลายเปิดและปลายปิด

ในการวัดค่า จากแบบสอบถาม เรื่องวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของ นักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ คำถามจะเกี่ยวกับเรื่องปัญหาและอุปสรรค ในการเรียนแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ลักษณะการตอบจะเป็นการให้น้ำหนักความสำคัญจากมากไปน้อย โดยกำหนดการให้คะแนนดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

เป็นความจริงมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
เป็นความจริงมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
เป็นความจริงปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
เป็นความจริงน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
เป็นความจริงน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

เป็นความจริงมากที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน
เป็นความจริงมาก	เท่ากับ	2	คะแนน
เป็นความจริงปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
เป็นความจริงน้อย	เท่ากับ	4	คะแนน
เป็นความจริงน้อยที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน

จากข้อคำถาม 47 ข้อเป็นคำถามเชิงนิมิต ให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ
สำหรับคำถามเชิงนิเสธ การให้คะแนนเป็นตรงกันข้าม คือ 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

ในการใช้หลักเกณฑ์การประเมินค่านี้ใช้ตามแบบของ Likert พิจารณาจากหลักเกณฑ์เฉลี่ย
ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง	เป็นความจริงมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง	เป็นความจริงมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง	เป็นความจริงปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	เป็นความจริงน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง	เป็นความจริงน้อยที่สุด

ส่วนที่สาม เป็นการวิจัยโดยวิธีการสัมภาษณ์อาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของ
นักศึกษาในชั้นปีที่ 1 ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ ในชั้นปีที่ 1
เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการสนับสนุนข้อมูลในส่วนแรกให้ได้ผลของการวิจัยที่ถูกต้องแม่นยำ
ที่สุด

3.4 การประมวลผล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว จะนำข้อมูลมาลงรหัส (Coding) แล้วทำ
การประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows โดยสถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

3.4.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

เพื่อศึกษาระดับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์
ใน 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย
สถิติเกี่ยวกับการแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และ การหาส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

3.4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ หรือส่งผลต่อการเรียน ปัญหา และอุปสรรค โดยวิธีหาค่า Chi-Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม)

แบบสอบถาม

เรื่อง วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่1

คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงข้อเดียว และกรอกรายละเอียดของข้อคำถาม (ข้อมูลนี้เป็นความลับ นักศึกษาโปรดระบุตามความเป็นจริงให้มากที่สุด)

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น / พื้นฐานทั่วไป

1. เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

2. ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม (GPA) จากโรงเรียนเดิม

☐ เฉลี่ยต่ำกว่า 1-1.99☐ 2.00-2.99☐ 3.00 ขึ้นไป

3. โรงเรียนเดิมสังกัด

☐ โรงเรียนรัฐ☐ โรงเรียนเอกชน

4. พื้นฐานความรู้เดิม วิชาภาษาอังกฤษ

☐ ดี☐ ปานกลาง☐ ค่อนข้างอ่อน

5. พื้นฐานความรู้เดิม วิชาคณิตศาสตร์

☐ ดี☐ ปานกลาง☐ ค่อนข้างอ่อน

6. ที่พักอาศัยเดิม

☐ กรุงเทพฯ☐ ต่างจังหวัด

7. ที่พักอาศัยปัจจุบัน

☐ บ้านพ่อแม่☐ บ้านญาติ☐ บ้านเพื่อน☐ เช่าหอพัก/อพาทเมนต์☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. นักศึกษากู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา หรือไม่

☐ กู้☐ ไม่กู้☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์

☐ ผู้ปกครองแนะนำ☐ เรียนตามเพื่อนสนิท☐ เลือกเรียนเอง☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

10. ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม (GPA) ปีการศึกษา 1/2552

☐ 1. เฉลี่ยต่ำกว่า 1-1.99☐ 2. เฉลี่ย 2.00-2.99☐ 3. เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป

11. แนวโน้มของนักศึกษาที่จะย้ายคณะวิชา

☐ 1. ย้ายคณะแน่นอน☐ 2. คาดว่าจะย้ายคณะ☐ 3. ไม่ย้ายคณะ

12. นักศึกษาคิดว่าภาพรวมของผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา (1/2552)

☐ 1. พอใจในผลการเรียนมาก☐ 2. พอใจต่อผลการเรียนน้อย☐ 3. ไม่เป็นที่น่าพอใจ

ตอนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผลการเรียน วิชาพื้นฐานในการเรียนกฎหมาย และพื้นฐานทั่วไป

ข้อคำถาม	ระดับของข้อคำถาม (ตามความเป็นจริง)				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ผลการเรียน	A,B+	B,C+	C	D+,D	F
1.1 เกรดที่ได้ในวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย	☐	☐	☐	☐	☐
1.2 เกรดที่ได้ในวิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล	☐	☐	☐	☐	☐

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ตัวนักศึกษา สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว และสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย

ข้อคำถาม	ระดับของข้อคำถาม (ตามความเป็นจริง)				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านตัวนักศึกษา					
1.1 (การรับรู้ความสามารถ)					
-1. นักศึกษาอ่านหนังสือแล้วไม่จำ					
-2. นักศึกษาไม่เข้าใจวิชาที่เรียน					
-3. นักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชา ที่เรียนยากเกินไป					
-4. นักศึกษา มักจะเรียนไม่ทันเพื่อน					
+5. นักศึกษามีความมั่นใจว่าจะต้องเรียนให้จบหลักสูตร					
+6. นักศึกษามีความพยายามจนสอบได้คะแนนดีขึ้น					
+7. นักศึกษามีความพยายามอ่านหนังสือทุกวัน					
-8. นักศึกษาชอบวิชาที่เรียนมากแต่ทำคะแนนได้ไม่ดี					
1.2 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)					
+9. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศึกษาอยู่					
-10. นักศึกษาขาดเรียนเป็นประจำ					
+11. นักศึกษาทุ่มเทอ่านหนังสือเพื่อให้ได้คะแนนดี					
+12. นักศึกษาสอบทุกครั้งจนสุดความสามารถเสมอ					
+13. นักศึกษาไม่ชอบบางวิชาแต่จะพยายามเรียนให้ได้คะแนนดี					
+14. นักเรียนมีสมาธิในการเรียนทุกครั้ง					

ข้อคำถาม	ระดับของข้อคำถาม (ตามความเป็นจริง)				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
-15. นักศึกษาชอบบททบทวนบทเรียนเฉพาะในช่วงสอบ					
+16. เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนนักศึกษาคะถามผู้สอนทันที					
+17. นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
-18. การเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อย					
2. ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว					
2.1 (สัมพันธภาพในครอบครัว)					
+19. ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา					
-20. ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนของนักศึกษา					
+21. นักศึกษาสามารถปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง					
-22. นักศึกษาทำอะไรโดยไม่สนใจสมาชิกในครอบครัว					
+23. นักศึกษาช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทำงานบ้าน					
+24. สมาชิกในครอบครัวช่วยแก้ปัญหาการเรียนให้กับนักศึกษาเสมอ					
+25. สมาชิกในครอบครัวให้ความรัก ความอบอุ่นแก่นักศึกษา					
+26. เมื่อมีเวลาว่างนักศึกษาคะใช้เวลาอยู่กับครอบครัว					
-27. สมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของตัวเองและกัน					
+28. บิดามารดาทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษา					
3. ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย					
3.1 (สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน)					
+29. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
+30. ผู้สอนให้ความสำคัญกับตนเองแก่นักศึกษา					
+31. ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน					
+32. ผู้สอนมักจะว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียน					
+33. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องที่เรียน					
+34. ผู้สอนถามสาเหตุนักเรียนที่มาเรียนสาย และขาดเรียนเป็นประจำ					

ข้อคำถาม	ระดับของข้อคำถาม (ตามความเป็นจริง)				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
+35. ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานในชั้นเรียนอย่างเต็มความสามารถ					
+36. นักศึกษาไว้วางใจอาจารย์ผู้สอนในการให้คะแนนสอบอย่างเท่าเทียม					
-37. ผู้สอนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา					
+38. นักศึกษาสามารถปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง					
3.2 (สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน)					
+39. นักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนอยากทำงานกลุ่ม หรือทบทวนบทเรียนด้วย					
+40. เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา					
+41. เพื่อน ๆ และนักศึกษากลับกลุ่มตัวหนังสือกัน					
+42. ทุกครั้งที่ไม่สบายใจนักศึกษามีเพื่อนคอยให้กำลังใจ					
-43. เพื่อนมักจะชวนนักศึกษาโดดเรียนเสมอ					
-44. นักศึกษามักจะชวนเพื่อน โดดเรียนเสมอ					
+45. เวล่านักศึกษาขาดเรียนเพื่อนๆ จะแสดงความห่วงใย					
+46. เมื่อเพื่อนทำการบ้านไม่ได้ นักศึกษาจะเข้าไปช่วยแนะนำทันที					
+47. เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาจะให้ความช่วยเหลือ					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียน

กรณีที่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา กรุณาบอกเหตุผล เนื่องจาก

.....

.....

กรณีที่ไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะวิชา นักศึกษาต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือในเรื่องใด

.....

.....

หากนักศึกษามีแนวโน้มในการย้ายคณะ หรือมีปัญหาในด้านการเรียน หรือปัญหาอื่นๆ ต้องการมีส่วนร่วมในการให้สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ กรุณาเขียนชื่อ และหมายเลขโทรศัพท์ เพื่อติดต่อกลับ

ชื่อ..... หมายเลขโทรศัพท์.....

.....

DRPU

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคทางการเรียนของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ปรีดี พนมยงค์ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลเบื้องต้น เช่น เพศ ช่วงเกรดเฉลี่ยรวมจากโรงเรียนเดิม โรงเรียนเดิมที่สังกัด ที่พักอาศัย ภูมิกองทุนหรือไม่ เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์ และแนวโน้มของความคิดเห็นของนักศึกษาในการที่จะย้ายคณะ เพื่อ 1. ผู้วิจัยต้องการทราบว่า ผลการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวหรือไม่ 2. ผู้วิจัยต้องการทราบว่า ปัญหาและอุปสรรค 3. ด้านได้แก่ ด้านตัวนักศึกษาประกอบด้วยการรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ข้อคำถามทั้งหมดนี้มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนหรือไม่ และเป็นปัญหาที่ส่งผลกับการเรียนหรือไม่ ในที่นี้ ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจข้อมูล และนำเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ตอนที่ 1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

4.2 ตอนที่ 2 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ข้อมูลพื้นฐาน กับผลการเรียนของนักศึกษา

4.3 ตอนที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริงเกี่ยวกับ ข้อคำถามภาพรวม 3 ด้าน

4.4 ตอนที่ 4 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนกับข้อคำถาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษาประกอบด้วยการรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

4.5 ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคด้านการเรียนที่ต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือเป็นคำถามปลายเปิด ได้แก่ เหตุผลนักศึกษามีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ เพราะอะไร และ

กรณีไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะนักศึกษาต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือในเรื่องใด และมีปัญหาอุปสรรคในเรื่องใด ทั้งนี้ผู้วิจัย สรุปผลเป็นความถี่ และเปอร์เซ็นต์ ที่นักศึกษาตอบแต่ละข้อคำถาม

สัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

N คือ จำนวน ความถี่

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

Sig. คือ ค่าสถิติแสดงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

.05 คือความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความสัมพันธ์

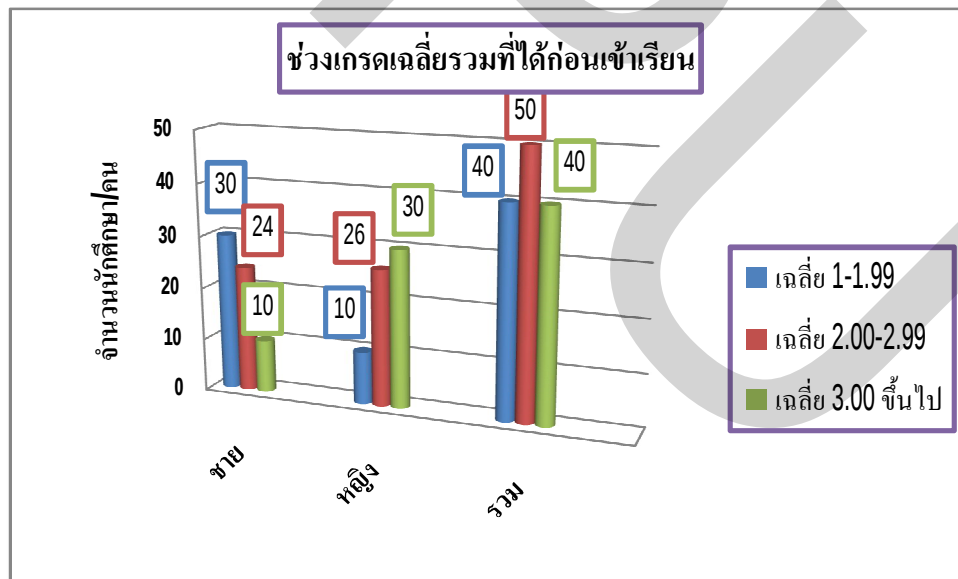
ค่า คือ ค่าความสัมพันธ์

4.1 ตอนที่ 1 ตารางแสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย

เพศ	ช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย			รวม
	เฉลี่ย 1-1.99	เฉลี่ย 2.00-2.99	เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	
ชาย	30	24	10	64
	46.9%	37.5%	15.6%	100.0%
หญิง	10	26	30	66
	15.2%	39.4%	45.5%	100.0%
รวม	40	50	40	130
	30.8%	38.5%	30.8%	100.0%

กราฟที่ 1 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย

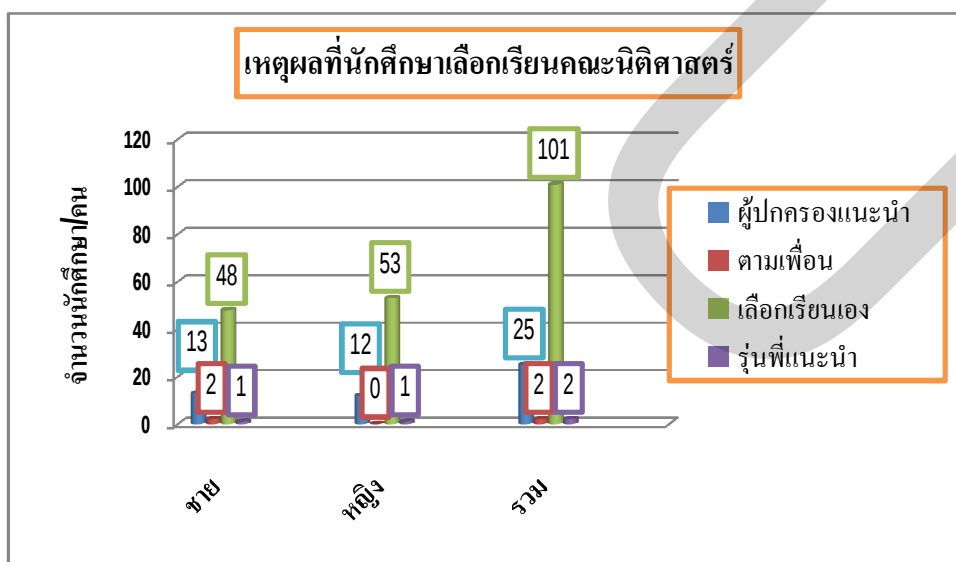

จากตารางพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 130 คน เป็นเพศชาย 64 คน เพศหญิง 66 คน จำแนกตามช่วงเกรดเฉลี่ยที่ได้ก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่าช่วงเกรด 1.00-1.99 รวมร้อยละ 31 ช่วงเกรด 2.00-2.99 รวมร้อยละ 39 และช่วงเกรด 3.00 ขึ้นไป รวมร้อยละ 31

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์

เพศ	เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์				รวม
	ผู้ปกครองแนะนำ	ตามเพื่อน	เลือกเรียนเอง	รุ่นพี่แนะนำ	
ชาย	13	2	48	1	64
	20.3%	3.1%	75.0%	1.6%	100.0%
หญิง	12	0.0	53	1	66
	18.2%	0.0	80.3%	1.5%	100.0%
รวม	25	2	101	2	130
	19.2%	1.5%	77.7%	1.5%	100.0%

กราฟที่ 2 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์

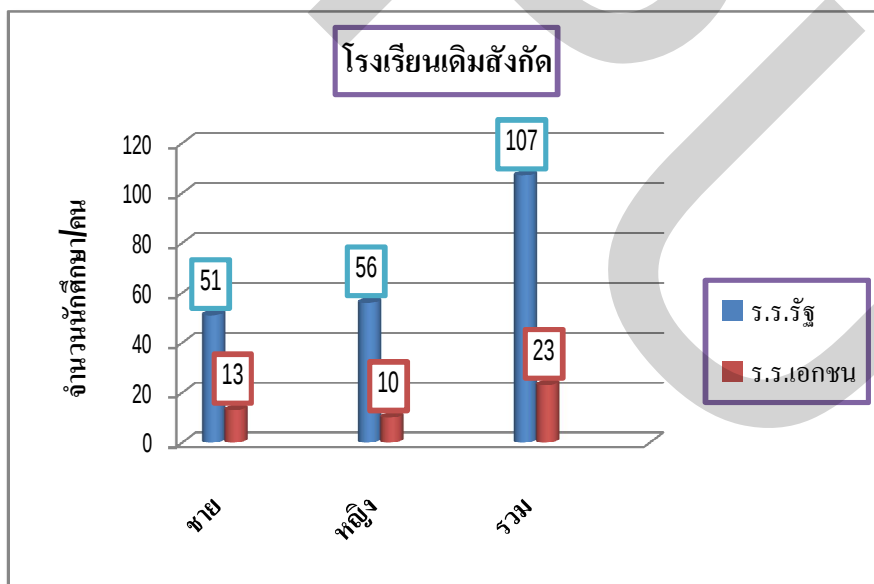

จากตารางพบว่า นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์ อันดับแรกเพราะนักศึกษาเลือกเรียนเองเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 78 รองลงมาเลือกเพราะผู้ปกครองแนะนำ ร้อยละ 19 ส่วนเลือกตามเพื่อน และมีรุ่นพี่แนะนำ ร้อยละ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามโรงเรียนเดิมที่สังกัด

เพศ	โรงเรียนเดิมสังกัด		รวม
	โรงเรียนรัฐ	โรงเรียนเอกชน	
ชาย	51	13	64
	79.7%	20.3%	100.0%
หญิง	56	10	66
	84.8%	15.2%	100.0%
รวม	107	23	130
	82.3%	17.7%	100.0%

กราฟที่ 3 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามโรงเรียนที่สังกัดเดิม

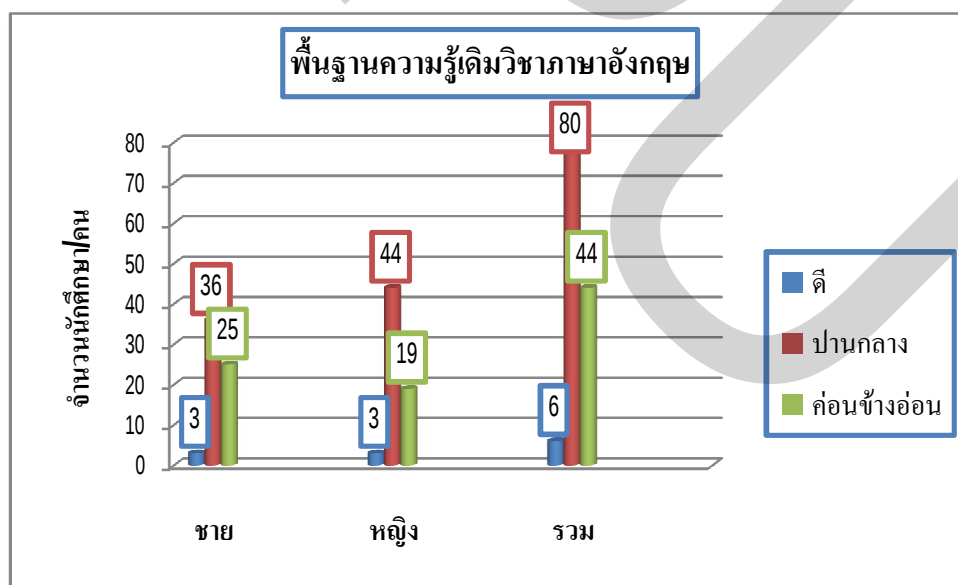

จากตารางพบว่า นักศึกษาส่วนมากเรียนจบจากโรงเรียนของรัฐ ร้อยละ 82 รองลงมาจบจากโรงเรียนเอกชน ร้อยละ 18

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ

เพศ	พื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ			รวม
	ดี	ปานกลาง	ค่อนข้างอ่อน	
ชาย	3	36	25	64
	4.7%	56.3%	39.1%	100.0%
หญิง	3	44	19	66
	4.5%	66.7%	28.8%	100.0%
รวม	6	80	44	130
	4.6%	61.5%	33.8%	100.0%

กราฟที่ 4 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ

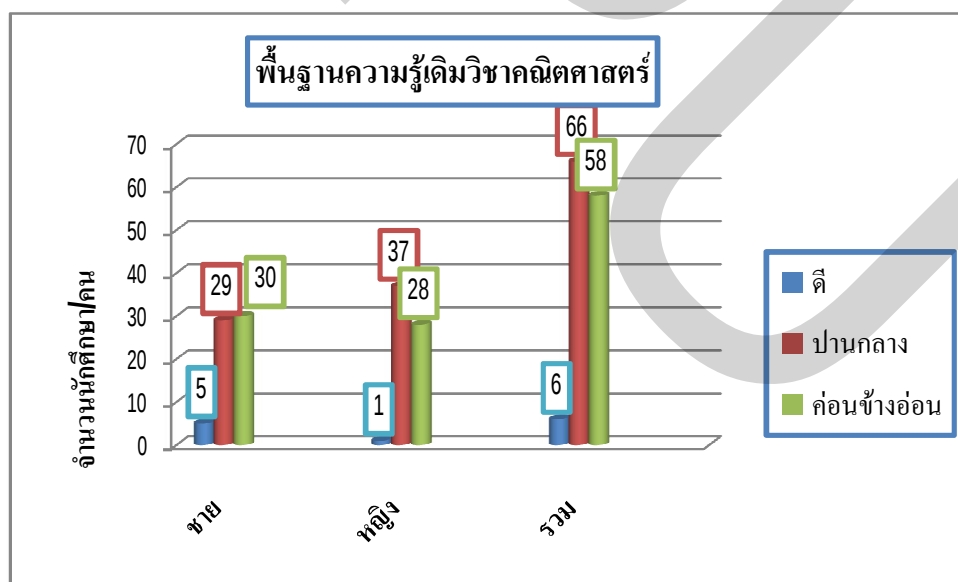

จากตารางพบว่า พื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเดิมส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 62 และค่อนข้างอ่อน ร้อยละ 34 ส่วนที่อยู่ในระดับดี ร้อยละ 5 เท่านั้น

ตารางที่ 5 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์

เพศ	พื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์			รวม
	ดี	ปานกลาง	ค่อนข้างอ่อน	
ชาย	5	29	30	64
	7.8%	45.3%	46.9%	100.0%
หญิง	1	37	28	66
	1.5%	56.1%	42.4%	100.0%
รวม	6	66	58	130
	4.6%	50.8%	44.6%	100.0%

กราฟที่ 5 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามพื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์

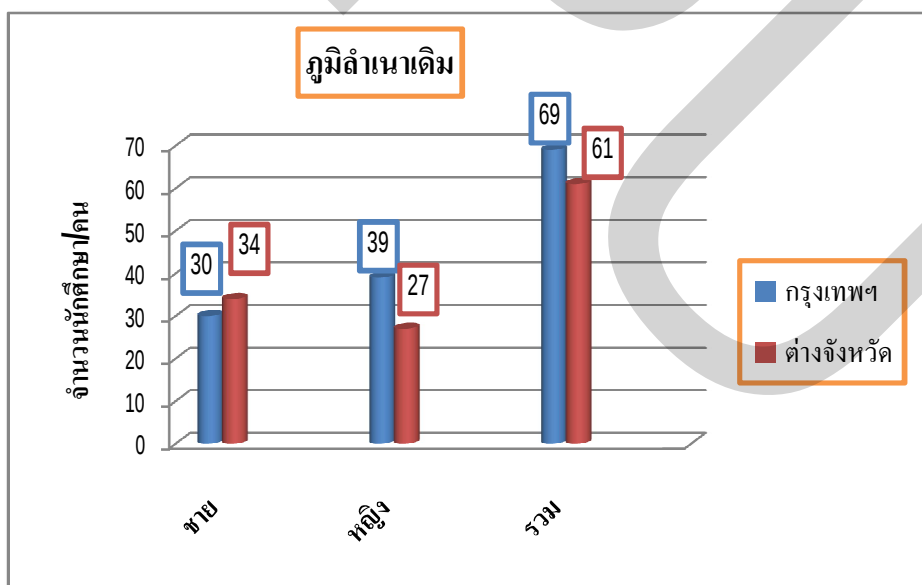

จากตารางพบว่า พื้นฐานความรู้เดิมวิชาคณิตศาสตร์ จากโรงเรียนเดิมส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 51 และค่อนข้างอ่อน ร้อยละ 45 ส่วนที่อยู่ในระดับดี ร้อยละ 5 เท่านั้น

ตารางที่ 6 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

เพศ	ภูมิลำเนาเดิม		รวม
	กรุงเทพ และปริมณฑล	ต่างจังหวัด	
ชาย	30	34	64
	46.9%	53.1%	100.0%
หญิง	39	27	66
	59.1%	40.9%	100.0%
รวม	69	61	130
	53.1%	46.9%	100.0%

กราฟที่ 6 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

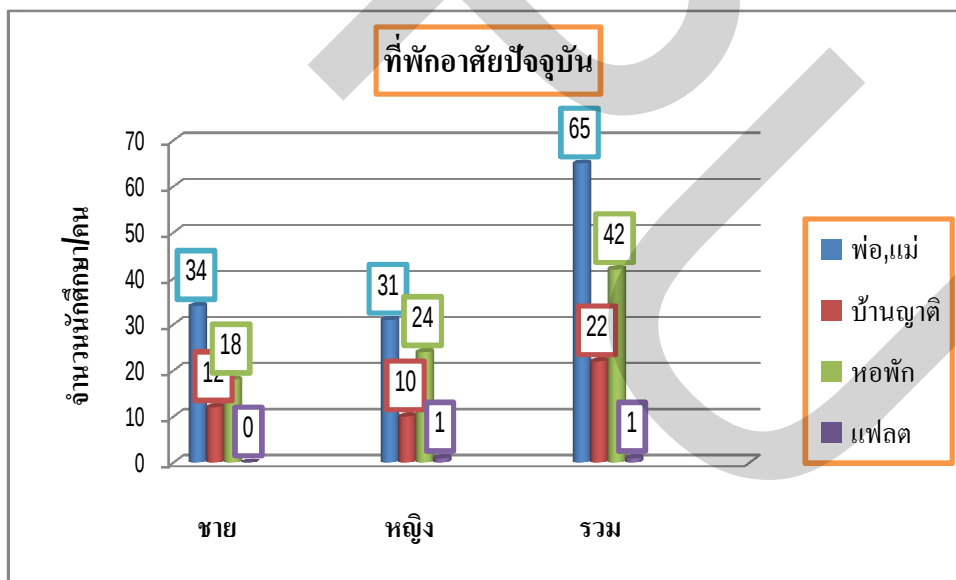

จากตารางพบว่า นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ เป็นนักศึกษากรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล ร้อยละ 53 และต่างจังหวัด ร้อยละ 47

ตารางที่ 7 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามที่พักปัจจุบัน

เพศ	ที่พักอาศัยปัจจุบัน				รวม
	พ่อแม่	บ้านญาติ	หอพัก	แฟลต	
ชาย	34	12	18		64
	53.1%	18.8%	28.1%		100.0%
หญิง	31	10	24	1	66
	47.0%	15.2%	36.4%	1.5%	100.0%
รวม	65	22	42	1	130
	50.0%	16.9%	32.3%	0.8%	100.0%

กราฟที่ 7 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัยปัจจุบัน

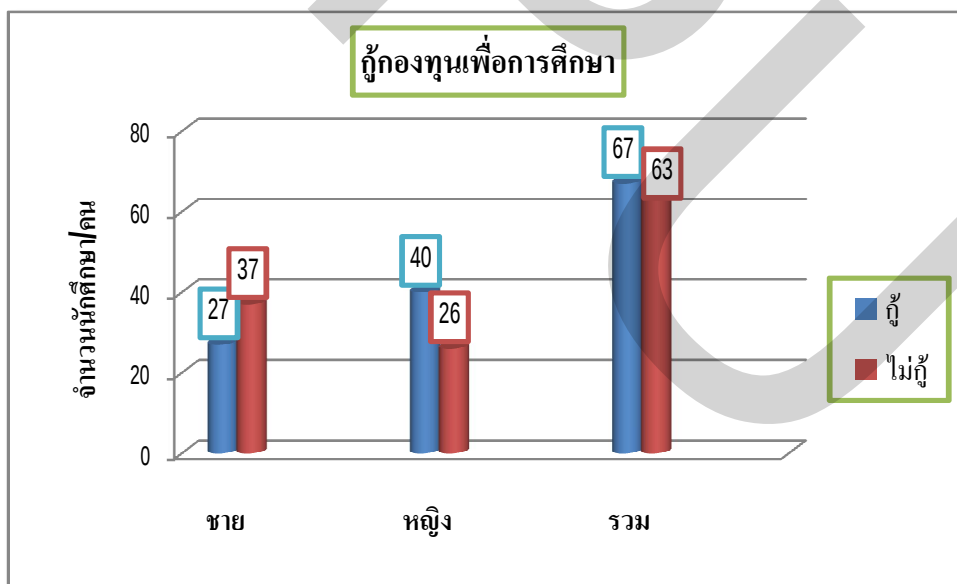

จากตารางพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 50 รองลงมาอยู่หอพัก ร้อยละ 32 และอยู่บ้านญาติ ร้อยละ 17 และอยู่แฟลต ร้อยละ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

เพศ	กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา		รวม
	กู้	ไม่กู้	
ชาย	27	37	64
	42.2%	57.8%	100.0%
หญิง	40	26	66
	60.6%	39.4%	100.0%
รวม	67	63	130
	51.5%	48.5%	100.0%

กราฟที่ 8 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

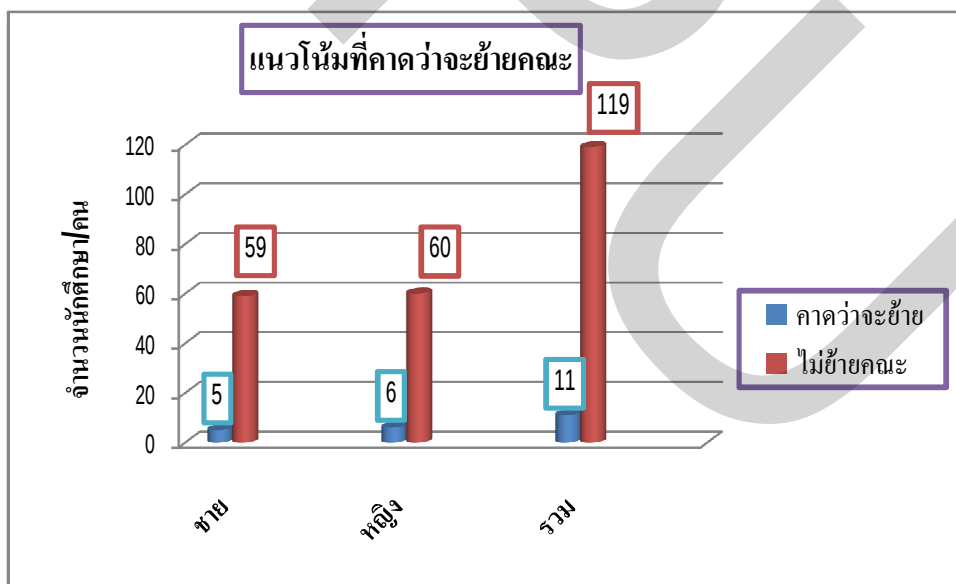

จากตารางพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาร้อยละ 52 และไม่กู้ยืมเงินร้อยละ 48

ตารางที่ 9 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ

เพศ	แนวโน้มที่จะย้ายคณะ		รวม
	คาดว่าจะย้าย	ไม่ย้ายคณะ	
ชาย	5	59	64
	7.8%	92.2%	100.0%
หญิง	6	60	66
	9.1%	90.9%	100.0%
รวม	11	119	130
	8.5%	91.5%	100.0%

กราฟที่ 9 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามแนวโน้มที่นักศึกษาคาดว่าจะย้ายคณะ

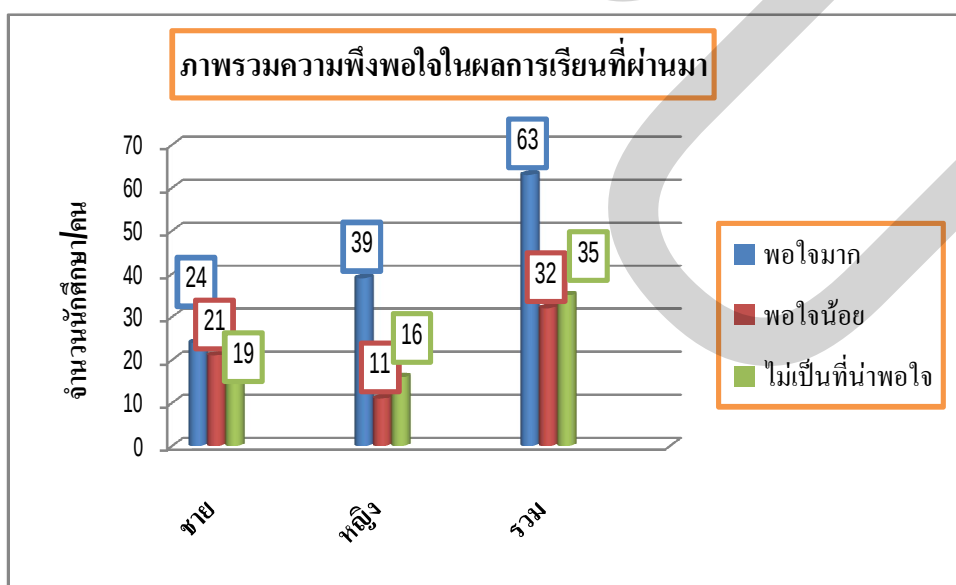

จากตารางพบว่า นักศึกษาส่วนมากมีแนวโน้มไม่ย้ายคณะ ร้อยละ 92 และที่คาดว่าจะย้ายคณะ ร้อยละ 9

ตารางที่ 10 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ความพึงพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา

เพศ	นักศึกษาพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา 1/2552			รวม
	พอใจมาก	พอใจปานกลาง	ไม่เป็นที่น่าพอใจ	
ชาย	24	21	19	64
	37.5%	32.8%	29.7%	100.0%
หญิง	39	11	16	66
	59.1%	16.7%	24.2%	100.0%
รวม	63	32	35	130
	48.5%	24.6%	26.9%	100.0%

กราฟที่ 10 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามภาพรวมความพึงพอใจในผลการเรียนที่ผ่านมา ปีการศึกษา 1/2552

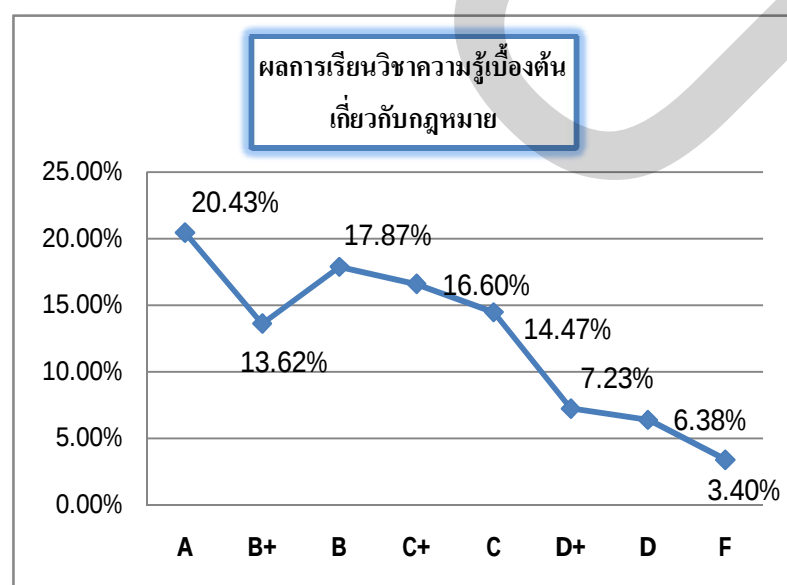

จากตารางพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมา ส่วนมากพอใจมาก ร้อยละ 49 ไม่พอใจ ร้อยละ 27 และพอใจปานกลาง ร้อยละ 25

ตารางที่ 11 ตารางแสดงผลการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ทั้งหมดของชั้นปีที่1 วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายจากนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 235 คน ปีการศึกษา 1/2552

Grad	Frequency	Percent
A	48	20.4
B+	32	13.6
B	42	17.9
C+	39	16.6
C	34	14.5
D+	17	7.2
D	15	6.4
F	8	3.4
Total	235	100.0

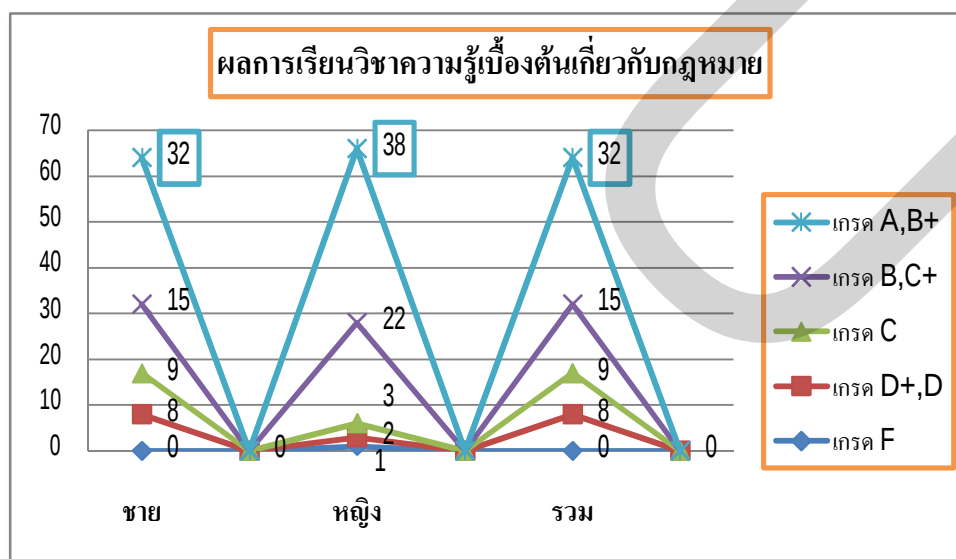
กราฟที่ 11 กราฟแสดงผลการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่1 วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ตารางที่ 12 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

เพศ	ผลการเรียน (ช่วงเกรดที่ได้ในวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย)					รวม
	เกรด F	เกรด D+,D	เกรด C	เกรด B,C+	เกรด A,B+	
ชาย		8	9	15	32	64
		12.5%	14.1%	23.4%	50.0%	100.0%
หญิง	1	2	3	22	38	66
	1.5%	3.0%	4.5%	33.3%	57.6%	100.0%
รวม		8	9	15	32	64
		12.5%	14.1%	23.4%	50.0%	100.0%

กราฟที่ 12 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามผลการเรียน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

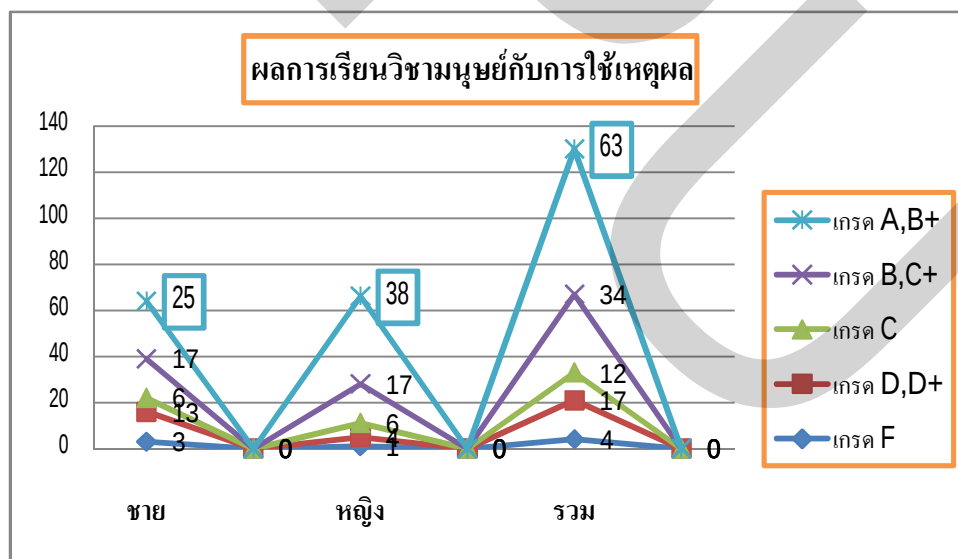

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษาวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย มีผลการเรียนดี (A, B+, B,C+) ร้อยละ 73 ส่วนนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง (C) ร้อยละ 14 และนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ (D+,D, F) ร้อยละ 13 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผลการเรียนวิชา มนุษย์กับการใช้เหตุผล

เพศ	ผลการเรียน (ช่วงเกรดที่ได้ในวิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล)					รวม
	เกรด F	เกรด D+,D	เกรด C	เกรด B,C+	เกรด A,B+	
ชาย	3	13	6	17	25	64
	4.7%	20.3%	9.4%	26.6%	39.1%	100.0%
หญิง	1	4	6	17	38	66
	1.5%	6.1%	9.1%	25.8%	57.6%	100.0%
รวม	4	17	12	34	63	130
	3.1%	13.1%	9.2%	26.2%	48.5%	100.0%

กราฟที่ 13 แสดงจำนวนนักศึกษา จำแนกตามผลการเรียน วิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษาวิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล มีผลการเรียนดี (A, B+, B,C+) ร้อยละ 75 ส่วนนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง (C) ร้อยละ 9 และนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ (D+,D, F) ร้อยละ 16 ตามลำดับ

4.2 ตอนที่ 2 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ข้อมูลพื้นฐาน กับผลการเรียนของนักศึกษา

ตารางที่ 14 ตารางแสดงผลการเรียนจำแนกตามโรงเรียนเดิมที่สังกัด

โรงเรียน เดิมสังกัด	ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม 1/2552)			รวม	ค่า	Sig
	เฉลี่ย 1-1.99	เฉลี่ย 2.00-2.99	เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป			
ร.ร.รัฐ	22	32	53	107	1.77	.411
	20.6%	29.9%	49.5%	100.0%		
ร.ร.เอกชน	3	10	10	23		
	13.0%	43.5%	43.5%	100.0%		
รวม	25	42	63	130		
	19.2%	32.3%	48.5%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือผลการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับนักศึกษาที่เรียน โรงเรียนเดิม สังกัดโรงเรียนรัฐบาล หรือโรงเรียนเอกชน

ตารางที่ 15 ตารางแสดงผลการเรียนรู้จำแนกตามภูมิภาคเดิม

ที่พักเดิม	ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม 1/2552)			รวม	ค่า	Sig
	เฉลี่ย 1-1.99	เฉลี่ย 2.00-2.99	เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป			
กรุงเทพฯ	10	25	34	69	2.43	.296
	14.5%	36.2%	49.3%	100.0%		
ต่างจังหวัด	15	17	29	61		
	24.6%	27.9%	47.5%	100.0%		
รวม	25	42	63	130		
	19.2%	32.3%	48.5%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือผลการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับภูมิลำเนาเดิม ไม่ว่านักศึกษาจะมาจากกรุงเทพมหานคร หรือต่างจังหวัด

ตารางที่ 16 ตารางผลการเรียนจำแนกตามการกู้เงินเรียนเพื่อการศึกษา

กองทุนเพื่อ การศึกษา	ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม 1/2552)			รวม	ค่า	Sig
	เฉลี่ย 1-1.99	เฉลี่ย 2.00-2.99	เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป			
กู้	13	25	29	67	1.83	.399
	19.4%	37.3%	43.3%	100.0%		
ไม่กู้	12	17	34	63		
	19.0%	27.0%	54.0%	100.0%		
รวม	25	42	63	130		
	19.2%	32.3%	48.5%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 กล่าวคือผลการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการกู้กองทุนเพื่อการศึกษา

4.3 ตอนที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริง เกี่ยวกับข้อ

คำถามภาพรวม 3 ด้าน ของระดับปัญหา ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษา ประกอบด้วยการ
รับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่
สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน
โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินค่านี้ใช้ตามแบบของ Likert พิจารณาจากหลักเกณฑ์เฉลี่ย
ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	ระดับความเป็นจริง
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

ตารางที่ 17 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นจริง เกี่ยวกับข้อคำถาม
ภาพรวม 3 ด้าน และรายชื่อ จำนวน 47 ข้อคำถาม

ข้อคำถาม	$\bar{X}$ (Mean)	Std. Deviation	ระดับ ความจริง
1. ด้านตัวนักศึกษา			
1.1 (การรับรู้ความสามารถ)			
-1. นักศึกษาอ่านหนังสือแล้วไม่จำ	3.02	0.7621	ปานกลาง
-2. นักศึกษาไม่เข้าใจวิชาที่เรียน	3.03	0.7869	ปานกลาง
-3. นักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชาบางวิชาที่เรียนยากเกินไป	2.85	0.8018	ปานกลาง
-4. นักศึกษา มักจะเรียนไม่ทันเพื่อน	2.55	0.9074	ปานกลาง
+5. นักศึกษามีความมั่นใจว่าจะต้องเรียนให้จบหลักสูตร	4.55	0.7682	มากที่สุด
+6. นักศึกษามีความพยายามจนสอบได้คะแนนดีขึ้น	4.28	0.8281	มาก
+7. นักศึกษามีความพยายามอ่านหนังสือทุกวัน	3.14	0.9129	ปานกลาง
-8. นักศึกษาชอบวิชาที่เรียนมากแต่ทำคะแนนได้ไม่ดี	3.08	1.0786	ปานกลาง
รวม	3.43	0.4790	ปานกลาง
1.2 (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์)			
+9. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศึกษาอยู่	3.68	0.7679	มาก
-10. นักศึกษาขาดเรียนเป็นประจำ	1.78	1.0059	น้อย
+11. นักศึกษาทบทวนหนังสือเพื่อให้ได้คะแนนดี	3.36	0.7973	ปานกลาง
+12. นักศึกษาสอบทุกครั้งจนสุดความสามารถเสมอ	4.21	0.7746	มาก
+13. นักศึกษาไม่ชอบบางวิชาแต่จะพยายามเรียนให้ได้คะแนนดี	4.04	0.7088	มาก
+14. นักเรียนมีสมาธิในการเรียนทุกครั้ง	3.22	0.7182	ปานกลาง

ข้อคำถาม	$\bar{X}$ (Mean)	Std. Deviation	ระดับ ความจริง
-15. นักศึกษาชอบบททวนบทเรียนเฉพาะในช่วงสอบ	3.74	0.9027	มาก
+16. เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนนักศึกษาจะถามผู้สอนทันที	2.85	0.9970	ปานกลาง
+17. นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.02	0.8578	ปานกลาง
-18. การเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อย	3.35	0.9793	ปานกลาง
รวม	3.33	0.3651	ปานกลาง
2. ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว			
2.1 (สัมพันธภาพในครอบครัว)			
+19. ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา	4.17	0.8083	มาก
-20. ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนของนักศึกษา	1.79	0.9859	น้อย
+21. นักศึกษาสามารถปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง	4.14	1.0020	มากที่สุด
-22. นักศึกษาทำอะไรโดยไม่สนใจสมาชิกในครอบครัว	1.94	0.8958	น้อย
+23. นักศึกษาช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทำงานบ้าน	3.48	1.1084	ปานกลาง
+24. สมาชิกในครอบครัวช่วยแก้ปัญหาการเรียนให้กับนักศึกษาเสมอ	3.55	1.0351	มาก
+25. สมาชิกในครอบครัวให้ความรักความอบอุ่นดี	4.40	0.8680	มาก
+26. เมื่อมีเวลว่างนักศึกษจะให้เวลาอยู่กับครอบครัว	3.87	1.0297	ปานกลาง
-27. สมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น	1.80	1.1773	น้อย
+28. บิดามารดาทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษา	4.43	0.7360	มากที่สุด
รวม	3.36	0.3513	ปานกลาง

ข้อคำถาม	$\bar{X}$ (Mean)	Std. Deviation	ระดับ ความจริง
3. ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย			
3.1 (สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน)			
+29. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	3.85	0.7920	มาก
+30. ผู้สอนให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษา	3.82	0.7448	มาก
+31. ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน	3.76	0.8241	มาก
+32. ผู้สอนมักจะว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียน	3.00	0.9883	ปานกลาง
+33. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องที่เรียน	3.97	0.8531	มาก
+34. ผู้สอนถามสาเหตุนักเรียนที่มาเรียนสาย และขาดเรียนเป็นประจำ	3.25	1.0291	ปานกลาง
+35. ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานในชั้นเรียนอย่างเต็มความสามารถ	3.76	0.7856	มาก
+36. นักศึกษาไว้วางใจอาจารย์ผู้สอนในการให้คะแนนสอบอย่างเท่าเทียม	3.82	0.8114	มาก
-37. ผู้สอนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา	2.12	1.0784	น้อย
+38. นักศึกษาสามารถปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง	3.35	0.9702	ปานกลาง
รวม	3.47	0.4449	ปานกลาง
3.2 (สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน)			
+39. นักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนอยากทำงานกลุ่ม หรือทบทวนบทเรียนด้วย	3.45	0.7482	ปานกลาง
+40. เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	3.67	0.7715	มาก
+41. เพื่อน ๆ และนักศึกษาจะจับกลุ่มติวหนังสือกัน	3.43	1.0187	ปานกลาง

ข้อคำถาม	$\bar{X}$ (Mean)	Std. Deviation	ระดับ ความจริง
+42. ทุกครั้งที่ไม่สบายใจนักศึกษาจะมีเพื่อนคอยให้กำลังใจ	3.68	1.0132	มาก
-43. เพื่อนมักจะชวนนักศึกษาโดดเรียนเสมอ	1.98	0.9682	น้อย
-44. นักศึกษามักจะชวนเพื่อนโดดเรียนเสมอ	1.77	0.9363	น้อย
+45. เวล่านักศึกษาโดดเรียนเพื่อนๆ จะแสดงความห่วงใย	3.54	0.8640	มาก
+46. เมื่อเพื่อนทำการบ้านไม่ได้นักศึกษาจะเข้าไปช่วยแนะนำทันที	3.42	0.7960	ปานกลาง
+47. เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาจะให้ความช่วยเหลือ	3.92	0.8719	มาก
รวม	3.21	0.5061	ปานกลาง

จากตารางพบว่า ค่าเฉลี่ย ของความคิดเห็นของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ที่มีต่อความเป็นจริงเกี่ยวกับข้อคำถามในแต่ละด้าน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ด้านตัวนักศึกษา

การรับรู้ความสามารถ $\bar{X} = 3.43$ อยู่ในระดับปานกลาง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ $\bar{X} = 3.33$ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัว $\bar{X} = 3.36$ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน $\bar{X} = 3.47$ อยู่ในระดับปานกลาง

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน $\bar{X} = 3.21$ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ การรับรู้ความสามารถตนเอง และสัมพันธภาพในครอบครัว ที่นักศึกษาให้ความสำคัญ ตามลำดับ

4.4 ตอนที่ 4 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนกับข้อคำถามภาพรวม 3 ด้าน

ตารางที่ 18 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ระหว่างข้อคำถาม เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในแต่ละด้าน โดยตารางแสดงภาพรวมของความสัมพันธ์ กับผลการเรียน

ข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค	ค่า	Sig
ด้านตัวนักศึกษา		
การรับรู้ความสามารถ	15.187	.005
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	17.706	.003
ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว		
สัมพันธภาพในครอบครัว	21.281	.001
ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย		
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน	22.779	.001
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	24.623	.001

จากตารางพบว่า ในภาพรวม ของข้อคำถามใน ด้านตัวนักศึกษา ได้แก่การรับรู้ความสามารถ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางด้านครอบครัว และสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่นักศึกษาคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยคิดว่าปัจจัยต่าง ๆ มีผลต่อการเรียน ไปในแนวทางเดียวกัน

ทั้งนี้ผู้วิจัย นำเสนอรายละเอียดของข้อคำถาม ทุกข้อคำถามที่มีความสัมพันธ์ และไม่มีสัมพันธ์ กับผลการเรียน โดยดูจากช่วงเกรดเฉลี่ยรวม พิจารณากับข้อคำถามรายชื่อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 19 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 1 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-1. นักศึกษาอ่านหนังสือแล้วจำไม่ได้				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	5	13	7	25	1.626	.805
	20.0%	52.0%	28.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	7	28	7	42		
	16.7%	66.7%	16.7%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	11	38	14	63		
	17.5%	60.3%	22.2%	100.0%		
รวม	23	79	28	130		
	17.7%	60.8%	21.5%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อ นักศึกษาอ่านหนังสือแล้วจำไม่ได้ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 22 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 18 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 28 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 20
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 17 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 17
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 14 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 11

ตารางที่ 20 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง
ในหัวข้อที่ 2 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-2. นักศึกษาไม่เข้าใจวิชาที่เรียน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	4	10	11	25	4.861	.264
	16.0%	40.0%	44.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	9	24	9	42		
	21.4%	57.1%	21.4%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	12	37	14	63		
	19.0%	58.7%	22.2%	100.0%		
รวม	25	71	34	130		
	19.2%	54.6%	26.2%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อ นักศึกษาไม่ค่อยเข้าใจวิชาที่เรียนในบางวิชานั้นคือทั้งสามกลุ่ม
ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 26 และเห็นว่าเป็นความจริง
น้อย ร้อยละ 19 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 44 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 21 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 21
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 22 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 19

ตารางที่ 21 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง
ในหัวข้อที่ 3 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-3. นักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชา บางวิชาที่เรียนยากเกินไป				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	6	13	6	25	3.083	.570
	24.0%	52.0%	24.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	14	24	4	42		
	33.3%	57.1%	9.5%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	17	34	12	63		
	27.0%	54.0%	19.0%	100.0%		
รวม	37	71	22	130		
	28.5%	54.6%	16.9%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาคิดว่าเนื้อหาวิชาบางวิชาที่เรียนยากเกินไป นั่นคือทั้ง
สามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 17 และเห็นว่าเป็น
ความจริงน้อย ร้อยละ 29 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 24 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 24
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 10 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 33
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 19 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 27

ตารางที่ 22 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง
ในหัวข้อที่ 4 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-4. นักศึกษา มักจะเรียนไม่ทันเพื่อน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	4	13	8	25	16.934	.003
	16.0%	52.0%	32.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	23	17	2	42		
	54.8%	40.5%	4.8%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	33	21	9	63		
	52.4%	33.3%	14.3%	100.0%		
รวม	60	51	19	130		
	46.2%	39.2%	14.6%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามักจะเรียนไม่ทันเพื่อน นั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็น
ในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 15 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 46
เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 32 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 5 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 55
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 14 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 52

ตารางที่ 23 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง
ในหัวข้อที่ 5 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+5. นักศึกษามีความมั่นใจว่าจะต้องเรียนให้จบหลักสูตร				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	2 8.0%	4 16.0%	19 76.0%	25 100.0%	9.016	.051
เฉลี่ย 2.00-2.99	- -	4 9.5%	38 90.5%	42 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1 1.6%	2 3.2%	60 95.2%	63 100.0%		
รวม	3 2.3%	10 7.7%	117 90.0%	130 100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีความมั่นใจว่าจะต้องเรียนให้จบหลักสูตร นั่นคือทั้ง
สามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 90 และเห็นว่าเป็น
ความจริงน้อย ร้อยละ 2 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 76 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 91 และ ไม่มีความเห็นว่าเป็น
จริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 95 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2

ตารางที่ 24 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง ในหัวข้อที่ 6 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+6. นักศึกษามีความพยายามจนสอบได้คะแนนดีขึ้นไป				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	3 12.0%	9 36.0%	13 52.0%	25 100.0%	23.380	.000
เฉลี่ย 2.00-2.99	-	6 14.3%	36 85.7%	42 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	4 6.3%	59 93.7%	63 100.0%		
รวม	3 2.3%	19 14.6%	108 83.1%	130 100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีความพยายามจนสอบได้คะแนนดีขึ้นไป นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 83 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 52 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 86 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 94 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 25 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง
ในหัวข้อที่ 7 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+7. นักศึกษามีความพยายามอ่านหนังสือทุกวัน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	10	6	9	25	11.732	.021
	40.0%	24.0%	36.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	5	21	16	42		
	11.9%	50.0%	38.1%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	13	35	15	63		
	20.6%	55.6%	23.8%	100.0%		
รวม	28	62	40	130		
	21.5%	47.7%	30.8%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีความพยายามอ่านหนังสือทุกวัน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม
ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 31 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
ร้อยละ 22 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 36 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 40
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 38 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 24 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 21

ตารางที่ 26 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถตนเอง
ในหัวข้อที่ 8 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-8. นักศึกษาชอบวิชาที่เรียนมากแต่ยังทำคะแนนได้ไม่ดี				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	1 4.0%	6 24.0%	18 72.0%	25 100.0%	17.727	.003
เฉลี่ย 2.00-2.99	8 19.0%	21 50.0%	13 31.0%	42 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	26 41.3%	24 38.1%	13 20.6%	63 100.0%		
รวม	35 26.9%	51 39.2%	44 33.8%	130 100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาชอบวิชาที่เรียนมากแต่ทำคะแนนได้ไม่ดำนั้นคือทั้งสาม
กลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 34 และเห็นว่าเป็นความจริง
น้อย ร้อยละ 27 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 72 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 4
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 31 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 19
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 21 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 41

ตารางที่ 27 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 9 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+9. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศึกษาอยู่				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	9	5	11	25	21.214	.001
	36.0%	20.0%	44.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	1	7	34	42		
	2.4%	16.7%	81.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1	20	42	63		
	1.6%	31.7%	66.7%	100.0%		
รวม	11	32	87	130		
	8.5%	24.6%	66.9%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามีความกระตือรือร้นในสิ่งที่ศึกษาอยู่นั้นคือทั้งสามกลุ่ม
ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 67 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
ร้อยละ 9 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 44 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 36
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 81 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 67 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2

ตารางที่ 28 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 10 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-10. นักศึกษาขาดเรียนเป็นประจำ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	14	7	4	25	17.283	.001
	56.0%	28.0%	16.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	28	13	1	42		
	66.7%	31.0%	2.4%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	57	4	2	63		
	90.5%	6.3%	3.2%	100.0%		
รวม	99	24	7	130		
	76.2%	18.5%	5.4%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาขาดเรียนเป็นประจำ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็น
ในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 5 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 76 เมื่อ
กล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 56
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 2 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 67
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 3 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 91

ตารางที่ 29 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 11 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+11. นักศึกษาทุ่มเทอ่านหนังสือเพื่อให้ได้คะแนนดี				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	8	5	12	25	11.830	.001
	32.0%	20.0%	48.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	3	27	12	42		
	7.1%	64.3%	28.6%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	32	29	63		
	3.2%	50.8%	46.0%	100.0%		
รวม	13	64	53	130		
	10.0%	49.2%	40.8%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาทุ่มเทอ่านหนังสือเพื่อให้ได้คะแนนดี นั่นคือทั้งสามกลุ่ม
ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 41 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
ร้อยละ 10 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 48 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 32
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 29 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 7
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 46 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 3

ตารางที่ 30 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 12 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+12. นักศึกษาสอบทุกครั้งจนสุดความสามารถเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	-	8	17	25	8.338	.069
	-	32.0%	68.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	1	3	38	42		
	2.4%	7.1%	90.5%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	8	53	63		
	3.2%	12.7%	84.1%	100.0%		
รวม	3	19	108	130		
	2.3%	14.6%	83.1%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาสอบทุกครั้งจนสุดความสามารถเสมอ นั่นคือทั้งสาม
กลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 83 และเห็นว่าเป็นความ
จริงน้อย ร้อยละ 2 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 68 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 91 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 84 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 3

ตารางที่ 31 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 13 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+13. นักศึกษาไม่ชอบบางวิชาแต่จะพยายามเรียนให้ได้ คะแนนดี				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	-	6	19	25	3.976	.523
	-	24.0%	76.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	-	6	36	42		
	-	14.3%	85.7%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	12	49	63		
	3.2%	19.0%	77.8%	100.0%		
รวม	2	24	104	130		
	1.5%	18.5%	80.0%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา "ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาไม่ชอบบางวิชาแต่จะพยายามเรียนให้ได้คะแนนดี นั้น
คือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 80 และเห็นว่าเป็น
ความจริงน้อย ร้อยละ 2 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 76 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 86 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 22 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 19

ตารางที่ 32 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 14 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+14. นักเรียนมีสมาธิในการเรียนทุกครั้ง				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	8	9	8	25	7.387	.083
	32.0%	36.0%	32.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	3	22	17	42		
	7.1%	52.4%	40.5%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	8	32	23	63		
	12.7%	50.8%	36.5%	100.0%		
รวม	8	9	8	25		
	32.0%	36.0%	32.0%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักเรียนมีสมาธิในการเรียนทุกครั้ง นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้
ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 32 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
ร้อยละ 32 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 32 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 32
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 41 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 7
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 37 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 13

ตารางที่ 33 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 15 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-15. นักศึกษาชอบบทบทเรียนเฉพาะในช่วงสอบ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	3	9	13	25	11.700	.019
	12.0%	36.0%	52.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	4	25	13	42		
	9.5%	59.5%	31.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	4	47	12	63		
	6.3%	74.6%	19.0%	100.0%		
รวม	11	81	38	130		
	8.5%	62.3%	29.2%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาชอบบทบทเรียนเฉพาะในช่วงสอบ นั่นคือทั้งสาม
กลุ่ม ให้ความเห็นแนวทางเดียวกันโดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 29 และเห็นว่าเป็นความ
จริงน้อย ร้อยละ 9 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 52 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 31 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 19 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 6

ตารางที่ 34 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 16 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+16. เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนนักศึกษาจะถามผู้สอนทันที				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	10 40.0%	11 44.0%	4 16.0%	25 100.0%	4.834	.312
เฉลี่ย 2.00-2.99	12 28.6%	17 40.5%	13 31.0%	42 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	29 46.0%	19 30.2%	15 23.8%	63 100.0%		
รวม	51 39.2%	47 36.2%	32 24.6%	130 100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อ เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนนักศึกษาจะถามผู้สอนทันที นั่นคือทั้ง
สามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 25 และเห็นว่าเป็น
ความจริงน้อย ร้อยละ 39 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 40
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 31 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 29
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 24 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 46

ตารางที่ 35 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 17 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+17. นักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	10 40.0%	10 40.0%	5 20.0%	25 100.0%	11.120	.052
เฉลี่ย 2.00-2.99	4 9.5%	25 59.5%	13 31.0%	42 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	17 27.0%	36 57.1%	10 15.9%	63 100.0%		
รวม	31 23.8%	71 54.6%	28 21.5%	130 100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้
ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 22 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
ร้อยละ 24 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 20 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 40
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 31 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 27

ตารางที่ 36 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านตัวนักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในหัวข้อที่ 18 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-18. การเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อย				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	7	8	10	25	2.710	.581
	28.0%	32.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	6	18	18	42		
	14.3%	42.9%	42.9%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	11	21	31	63		
	17.5%	33.3%	49.2%	100.0%		
รวม	24	47	59	130		
	18.5%	36.2%	45.4%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อการเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อยนั้นคือ
ทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 45 และเห็นว่า
เป็นความจริงน้อย ร้อยละ 19 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 40 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 28
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 43 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 14
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 49 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 18

ตารางที่ 37 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 19 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+19. ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	5	4	16	25	14.983	.011
	20.0%	16.0%	64.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99		6	36	42		
		14.3%	85.7%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป		8	55	63		
		12.7%	87.3%	100.0%		
รวม	5	18	107	130		
	3.8%	13.8%	82.3%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษานั้นคือทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 82 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 4 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 64 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 20
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 86 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 87 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 38 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 20 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-20. ผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนของนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	10	11	4	25	17.817	.001
	40.0%	44.0%	16.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	34	5	3	42		
	81.0%	11.9%	7.1%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	59	3	1	63		
	93.7%	4.8%	1.6%	100.0%		
รวม	103	19	8	130		
	79.2%	14.6%	6.2%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้ปกครองไม่สนใจซักถามเรื่องการเรียนของนักศึกษา นั้นก็ทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 6 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 79 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 40
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 7 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 81
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 2 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 94

ตารางที่ 39 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 21 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+21. นักศึกษาสามารถปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	3	6	16	25	4.628	.330
	12.0%	24.0%	64.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	4	6	32	42		
	9.5%	14.3%	76.2%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	9	52	63		
	3.2%	14.3%	82.5%	100.0%		
รวม	9	21	100	130		
	6.9%	16.2%	76.9%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาสามารถปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครอง นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 77 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 7 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 64 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 76 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 83 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 3

ตารางที่ 40 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 22 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-22. นักศึกษาทำอะไรโดยไม่สนใจสมาชิกในครอบครัว				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	14	8	3	25	14.179	.004
	56.0%	32.0%	12.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	27	13	2	42		
	64.3%	31.0%	4.8%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	56	6	1	63		
	88.9%	9.5%	1.6%	100.0%		
รวม	97	27	6	130		
	74.6%	20.8%	4.6%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาทำอะไรโดยไม่สนใจสมาชิกในครอบครัว นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 5 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 75 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 12 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 56
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 5 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 64
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 2 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 89

ตารางที่ 41 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 23 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+23. นักศึกษาช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทำงานบ้าน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	5	9	11	25	3.638	.041
	20.0%	36.0%	44.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	6	18	18	42		
	14.3%	42.9%	42.9%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	7	19	37	63		
	11.1%	30.2%	58.7%	100.0%		
รวม	18	46	66	130		
	13.8%	35.4%	50.8%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัวทำงานบ้าน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 51 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 14 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 44 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 20
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 43 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 14
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 59 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 11

ตารางที่ 42 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 24 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+24. สมาชิกในครอบครัวช่วยแก้ปัญหาการเรียนให้กับ นักศึกษาเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	2	14	9	25	9.339	.446
	8.0%	56.0%	36.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	8	11	23	42		
	19.0%	26.2%	54.8%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	9	15	39	63		
	14.3%	23.8%	61.9%	100.0%		
รวม	19	40	71	130		
	14.6%	30.8%	54.6%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อสมาชิกในครอบครัวช่วยแก้ปัญหาการเรียนให้กับนักศึกษาเสมอ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 55 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 15 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 36 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 55 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 19
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 62 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 14

ตารางที่ 43 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 25 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+25. สมาชิกในครอบครัวให้ความรักความอบอุ่นแก่นักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	4	4	17	25	13.513	.004
	16.0%	16.0%	68.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	1	6	35	42		
	2.4%	14.3%	83.3%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1	2	60	63		
	1.6%	3.2%	95.2%	100.0%		
รวม	6	12	112	130		
	4.6%	9.2%	86.2%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อสมาชิกในครอบครัวให้ความรักความอบอุ่นแก่นักศึกษานั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 86 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 68 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 83 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 95 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 2

ตารางที่ 44 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 26 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+26. เมื่อมีเวลาว่างนักศึกษาจะให้เวลาอยู่กับครอบครัว				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	4	12	9	25	14.614	.006
	16.0%	48.0%	36.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	5	13	24	42		
	11.9%	31.0%	57.1%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	3	11	49	63		
	4.8%	17.5%	77.8%	100.0%		
รวม	12	36	82	130		
	9.2%	27.7%	63.1%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเมื่อมีเวลาว่างนักศึกษาจะให้เวลาอยู่กับครอบครัว นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 63 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 9 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 36 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 57 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 78 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 5

ตารางที่ 45 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 27 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-27. สมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	12	8	5	25	15.152	.002
	48.0%	32.0%	20.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	35	2	5	42		
	83.3%	4.8%	11.9%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	53	6	4	63		
	84.1%	9.5%	6.3%	100.0%		
รวม	100	16	14	130		
	76.9%	12.3%	10.8%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อสมาชิกในครอบครัวไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 11 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 77 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 20 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 48
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 12 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 83
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 6 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 84

ตารางที่ 46 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวในเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวในหัวข้อที่ 28 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+28. บิดามารดาทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	1	7	17	25	13.608	.006
	4.0%	28.0%	68.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	1	1	40	42		
	2.4%	2.4%	95.2%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	-	5	58	63		
	-	7.9%	92.1%	100.0%		
รวม	2	13	115	130		
	1.5%	10.0%	88.5%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อบิดามารดาทำเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักศึกษานั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 89 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 68 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 4
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 95 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 92 และไม่มีความเห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 47 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพ
ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 29 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+29. ผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	1	14	10	25	15.121	.006
	4.0%	56.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99		10	32	42		
		23.8%	76.2%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	4	13	46	63		
	6.3%	20.6%	73.0%	100.0%		
รวม	5	37	88	130		
	3.8%	28.5%	67.7%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษานั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้
ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 68 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อย
ละ 4 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 40 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 4
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 76 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 73 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อยร้อยละ 6

ตารางที่ 48 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 30 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+30. ผู้สอนให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	2 8.0%	16 64.0%	7 28.0%	25 100.0%	16.421	.002
เฉลี่ย 2.00-2.99		11 26.2%	31 73.8%	42 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป		17 27.0%	46 73.0%	63 100.0%		
รวม	2 1.5%	44 33.8%	84 64.6%	130 100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษานั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 65 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 28 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 74 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 73 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตารางที่ 49 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 31 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+31. ผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	3	12	10	25	7.340	.106
	12.0%	48.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	1	12	29	42		
	2.4%	28.6%	69.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	3	18	42	63		
	4.8%	28.6%	66.7%	100.0%		
รวม	7	42	81	130		
	5.4%	32.3%	62.3%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนให้ความยุติธรรมแก่นักศึกษาทุกคน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 62 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 40 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 69 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 67 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5

ตารางที่ 50 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 32 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+32. ผู้สอนมักจะว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	4	18	3	25	12.669	.053
	16.0%	72.0%	12.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	10	14	18	42		
	23.8%	33.3%	42.9%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	20	26	17	63		
	31.7%	41.3%	27.0%	100.0%		
รวม	34	58	38	130		
	26.2%	44.6%	29.2%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนมักจะว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 29 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 26 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 12 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 43 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 24
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 27 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 32

ตารางที่ 51 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 33 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+33. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องที่เรียน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	2	11	12	25	9.322	.032
	8.0%	44.0%	48.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	1	11	30	42		
	2.4%	26.2%	71.4%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	3	9	51	63		
	4.8%	14.3%	81.0%	100.0%		
รวม	6	31	93	130		
	4.6%	23.8%	71.5%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเรื่องที่เรียนนั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 72 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 48 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 71 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 81 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5

ตารางที่ 52 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพ
ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 34 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+34. ผู้สอนถามสาเหตุนักเรียนที่มาเรียนสายและขาดเรียนเป็นประจำ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	4	11	10	25	4.656	.304
	16.0%	44.0%	40.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	13	13	16	42		
	31.0%	31.0%	38.1%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	12	18	33	63		
	19.0%	28.6%	52.4%	100.0%		
รวม	29	42	59	130		
	22.3%	32.3%	45.4%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนถามสาเหตุนักเรียนที่มาเรียนสาย และขาดเรียนเป็นประจำ
นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 45 และ
เห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 22 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 40 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 38 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 31
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 52 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 19

ตารางที่ 53 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพ
ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 35 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+35. ผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานในชั้นเรียนอย่าง เต็มความสามารถ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	4	15	6	25	15.098	.010
	16.0%	60.0%	24.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99		14	28	42		
		33.3%	66.7%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1	15	47	63		
	1.6%	23.8%	74.6%	100.0%		
รวม	5	44	81	130		
	3.8%	33.8%	62.3%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนให้โอกาสนักศึกษาได้ทำงานอย่างเต็ม ความสามารถ นั้น
คือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 62 และเห็นว่าเป็น
ความจริงน้อย ร้อยละ 4 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 24 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 16
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 67 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 75 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2

ตารางที่ 54 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพ
ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 36 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+36. นักศึกษาไว้วางใจอาจารย์ผู้สอนในการให้คะแนน สอบอย่างเท่าเทียม				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	3	13	9	25	10.610	.006
	12.0%	52.0%	36.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99		10	32	42		
		23.8%	76.2%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	2	18	43	63		
	3.2%	28.6%	68.3%	100.0%		
รวม	5	41	84	130		
	3.8%	31.5%	64.6%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาไว้วางใจอาจารย์ผู้สอนในการให้คะแนนอย่างเท่าเทียม
นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 65 และเห็นว่าเป็น
ความจริงน้อย ร้อยละ 4 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 36 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 76 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 68 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 3

ตารางที่ 55 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 37 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	37. ผู้สอนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	7	15	3	25	15.867	.020
	28.0%	60.0%	12.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	32	4	6	42		
	76.2%	9.5%	14.3%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	46	8	9	63		
	73.0%	12.7%	14.3%	100.0%		
รวม	85	27	18	130		
	65.4%	20.8%	13.8%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อผู้สอนมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนักศึกษานั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 14 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 65 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 12 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 28
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 14 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 76
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 14 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 73

ตารางที่ 56 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน หัวข้อที่ 38 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+38. นักศึกษาสามารถปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	3	13	9	25	4.315	.358
	12.0%	52.0%	36.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	7	16	19	42		
	16.7%	38.1%	45.2%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	12	18	33	63		
	19.0%	28.6%	52.4%	100.0%		
รวม	22	47	61	130		
	16.9%	36.2%	46.9%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาสามารถปรึกษาอาจารย์ผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง นั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 47 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 17 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 36 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 12
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 45 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 17
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 52 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 19

ตารางที่ 57 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 39 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+39. นักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนอยากทำงานกลุ่ม หรือ ทบทวนบทเรียนด้วย				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	5 20.0%	11 44.0%	9 36.0%	25 100.0%	12.502	.003
เฉลี่ย 2.00-2.99		26 61.9%	16 38.1%	42 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	5 7.9%	21 33.3%	37 58.7%	63 100.0%		
รวม	10 7.7%	58 44.6%	62 47.7%	130 100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษาเป็นคนที่เพื่อนอยากทำงานกลุ่มหรือทบทวนบทเรียนด้วย นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 48 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 36 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 20
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 38 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 59 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8

ตารางที่ 58 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 40 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+40. เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	6	10	9	25	13.674	.001
	24.0%	40.0%	36.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99		13	29	42		
		31.0%	69.0%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	1	20	42	63		
	1.6%	31.7%	66.7%	100.0%		
รวม	7	43	80	130		
	5.4%	33.1%	61.5%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษานั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 62 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 36 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 24
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 69 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 67 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 2

ตารางที่ 59 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 41 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+41. เพื่อน ๆ และนักศึกษาจะจับกลุ่มติวหนังสือกัน				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	10	13	2	25	14.910	.030
	40.0%	52.0%	8.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	7	9	26	42		
	16.7%	21.4%	61.9%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	8	22	33	63		
	12.7%	34.9%	52.4%	100.0%		
รวม	25	44	61	130		
	19.2%	33.8%	46.9%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเพื่อนๆ และนักศึกษาจะจับกลุ่มติวหนังสือกัน นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 47 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 19 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 40
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 62 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 17
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 52 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 13

ตารางที่ 60 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 42 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+42. ทุกครั้งที่ไม่สบายใจนักศึกษาจะมีเพื่อนคอยให้กำลังใจ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	7	16	2	25	12.193	.011
	28.0%	64.0%	8.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	2	15	25	42		
	4.8%	35.7%	59.5%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	5	15	43	63		
	7.9%	23.8%	68.3%	100.0%		
รวม	14	46	70	130		
	10.8%	35.4%	53.8%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อทุกครั้งที่ไม่สบายใจนักศึกษาจะมีเพื่อนคอยให้กำลังใจ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 54 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 11 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 28
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 60 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 68 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8

ตารางที่ 61 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 43 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-43. เพื่อนมักจะชวนนักศึกษาโดดเรียนเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	19	5	1	25	7.860	.087
	76.0%	20.0%	4.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	24	12	6	42		
	57.1%	28.6%	14.3%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	51	9	3	63		
	81.0%	14.3%	4.8%	100.0%		
รวม	94	26	10	130		
	72.3%	20.0%	7.7%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเพื่อนมักจะชวนนักศึกษาโดดเรียนเสมอ นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นคนละแนวทาง แต่โดยสรุปเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 8 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 72 โดยแต่ละกลุ่มมีความเห็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 4 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 76
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 14 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 57
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 5 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 81

ตารางที่ 62 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 44 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	-44. นักศึกษามักจะชวนเพื่อนโดดเรียนเสมอ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	14	7	4	25	9.437	.005
	56.0%	28.0%	16.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	30	11	1	42		
	71.4%	26.2%	2.4%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	58	3	2	63		
	92.1%	4.8%	3.2%	100.0%		
รวม	102	21	7	130		
	78.5%	16.2%	5.4%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อนักศึกษามักจะชวนเพื่อนโดดเรียนเสมอนั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 5 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 79 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 56
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 2 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 71
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 3 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 92

ตารางที่ 63 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 45 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+45. เวล่านักศึกษาหาเรียนเพื่อนๆ จะแสดงความห่วงใย				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	5	14	6	25	12.664	.042
	20.0%	56.0%	24.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99	4	19	19	42		
	9.5%	45.2%	45.2%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	3	17	43	63		
	4.8%	27.0%	68.3%	100.0%		
รวม	12	50	68	130		
	9.2%	38.5%	52.3%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเวล่านักศึกษาหาเรียนเพื่อนๆ จะแสดงความห่วงใย นั่นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 52 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 9 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 24 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 20
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 45 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 10
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 68 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5

ตารางที่ 64 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 46 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+46. เมื่อเพื่อนทำการบ้านไม่ได้นักศึกษาจะเข้าไปช่วย แนะนำทันที				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	7 28.0%	14 56.0%	4 16.0%	25 100.0%	18.498	.001
เฉลี่ย 2.00-2.99		21 50.0%	21 50.0%	42 100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป	5 7.9%	29 46.0%	29 46.0%	63 100.0%		
รวม	12 9.2%	64 49.2%	54 41.5%	130 100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเมื่อเพื่อนทำการบ้านไม่ได้นักศึกษาจะเข้าไปช่วยแนะนำทันที นั้นคือทั้งสามกลุ่ม ให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 42 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 9 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 16 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 28
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 50 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 46 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 8

ตารางที่ 65 ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัยในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน หัวข้อที่ 47 กับผลการเรียนที่ได้รับ

ผลการเรียน (ช่วงเกรดเฉลี่ยรวม)	+47. เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาจะให้ความช่วยเหลือ				ค่า	Sig
	จริงน้อย	จริงบ้าง	จริงมาก	รวม		
เฉลี่ย 1.00-1.99	6	13	6	25	15.681	.020
	24.0%	52.0%	24.0%	100.0%		
เฉลี่ย 2.00-2.99		10	32	42		
		23.8%	76.2%	100.0%		
เฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป		14	49	63		
		22.2%	77.8%	100.0%		
รวม	6	37	87	130		
	4.6%	28.5%	66.9%	100.0%		

จากตารางพบว่า ผลการเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในหัวข้อเมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาจะให้ความช่วยเหลือ นั่นคือทั้งสามกลุ่มให้ความเห็นในแนวทางเดียวกัน คือเห็นว่าเป็นความจริง ร้อยละ 67 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 5 เมื่อกล่าวโดยสรุปของแต่ละกลุ่มจะมีเป็นดังนี้

1. กลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 24 และเห็นว่าเป็นความจริงน้อย ร้อยละ 24
2. กลุ่มเรียนปานกลาง เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 76 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย
3. กลุ่มเรียนดี เห็นว่าเป็นความจริงร้อยละ 78 และไม่เห็นว่าเป็นความจริงน้อย

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนที่ต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือเป็นคำถามปลายเปิด ได้แก่ เหตุผลนักเรียนมีแนวโน้มที่จะย้ายคณะ เพราะอะไร และกรณีไม่มีแนวโน้มที่จะย้ายคณะนักเรียนต้องการให้ทางคณะช่วยเหลือในเรื่องใด และมีปัญหา อุปสรรคในเรื่องใด ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน อาจารย์ผู้สอน ที่อยากให้ทางคณะช่วยเหลือ ได้แก่

ตารางที่ 66 ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียน

การเรียน การสอน อาจารย์ผู้สอน	ความถี่
1. อยากให้ทางคณะช่วยเหลือสภาพทางการเรียน กิจกรรมต่างๆ สื่อการเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในการเรียน	4
2. อยากให้ทางคณะจัดอาจารย์ที่สอนรู้เรื่อง และเข้าใจง่าย	2
3. อยากให้อาจารย์ผู้สอน สอนเนื้อหาให้มากกว่านี้ และการสอนควรมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย จดจำง่าย	5
4. ปัญหาคือ อาจารย์บางท่านสอนไม่เข้าใจ ไม่ค่อยใส่ใจนักศึกษา ว่าเข้าใจหรือไม่ สอนเร็ว เช่นวิชาความรู้เบื้องต้น	3
5. ในการสอบกฎหมายแบบการเขียน อยากให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจว่าเป็นแก่นักศึกษาปีที่ 1 ควรสอนให้เข้าใจมากกว่านี้ และออกข้อสอบยากง่าย ตามความเหมาะสม	3
6. อยากให้มีการนำสื่อ Multimedia มาประกอบการเรียนการสอน นวัตกรรม	5
7. อยากให้มีการสรุปสาระสำคัญ ไม่ใช่ Print Out Power point ซิสสรุปแต่ละวิชา	5
8. ปัญหาในเรื่องตำราเรียน มีไม่เพียงพอ และไม่รู้จะหาอ่านเล่มไหน	2
9. อยากให้จัดหาตำราเรียนให้ครบถ้วน และฉบับปรับปรุงใหม่	2
10. ปัญหาในเรียนวิชากฎหมายบางตัวไม่ค่อยเข้าใจ และเป็นเรื่องที่ต้องใช้การวิเคราะห์ คาดว่าจะย้ายคณะ	2
11. เรียนไม่ไหว คาดว่าจะย้ายคณะ เกรดเฉลี่ยไม่ถึง 2	5

การเรียนรู้ การสอน อาจารย์ผู้สอน	ความถี่
12. อยากได้คำแนะนำทางการศึกษาของแต่ละวิชา ว่าควรทำอะไร ถึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนขณะนี้	2
13. ช่วยเหลือในเรื่องการแนะแนวข้อสอบ วิเคราะห์ข้อสอบ การเขียนตอบ	2
14. อยากให้รุ่นพี่มาแนะแนวข้อสอบ สำหรับรุ่นพี่ที่มีคะแนนเรียนอยู่ในระดับดี และดีมาก	3
15. อยากให้มีการเปิดสอน ในรายวิชาที่นักศึกษาได้คะแนนไม่ดี นอกเวลาเรียน และมีห้องสำหรับให้นักศึกษาอ่านหนังสือ เฉพาะ มุมอ่านหนังสือของคณะ เอกสารตำรากฎหมาย เพื่อสะดวกต่อการค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องเฉพาะด้าน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน	3
16. อยากให้มีการแนะแนวในการเรียนกฎหมาย ตั้งกลุ่มแนะแนว เพื่อที่จะได้เป็นนักกฎหมายที่เก่ง และดีในอนาคต	3
17. อยากให้อาจารย์เน้นเกี่ยวกับตัวกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง กฎหมายมหาชน วิชาหลักๆ ให้มากกว่านี้	4
18. อยากให้ตัวในวิชากฎหมายมหาชน อาญา และแพ่ง	4
19. ในการเรียนวิชากฎหมาย ขอให้อาจารย์ เปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้ซักถามได้บ้าง โดยเฉพาะ กฎหมายอาญา	3
20. เรื่องการเรียน ช่วยในการติวนอกเวลา จัดทีมติวอาจจะเป็นรุ่นพี่ หรืออาจารย์ผู้สอน	4
21. อยากให้จัดการสอนเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชากฎหมายต่างๆ ให้นักศึกษาหลังเลิกเรียน	4
22. อยากให้ช่วยเหลือเรื่องการสอนของท่านอาจารย์ อยากให้มีเนื้อหาให้มากกว่าในเรื่องการสอน และอยากให้มียุทธศาสตร์ในห้องมากกว่านี้	2
23. อยากให้อาจารย์ผู้สอนเน้น และเจาะลึกกับเนื้อหา และยกตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อให้ทำความเข้าใจได้มากขึ้น	2
24. อยากให้เน้นในเรื่องการเรียนวิชาหลัก ของคณะ และเรื่องตำราเรียนยังไม่เพียงพอ	2
25. ช่วยในเรื่องการเรียน และการเขียนตอบกฎหมาย	5
26. ช่วยในเรื่องการติว และอยากให้อาจารย์ผู้สอน สอนให้กระชับ	10

การเรียนรู้ การสอน อาจารย์ผู้สอน	ความถี่
27. อยากให้อาจารย์รายวิชาสอนให้ดีกว่านี้ การพูด รายละเอียดเน้นกฎหมายกว่านี้ ไม่ชอบให้ดูถูกนักศึกษา	1
28. ปัญหาคือ อาจารย์บางคนสอนนักศึกษาไม่เข้าใจ เทคนิคการสื่อสารไม่ดี ทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจในเนื้อหา	2
29. อยากให้อาจารย์เห็นใจ และช่วยเหลือกับคนที่คะแนนน้อยเพราะอะไรให้อาจารย์พิจารณา และฟังเหตุผลของนักศึกษาให้มากกว่านี้	2
30. อยากให้อาจารย์ผู้สอนใช้เทคนิคในการสอน ในเรื่องของการท่องจำประมวลกฎหมาย ให้เกิดการจดจำ และสนุกกับท่องจำเพื่อไปประยุกต์กับการวิเคราะห์กฎหมายได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ	2
31. อยากให้ช่วยในเรื่องของเทคนิค ในการเรียน การท่องจำ และวิธีคิด	2
32. การเรียนเพิ่มเติม และแนวทางในการประกอบอาชีพ	2
33. อยากให้มีการสอนเพิ่มเติมในรายวิชา กฎหมายมหาชน อาญา และแพ่ง	3
34. อยากให้มีการลง Summer ตั้งแต่จบเทอม 1 เลย นักศึกษาจะได้ไม่ต้องกังวลในการเรียนปีต่อไป	1
35. อยากให้จัดวิชาหลักๆ เช่นอาญา มหชน แพ่ง เฉลี่ย ทุกๆ วัน เพื่อเพิ่มความเข้าใจของเนื้อหาทุกๆ วัน เช่น ตอนนี้ เรียนกฎหมายแพ่ง เรียนเฉพาะวันพุธ 1 วัน เพียงแค่ 3 ชม. ควรเฉลี่ยให้เป็น 2-3 วันต่อสัปดาห์	1

ตารางที่ 67 ตารางแสดงค่าความถี่ เกี่ยวกับปัญหาทั่ว ๆ ไป ที่อยากให้ทางคณะพิจารณา

ปัญหาในเรื่องทั่ว ๆ ไป ที่อยากให้ทางคณะพิจารณา	ความถี่
1. ปัญหาเรื่องตารางเรียน เพราะเว้นช่วงบ่อย ยาวนาน และน่าจะมีการประชาสัมพันธ์ในคณะให้มากกว่านี้ ในทุก ๆ เรื่อง	3
2. เวลาเรียนเข้าเกินไป ทำให้มาสายเนื่องจากสภาพการจราจร ค่อนข้างติดขัด ขอให้เลื่อนเวลาเรียนด้วย มีเรียนเช้า 4 วัน และพักที่ 3 ชั่วโมง คิดว่าการรอเรียนในคาบต่อไปนานเกินไป เอาเวลาพักมาเรียนน่าจะดีกว่า (การจัดเวลาไม่เหมาะสม)	3
3. เวลาเรียนเข้าไปนิด ของผมมีเรียน 8.30 น. จำนวน 4 วัน บ้านอยู่ไกลมาเรียนไม่ค่อยทัน อยากให้ทางคณะ หาทางออก เพราะเป็นปัญหา กระทบกับการเรียนมากเกินไป	2
4. เวลาเรียน เข้ามาจนเกินไป ทำให้นักศึกษาที่อยู่ไกล เข้าเรียนสาย ทำให้ขาดเรียนในวิชานั้น หหมดกำลังใจ รอดติค บ้านไกล	3
5. มีปัญหาในเรื่องของตารางเรียน ตารางสอน อยากให้เปลี่ยนให้พอดี ไม่ใช่บางวันเรียนหนักมาก ไม่มีเวลาพัก บางวันเบามาก ช่วงพักก็ห่างเกินไป เรียนเข้าเกินไป	4
6. เรื่องวิชาคณิตศาสตร์ และการจัดการธุรกิจน่าจะเป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับ	4
7. วิชาคณิตศาสตร์ อยากให้เป็นวิชาเลือกมากกว่าวิชาบังคับ อ่อนวิชาคำนวณ ซึ่งมันมีผลกับเกรดเฉลี่ย	3
8. วิชาคณิตเทอม 2 อาจลดเกรดอย่างแรง แล้วทำให้หมดกำลังใจในการเรียนคณะนี้ ว่ามาเรียนคณิตเพื่ออะไร ถึงแม้จะได้เรียน กม. ภาษีก็ตามก็รับได้ แต่หลายคนตกใจมาก ว่าทำไมเรียนกฎหมาย ต้องเรียนคณิตศาสตร์ด้วยหรือ อีกอย่างก็เรียนมาตอนมัธยมแล้ว อยากทราบว่าทำไมต้องเรียนคณิต มาเรียนกฎหมาย ไม่ได้มาเรียนวิศวะที่ต้องไปคำนวณอะไรมากมาย อีกทั้ง 3 หน่วยกิตอีกต่างหาก กลัวมาก	1
9. การจัดให้มีการเลือกเรียนวิชาทั่วไปเอง ไม่ควรบังคับเรียนวิชาคณิตศาสตร์	3
10. เวลาเรียนเข้าเกินไป ทำให้มาสายเนื่องจากสภาพการจราจร ค่อนข้างติดขัด ขอให้เลื่อนเวลาเรียนด้วย มีเรียนเช้า 4 วัน และพักที่ 3 ชั่วโมง คิดว่าการรอเรียนในคาบต่อไปนานเกินไป เอาเวลาพักมาเรียนน่าจะดีกว่า (การจัดเวลาไม่เหมาะสม)	5

สรุปข้อคิดเห็นของนักศึกษาส่วนใหญ่ในเรื่องที่เป็นปัญหา ได้แก่ เรื่องการจัดตารางเรียน
ช่วงเวลาเรียน รายวิชาที่เรียน มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียน และวิชาที่นักศึกษาขณะนิเทศศาสตร์กลัว
ได้แก่วิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่กังวลในเรื่องของวิชาคำนวณ กลัวจะมีผลกับเกรดเฉลี่ย
รวม ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนเบื้องต้นก่อนเข้าเรียน ในวิชาคณิตศาสตร์ นักศึกษามีผลการเรียน
ค่อนข้างอ่อน ร้อยละ 45 ในระดับการเรียนปานกลาง ร้อยละ 50 และมีเพียงร้อยละ 5 เท่านั้นที่มีผล
การเรียนในระดับดี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย วิเคราะห์ผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคทางการเรียนของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ปรินซ์ พนมยงค์ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลเบื้องต้น เช่น เพศ ช่วงเกรดเฉลี่ยรวมจากโรงเรียนเดิม โรงเรียนเดิมที่สังกัด ที่พักอาศัย ภูมิกองทุนหรือไม่ เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์ และแนวโน้มของนักศึกษาที่จะย้ายคณะ ปัญหาและอุปสรรค 3 ด้านได้แก่ ด้านตัวนักศึกษาประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ในบทนี้ผู้วิจัยจะทำการสรุปผลการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลภาพรวมการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 130 คน เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 64 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66 แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันนักศึกษาหญิง สนใจเรียนคณะนิติศาสตร์มากขึ้น เมื่อจำแนกจากช่วงเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ผลจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาเรียนอ่อน (เกรด 1.00-1.99) และนักศึกษาเรียนดี (เกรด 3.00 ขึ้นไป) กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 31 (ตารางที่ 1)

เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะนิติศาสตร์ อันดับแรก เพราะนักศึกษาเลือกเรียนเอง รองลงมา เลือกเพราะผู้ปกครองแนะนำ เลือกตามเพื่อน และมีรุ่นพี่แนะนำ เรียงตามลำดับ แสดงว่านักศึกษามีเป้าหมายในการเรียนชัดเจนมาแต่ต้น โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาจากโรงเรียนของรัฐ และมีที่พักอาศัยเดิม หรือภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 53 (ตารางที่ 6 และ 7) ดังนั้นนักศึกษาจึงอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มากกว่าอยู่ต่างจังหวัด โดยพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 50 รองลงมาอยู่หอพัก ร้อยละ 32 และอยู่บ้านญาติ ร้อยละ 17 ตามลำดับ

นักศึกษาส่วนใหญ่กู้กองทุนเพื่อการศึกษา ร้อยละ 52 และไม่กู้ ร้อยละ 49 (ตารางที่ 8) พื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์จากโรงเรียนเดิมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างอ่อน ส่วนน้อยเพียงร้อยละ 5 เท่านั้นที่อยู่ในระดับดี (ตารางที่ 4 และ 5) แสดงว่า นักศึกษานิเทศศาสตร์ปริทัศน์ พนมมยงค์ พื้นฐานในสองวิชาดังกล่าวไม่ดี และผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่านักศึกษามีความกังวล กับการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นจำนวนมาก จะเห็นได้จากการแสดงความคิดเห็น กับคำถามปลายเปิด ที่ให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ในเรื่องปัญหาที่เป็นอุปสรรคกับผลการเรียน

ปัญหาในเรื่องการย้ายคณะ นักศึกษาส่วนมากมีแนวโน้มไม่ย้ายคณะ ร้อยละ 92 และที่คาดว่าจะย้ายคณะเพียงร้อยละ 9 ส่งผลถึงความพึงพอใจในผลการเรียนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่นักศึกษาพอใจมาก ร้อยละ 49 ไม่พอใจ ร้อยละ 27 และพอใจปานกลาง ร้อยละ 25 (ตารางที่ 9 และ 10)

จากผลการสำรวจจะเห็นว่าส่วนใหญ่นักศึกษาพอใจกับผลการเรียนในเทอมที่ผ่านมามาก ดูได้จากผลการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายซึ่งนักศึกษา มีผลการเรียนดี (A, B+, B, C+) ร้อยละ 73 ส่วนนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง (C) ร้อยละ 14 และนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ (D+, D, F) ร้อยละ 13 ตามลำดับ ในส่วนวิชามนุษย์กับการใช้เหตุผล จากผลการสำรวจนักศึกษามีผลการเรียนดี (A, B+, B, C+) ร้อยละ 75 ส่วนนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง (C) ร้อยละ 9 และนักศึกษามีผลการเรียนต่ำ (D+, D, F) ร้อยละ 16 (ตารางที่ 12 และ 13) แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีผลการเรียนดีเป็นส่วนใหญ่ซึ่งสอดคล้องกับความพึงพอใจในการเรียน จนเป็นเหตุให้ไม่ตัดสินใจย้ายคณะในเทอมที่ 1

5.2 สรุปผลข้อมูลเบื้องต้น กับผลการเรียนที่ได้รับ สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

นักศึกษาที่เรียนโรงเรียนสังกัด รัฐบาล และเอกชน ไม่ส่งผลต่อ ผลการเรียนของ นักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาที่กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ไม่ส่งผล ต่อผลการเรียนของ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

นักศึกษาที่กู้กองทุน ไม่กู้กองทุนเพื่อการศึกษา ไม่ส่งผล ต่อผลการเรียนของนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

อภิปรายผล จากข้อมูลเบื้องต้น ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่การเรียนในโรงเรียนของรัฐ และโรงเรียนเอกชนไม่ส่งผลต่อการเรียน ของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ภูมิภานาเดิม ไม่ส่งผลกับการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ปรีดี พนมยงค์ และสุดท้ายการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ไม่ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยพบว่าไม่ว่านักศึกษาศึกษาในโรงเรียนของรัฐหรือเอกชน มาจากกรุงเทพมหานคร หรือต่างจังหวัด กู้ยืมหรือไม่กู้ยืม ทั้งหมดไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนในคณะนิติศาสตร์แต่อย่างใด เพราะวิชากฎหมายไม่ใช่เป็นวิชาต่อยอดการศึกษา แต่เป็นวิชาที่ต้องเริ่มต้นใหม่พร้อมกัน เรียนรู้เรื่องเดียวกัน ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน แม้นักศึกษาจะเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง หรืออ่อนในโรงเรียนของรัฐหรือเอกชน หรือมาจากต่างจังหวัด หรือจำเป็นต้องกู้ยืมเรียน หากผ่านการคัดเลือกเข้าเรียนในคณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์ สิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาไม่มีปัจจัยส่งผลต่อการเรียนแต่อย่างใด

5.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคในการเรียน รายด้าน ดังต่อไปนี้

จากข้อมูลเบื้องต้นภาพรวม ปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ ส่วนใหญ่ ไม่ส่งผลกับการเรียนของนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ ปรีดี พนมยงค์ มาก แต่เมื่อศึกษาข้อคำถามเป็นรายข้อ พบว่า มีนักศึกษาบางกลุ่ม เช่น นักศึกษากลุ่มเรียนอ่อน มักจะพบปัญหาบางเรื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์จากการหาค่าทางสถิติ และสรุปผล พิจารณาเป็นรายข้อคำถามสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.3.1 ด้านตัวนักศึกษา

5.3.1.1 การรับรู้ความสามารถ พบว่าไม่ว่านักศึกษากลุ่มเรียนดีและกลุ่มเรียนอ่อน มีความเห็นเหมือนกันคืออ่านหนังสือแล้วไม่จำ (ตาราง 19) แต่กลุ่มเรียนอ่อนไม่ค่อยเข้าใจวิชาที่เรียนถึงร้อยละ 44 (ตารางที่ 20) เรียนไม่ทันเพื่อน ร้อยละ 32 (ตารางที่ 22) ไม่มีความพยายามในการอ่านหนังสือหรืออ่านหนังสือน้อย ร้อยละ 40 (ตารางที่ 25) แต่ยังมีมุ่งมั่นที่จะเรียนและชอบที่จะเรียน แต่ต้องแก้ปัญหาในปัจจุบัน ผลในเรื่องชอบแต่ทำคะแนนไม่ดีมีถึงร้อยละ 72 (ตารางที่ 26)

แต่ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นเช่นเดียวกันว่าเนื้อหาวิชาเหมาะสมกับผู้เรียนแล้ว (ตารางที่ 21) และมั่นใจว่าจะต้องเรียนให้จบ (ตารางที่ 23)

5.3.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่าทั้งนักศึกษากลุ่มเรียนดีและเรียนอ่อนส่วนใหญ่

ยังเชื่อว่าตนเองกระตือรือร้นอย่างมากในสิ่งที่ศึกษาอยู่ (ตารางที่ 27) แต่นักศึกษากลุ่มเรียนอ่อน เห็นว่าตนเองมีการทุ่มเทการอ่านหนังสือน้อยถึงร้อยละ 32 (ตารางที่ 28) กลุ่มเรียนอ่อนยังคงขาดเรียนมากที่สุด ร้อยละ 16 (ตาราง 27) ไม่พบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 40 (ตารางที่ 35) แต่จะทวนบทเรียนแต่เฉพาะในช่วงสอบเท่านั้น ร้อยละ 52 (ตารางที่ 33) นักศึกษากลุ่มเรียนอ่อน มีสมาธิในการเรียนน้อยที่สุด ร้อยละ 32 (ตารางที่ 32)

ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นเช่นเดียวกันว่าตนเองมุ่งทำการสอบอย่างเต็มที่จนสุดความสามารถ และพยายามอย่างเต็มที่แล้วแม้เป็นวิชาที่ไม่ชอบ (ตารางที่ 29,30 และ 31) ขณะที่สอนบรรยาย นักศึกษาจะถามผู้สอนทันทีเมื่อมีข้อสงสัย และทุกกลุ่มมีความเห็นเหมือนกันว่าในการเตรียมตัวสอบทุกครั้งนักศึกษามีเวลาเตรียมตัวน้อย (ตารางที่ 36)

5.3.2 ด้านสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่ากลุ่มเรียนอ่อนเห็นว่าผู้ปกครองไม่สนใจซักถามในเรื่อง ผลการเรียนของตนเอง เห็นว่าเป็นความจริงถึงร้อยละ 16 (ตารางที่ 38) และเห็นว่าตนเองไม่สามารถปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับผู้ปกครองได้ถึงร้อยละ 12 (ตารางที่ 39) เฉพาะกลุ่มเรียนดีเท่านั้น ที่เห็นว่าสมาชิกในครอบครัวช่วยแก้ไขปัญหการเรียนให้กับนักศึกษาเสมอ ถึงร้อยละ 62 (ตาราง 42) ตรงกันข้ามนักศึกษากลุ่มเรียนอ่อนเชื่อว่าผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของตนเอง ร้อยละ 20 (ตาราง 37)

นักศึกษากลุ่มเรียนดีมีความรู้สึกดีกับครอบครัวมากกว่ากลุ่มเรียนอ่อน เช่นเชื่อว่าสมาชิกในครอบครัวให้ความรัก ความอบอุ่นแก่นักศึกษามาก ถึงร้อยละ 95 (ตารางที่ 43) และใช้เวลาว่างอยู่กับครอบครัวมาก ร้อยละ 78 (ตารางที่ 44) สมาชิกในครอบครัวยอมรับความเห็นของกันและกัน ร้อยละ 84 (ตารางที่ 45) เห็นว่าบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ร้อยละ 92 (ตารางที่ 46) ซึ่งต่างจากนักศึกษากลุ่มเรียนอ่อนในทุกข้อคำถาม

อีกทั้งยังพบว่ากลุ่มเรียนอ่อนไม่สนใจสมาชิกในครอบครัวถึงร้อยละ 12 (ตารางที่ 40) และไม่ช่วยเหลือครอบครัวทำงานบ้าน ร้อยละ 20 (ตารางที่ 41)

5.3.3 ด้านสิ่งแวดล้อมทางมหาวิทยาลัย

5.3.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน พบว่า นักศึกษาเรียนอ่อน มีความคิดว่าผู้สอนมีทัศนคติไม่ดีต่อตนเอง ถึงร้อยละ 28 (ตารางที่ 55) เห็นว่าตนเองสามารถ

ปรึกษาอาจารย์และผู้สอน หรือที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง น้อยกว่าทุกกลุ่มร้อยละ 36 (ตารางที่ 56) ผู้สอนใส่ใจหรือยอมรับฟังความคิดเห็นของพวกเขาน้อยไป (ตารางที่ 47) ให้ความเป็นกันเองกับกลุ่มเขาน้อยไป (ตารางที่ 48) ไม่มั่นใจในความยุติธรรมของอาจารย์เท่าไรนัก (ตารางที่ 49) ไม่ค่อยว่ากล่าวนักศึกษาที่ขาดเรียนเหมือนกับไม่ค่อยใส่ใจกลุ่มเรียนอ่อน (ตารางที่ 50) เปิดโอกาสให้กลุ่มเรียนอ่อนซักถามน้อยกว่ากลุ่มอื่น (ตารางที่ 51) เห็นว่าผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ทำงานในชั้นเรียนเต็มความสามารถ (ตารางที่ 53) และไม่ค่อยมั่นใจในความยุติธรรมของอาจารย์ ในการให้คะแนนสอบอย่างเท่าเทียมกัน (ตารางที่ 54) แต่ทุกกลุ่มยังเห็นเหมือนกันในเรื่องที่ผู้สอนถามสาเหตุที่นักเรียนที่มาเรียนและขาดเรียนเป็นประจำ (ตารางที่ 52)

5.3.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน พบว่านักศึกษากลุ่มเรียนอ่อนมีสัมพันธภาพกับเพื่อนน้อยกว่ากลุ่มอื่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนรู้หรือเรื่องส่วนตัว เช่น เพื่อนยอมรับฟังความคิดเห็นของตนเองน้อยที่สุด (ตารางที่ 58) ไม่ค่อยจับกลุ่มติวหนังสือกับเพื่อน (ตารางที่ 59) คิดว่าเพื่อนไม่อยากทำงานกลุ่มหรือทบทวนบทเรียนด้วย (ตารางที่ 57) กลุ่มเรียนอ่อนไม่ค่อยเข้าสังคมกับเพื่อน เมื่อไม่สบายใจมักแก้ไขด้วยตนเอง หรือเวลามีปัญหาในกลุ่มเรียนอ่อนก็ไม่ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือ (ตารางที่ 60,65)

แต่อย่างไรก็ตามการโคตรเรียนของเพื่อนหรือตนเองไม่เกี่ยวกับกลุ่มเรียนอ่อนเลยไม่ว่าจะมาจากการเป็นคนชวนหรือถูกชวนก็ตาม (ตารางที่ 61 และ 62)

5.4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนจากตารางแสดงความถี่ (ตารางที่ 66) เรียงจากมากไปน้อย

1. ต้องการให้คณะจัดให้มีผู้สอน สอนรู้เรื่อง มีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่าย จดจำง่าย
2. ต้องการให้คณะช่วยเรื่องการเรียนรู้ และการเขียนตอบกฎหมาย เช่น มีการติว มีการเชิญรุ่นพี่มา แนะนำแนวข้อสอบ วิเคราะห์ข้อสอบ การเขียนตอบ ฯลฯ
3. มีการสอนเพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมาย หลังเลิกเรียน
4. เรียนไม่ไหว คาดว่าจะย้ายคณะ เนื่องจากเกรดไม่ถึง 2
5. อยากให้มีการนำสื่อมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น Multimedia มาประกอบการสอน
อยากให้มีการสรุปสาระสำคัญ ไม่ใช่ให้แค่ Power Point

6. ในการสอบกฎหมายแบบเขียน ขอให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจนักศึกษาว่ายังเพียงแค่นี้เท่านั้น ควรออกข้อสอบให้เหมาะสมกับชั้นปี

7. ในการเรียนวิชากฎหมาย ขอให้อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามได้ ไม่ชอบให้ครูถูกนักศึกษา ฟังให้อาจารย์เห็นใจ และฟังเหตุผลของนักศึกษามากกว่านี้

8. อยากให้มีการลง Summer ตั้งแต่จบเทอม 1 นักศึกษาจะได้ไม่ต้องกังวลในการเรียนปีต่อไป

9. อยากให้จัดวิชาหลักๆ เช่น กฎหมายอาญา กฎหมายมหาชน กฎหมายแพ่ง เฉลี่ยทุกๆ วัน เพื่อเพิ่มความเข้าใจของเนื้อหาทุกวัน เช่น ตอนนี้อยู่เรียนกฎหมายแพ่ง เฉพาะวันพุธ 1 วัน เพียงแค่ 3 ชั่วโมง ควรเฉลี่ยให้เป็น 2-3 วันต่อสัปดาห์

5.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาทั่วไป ที่อยากให้คณะพิจารณาจากตารางแสดง ความถี่(ตารางที่ 67) เรียงจากมากไปน้อย

1. ปัญหาในเรื่องการจัดเวลาเรียน บางวิชาเรียนเข้าเกินไป เว้นช่วงห่างไปทำให้รอวิชาต่อไปนานเกินไป บางวันเรียนหนักไป ทำให้นักศึกษาใช้เวลาที่ว่างไม่เกิดประโยชน์
2. ไม่ควรบังคับให้ต้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เพราะอาจทำให้นักศึกษาได้ มีผลทำให้หมดกำลังใจจะเรียน

5.6 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านผู้สอน อาจารย์ที่มีอยู่ในปัจจุบันมีความรู้ดี มากกว่าความรู้ที่ใช้ในการสอน แต่นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนเข้าใจตัวตนของนักศึกษา โดยอย่าเอาตนเองเป็นที่ตั้งว่านักศึกษาต้องเข้าใจเหมือนเช่นอาจารย์เข้าใจ นั่นคือผู้วิจัยมุ่งพิจารณาในเรื่องประสิทธิภาพในการสอนหนังสือให้นักศึกษาเข้าใจเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในเรื่อง Student Center ต้องการนำแนวความคิดนี้มาใช้อย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยเสนอแนวทางแก้ไขโดย

ก. ให้ผู้บริหารมุ่งสร้างความเข้าใจในหลายวิธีการเพื่อให้ผู้สอนเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเป็นประการแรกในการสร้างนักศึกษาให้เกิดความอยากเรียนก่อนในเบื้องต้น

ข. สร้างสื่อการสอนที่มีมาตรฐาน ซึ่งอยู่ในความดูแลของผู้บริหารคณะ ถือ

เป็นการยกระดับคุณภาพทางวิชาการได้เป็นอย่างดี และปรับปรุงให้ตอบสนองความเข้าใจของนักศึกษา และเป็นแนวทางบังคับทางอ้อมให้อาจารย์ผู้ทัศนในการสอนมากกว่าใช้เวลาในการทำกิจกรรมอย่างอื่น

ดังนั้นในด้านผู้สอนนั้น ผู้วิจัยมุ่งเสนอแนะยกระดับต้องการในเรื่องผู้สอนเก่งมากกว่าผู้สอนที่มีความรู้ดี ซึ่งในขณะนิเทศศาสตร์ ผู้สอนมีมาตรฐานในเชิงวิชาการสูงมากอยู่แล้ว เพราะจากผลการวิจัย (ตารางที่ 66) พบว่านักศึกษาต้องการให้คณะจัดให้มีผู้สอน สอนรู้เรื่อง มีเทคนิคการสอนให้เข้าใจง่ายจดจำง่าย เป็นเบื้องต้น ตามแนวทางคุณสมบัติของผู้สอน แบบ Constuctionism และเป็นผู้สอนที่มีพื้นฐานความรักในอาชีพ ถ้าเข้าใจนักศึกษาให้มากโดยยึดหลัก คนเรามีความแตกต่าง ไม่นำตนเองไปเปรียบเทียบกับนักศึกษาว่า ทำไมจึงไม่เข้าใจเรื่องง่าย ๆ แค่นี้เป็นต้น

2. ด้านพฤติกรรมกรเรียน จากการศึกษาผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ จากการที่สัมภาษณ์ นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี พบว่ามีบทสรุปค่อนข้างตรงกันว่า การเรียนดีมีผลมาจาก พฤติกรรมการเรียนที่สม่ำเสมอ เช่น มีอุปกรณ์การเรียนครบไม่ว่าจะเป็นตำรา สมุดเล็คเชอร์ ฯลฯ เข้าชั้นตรงเวลา ตั้งใจฟังอาจารย์ผู้สอนและจดคำบรรยายอย่างตั้งใจ รู้จักการใช้เวลาที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการอ่านและเตรียมตัวสอบเป็นอย่างดี มีการทำในสิ่งต่าง ๆ จนคิดเป็นนิสัยของการเรียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นแนวทางการเรียนที่นักศึกษาควรเอาเยี่ยงอย่าง และถือเป็นการสนับสนุนแนวคิดของ แมคคอกซ์ และลินด์เกรน เมเรนส์ และเลแมนน์ ซึ่งมีแนวคิดว่า นักศึกษาเรียนดีไม่สมองดี หรือมีพรสวรรค์ในการเรียนเท่านั้น เหตุผลสำคัญที่ทำให้นักศึกษา ประสบความสำเร็จในการเรียนขึ้น กับนิสัยในการเรียนที่ดี เป็นปัจจัยสำคัญ และความสนใจในการเรียนเป็นเรื่องรองลงมา

3. ด้านแรงจูงใจในการเรียน ถือเป็นเรื่องที่กระตุ้น และเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ ซึ่งจากการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ โดยส่วนใหญ่มีเป้าหมายในการเรียน (ตารางที่ 2) ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของครอบครัว หรือความชอบ ความต้องการที่อยากรู้ อยากรพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า ซึ่งถือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้ทางคณะนิเทศศาสตร์ มีการกระตุ้น หรือมีการเขย่าแรงจูงใจของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะมีการจัดการสัมมนา เชิญผู้ที่ประสบความสำเร็จมาพูดให้แนวทางอาชีพ หรือแนวทางการเรียน ฯลฯ ที่ถูกต้อง

4. ด้านลักษณะของสื่อที่จะประกอบการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นบทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระ หรือเรื่องราวที่จะเรียน หรือสื่อประกอบการเรียน ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ได้แก่ หนังสือ รูปภาพ Power Point หรืออื่นๆ (ตารางที่ 66) ผู้วิจัยเห็นว่าบทเรียนในแต่ละเรื่องน่าจะไม่สั้นหรือ

ยาวจนเกินไป หรือในแต่ละวิชาควรมีสื่อประกอบการเรียนมากกว่าการบรรยายอย่างเดียวซึ่งทำให้นักศึกษาในยุคนี้ไม่สนใจติดตาม ดังนั้นควรมีสื่อการสอนที่ทันสมัย มีการเคลื่อนไหว (movement) ชัดเจน ไม่ซับซ้อน ฯลฯ

5. วิชานิติศาสตร์ เป็นวิชาที่ต้องมีการปฏิบัติ ควรจะฝึกให้มีประสบการณ์นอกห้องเรียน เสียตั้งแต่ในชั้นปี 1 ทำให้เป็นการดึงดูดใจนักศึกษาให้เข้าใจและสนใจ ทำให้นักศึกษามีเป้าหมายในการเรียนว่าเรียนแล้วจะเป็นอะไร และเรียนแล้วได้อย่างไร เป็นเสมือนสิ่งที่คิดไว้ในอุดมคติ หรือไม่ โดยจัดให้มีการออกไปดูงานศาล อัยการ ทนายความ ตำรวจ ราชทัณฑ์ ฯลฯ ให้เข้าใจถึงชีวิตจริงของนักกฎหมายหรือได้รับประสบการณ์จริงก่อนการเรียน เป็นการเปลี่ยนทัศนคติ จิตใจ ค่านิยม นักศึกษาปีที่ 1

6. ครอบครัว มหาวิทยาลัย เพื่อน ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ และเป็นส่วนช่วยเสริมการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ จากการผลวิจัยพบว่านักศึกษา กลุ่มเรียนอ่อน ไม่เชื่อมั่นในสถาบัน ครอบครัว ไม่ผูกพันกับเพื่อน หรืออาจารย์ผู้สอน มักจะมีโลกส่วนตัวสูง หากต้องการแก้ไข ครอบครัว คนใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นเพื่อน พี่น้อง ต้องเป็นแบบอย่างและเป็นที่พักพิงของนักศึกษาได้ เป็นตัวกระตุ้นให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มเรียนดี มักจะสมบูรณ์แบบในทั้งสามด้านที่กล่าวมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Knowles และ เฟรพแมน และ นิวกอม ศ.ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ที่ได้กล่าวว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ผลักดันฝึกทักษะให้ความช่วยเหลือ แนะนำ นักศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้

7. จากผลการวิจัยแนวโน้มการย้ายคณะ พบว่าประเด็นสำคัญที่เป็นจุดเปลี่ยนให้นักศึกษาตัดสินใจย้ายคณะ ที่สำคัญมาจากเกรดเฉลี่ยรวม และความสนใจในบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ และ กฎหมาย หากทำได้ดี โอกาสในการย้ายคณะมีต่ำมาก (ตารางที่ 9)

บรรณานุกรม

- กมล สดประเสริฐ. (2520, กรกฎาคม). คุณภาพการศึกษา. วิทยาจารย์. 72, 31-35.
- กาญจนา ภาสุรพันธ์. (2531). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย
อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8. ปรินญาณิพนธ์การบริหารการศึกษา
มหบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). มหาวิทยาลัยทางแยก: จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมไทย
ในอนาคต. กรุงเทพมหานคร: ชักเชสมิเดีย.
- เชิรศรี วิวิธสิริ. (2527). จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, คณะศึกษาศาสตร์.
- จิตพัฒน์ สงบกาย. (2533). ผลการกำกับตนเองต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัชย์ ดำรงไชย. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการใช้แบบฝึกหัดการคิดทาง
วิทยาศาสตร์กับที่สอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นรินทร์ บุญชู. (2532). ลักษณะความพร้อมของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริม
กรุงเทพมหานคร.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน: กรณีศึกษาจาก
นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปัทมวรรณ อ่วมศรี. (2541). การศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2526). การอุดมศึกษากับสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์.

ภัทรพรณ สุขประชา. (2540). ผลของการประเมินผลงานของนักเรียนโดยตนเอง และโดยครูที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยศึกษาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ระดับเดียวกัน. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลดดาพร บุญฤทธิ์. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ชีวิตนักศึกษา กับเจตคติ ในวิชาชีพของบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมคิด อิศระวัฒน์. (2538). การเรียนรู้ด้วยตนเอง. วารสารการศึกษานอกระบบ, 4, 73-80.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: พรึกหวาน กราฟฟิค.

สุนทร สุทองหล่อ. (2542). คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุกมาศ ทองใส. (2535). การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของผู้เรียนนอกระบบโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2538). จิตวิทยาการเรียนรู้วัยผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียน สโตร์

อัจฉรา ประไพตระกูล. (2539). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์.

อุ้นตา นพคุณ. (2528). แนวคิดทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการพัฒนาชุมชนเรื่อง คิดเป็น.
กรุงเทพมหานคร: กรู๋งสยามการพิมพ์.

Mourad, Sarah Ahmed. (1979). Relationship of grade level, sex, and creativity to readiness for self-directed learning among intellectually gifted students (Doctoral dissertation, University of Georgia, 1979). Dissertation Abstracts International, 40, 2002.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ รองศาสตราจารย์ พินิจ ทิพย์มณี

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายเอกชน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ประสบการณ์การทำงาน

1. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ประจำและรองผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทางนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะนิติศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ.2544
3. ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2544 ถึง พ.ศ.2546
4. ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทางนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2547 ถึงปัจจุบัน
5. ได้ผ่านการรับรองคุณภาพการสอนตั้งแต่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2547 ถึง ปัจจุบัน รวม 3 สมัย จาก คณะกรรมการวิชาการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
6. ผู้บรรยายประจำของศูนย์พัฒนาบุคลากรและการสื่อสาร PCDC มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผลงานทางวิชาการที่ผ่านมาและกำลังดำเนินการ

งานวิจัย

1. ได้ร่วมวิจัยกลุ่มเรื่องความเหลื่อมล้ำของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในสังคมเมืองและสังคมชนบท ภายใต้โครงการวิจัย “สังคมชนบทสู่สังคมเมือง: พลวัตสู่ทศวรรษหน้า” สถาบันวิจัยสังคม

และเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ 36 ปี วันสถาปนามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต แล้วเสร็จปี พ.ศ.2546

2. วิจัยเรื่องกฎหมายทำแท้งในกรณีที่มีการค้ามีปัญหาดังกล่าว ประเภทโครงการวิจัยทั่วไป โดยได้ทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต แล้วเสร็จเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ.2548

3. วิจัยเรื่องการทบทวนความเหมาะสมเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการบริโภคสุรา โดยได้ทุนวิจัยจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) แล้วเสร็จเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2550

4. ได้ร่วมวิจัยกลุ่มเรื่องรายงานความก้าวหน้าโครงการติดตาม ประเมินผลและพัฒนารูปแบบและแนวทางการลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล เป็นงานวิจัยได้รับทุนจากสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม แล้วเสร็จปี พ.ศ.2549

5. วิจัยเรื่องทบทวนปรับปรุงกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ศึกษาเฉพาะกฎหมายลักษณะละเมิด เป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต แล้วเสร็จ พ.ศ.2552

งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. จัดทำหนังสือหลักกฎหมายบริษัทจำกัด (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด) พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2545 พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติม กันยายน พ.ศ. 2546 พิมพ์ครั้งที่ 3 แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน พ.ศ. 2547

2. จัดทำหนังสือหลักกฎหมายห้างหุ้นส่วน (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด) พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2546 พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติม พฤษภาคม พ.ศ. 2548

3. จัดทำหนังสือหลักกฎหมายตัวแทนและนายหน้า (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด เมษายน พ.ศ. 2547)

4. จัดทำหนังสือหลักกฎหมายธุรกิจ (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด พิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขเพิ่มเติม ตุลาคม พ.ศ. 2552)

5. จัดทำหนังสือหลักกฎหมายหุ้นส่วนและบริษัท (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551)

6. จัดทำหนังสือหลักกฎหมายประกันภัย (กรุงเทพมหานคร:บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด พ.ศ. 2550)

7. ได้ร่วมจัดทำหนังสือกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา กับ รศ. ดร. วีระ โลจายะ และ อาจารย์มณีนศรา จุลสมัย ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รหัส 3200-1011 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพัฒนาวิชาการ (2535) จำกัด พ.ศ.2550)

8. บทความเรื่อง “บำเหน็จหรือบำนาญ อย่างไรดีมากกว่ากัน” พิมพ์ในวารสารกฎหมายธุรกิจบัณฑิต ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2544 และนำมาเผยแพร่ในวารสารสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ฉบับเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545 ตลอดครบรอบ 55 ปี

9. บทความตลอดครบรอบ 36 ปี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เรื่อง “แค่ทำให้เสียใจ เรียกค่าเสียหายได้หรือไม่” พิมพ์ในวารสารสุทธิปริทัศน์ ปีที่ 18 ฉบับที่ 54 มกราคม-เมษายน พ.ศ. 2547

10. บทความเรื่อง “กฎหมายทำแท้งในกรณีที่มีปัญหาทางจิต” พิมพ์ในวารสารสุทธิปริทัศน์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 57 มกราคม - เมษายน พ.ศ. 2548 และรายงานผลการวิจัยในวารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2548

11. บทความเรื่อง “การทบทวนความเหมาะสมเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการบริโภคสุรา” พิมพ์ในวารสารกฎหมายธุรกิจบัณฑิต ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2550

12. บทความเรื่อง “ความยินยอมของผู้เสียหายไม่เป็นละเมิด ควรบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่” พิมพ์ในวารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2551

13. บทความเรื่อง “ความรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย กฎหมายควรบัญญัติครอบคลุมถึงการกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษ ด้วยหรือไม่” พิมพ์ในวารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2552

14. บทความเรื่อง “เด็กกระทำละเมิดต้องรับผิดชอบบุคคลโดยทั่วไปหรือไม่” พิมพ์ในวารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2552)

งานสอนภายนอกมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และงานบริการสังคม

1. เป็นคณะกรรมการบริหารกระบวนการยุติธรรมในการประกอบวิชาชีพ
เวชกรรม ตามประกาศแพทยสภาที่ 71/2551
2. เป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชากฎหมายสัญญาและละเมิดชั้นสูง (LAW 708)
หลักสูตร LL.M (นิติศาสตรมหาบัณฑิต) คณะนิติศาสตร์ วิทยาลัยตาปี
3. เคยเป็นคณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์นิติศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถาน
4. เคยเป็นอาจารย์พิเศษ โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพรานในหลักสูตร กอศ.

รุ่นที่ 23

ชื่อ นางสาวรณช ปัญจะวัตร

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ วิชา เอกการเงิน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ วิชาเอก การศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์ วิชาเอก การวัดและประเมินผลทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (กำลังศึกษา)

ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์ วิชาเอก การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประกาศนียบัตรสัมฤทธิ์บัตร สถิติ วิจัยและประเมินผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประสบการณ์ในการทำงาน

- เจ้าหน้าที่บัญชีคอมพิวเตอร์ ปฏิบัติการขาออก ไปรษณีย์ปากเกร็ด สังกัดการสื่อสารแห่งประเทศไทย
- เจ้าหน้าที่ศูนย์การเรียนรู้ภาษาแบบพึ่งตนเอง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- ปัจจุบันตำแหน่งเจ้าหน้าที่อาวุโส ศูนย์พัฒนาบุคลากร และการสื่อสาร (PCDC) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ประสบการณ์ด้านงานวิจัย

1. ผลงานวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนตัวปัจจัยสภาพแวดล้อม กับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปี พ.ศ. 2547
2. ผลงานวิจัยเรื่องการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่มีต่อศูนย์การเรียนรู้ภาษาแบบพึ่งตนเอง (ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจาก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์) ปี พ.ศ. 2548
3. ผลงานวิจัยร่วม เรื่อง วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ ชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (ได้รับ ทุนอุดหนุนวิจัยจาก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์) ปี พ.ศ. 2551